

ΕΡΕΥΝΑ

9.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

ΔΗΜΟΣΙΑ Β ΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

400

Αριθ. τα - 3793/63

ΔΩΡΕΑ

Kondun

Γεωργίου

GLYER - 00458

Karata

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

15
30
40

Particular de service
pay variable mais invariable

Ταί τοις εν τω τω τω τω
Εξορίσ
Καράν.

Georges Caniquis

De la
me de la

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΠΙΣΤΗΜΗ
1894
L'ANNÉE PRÉPARATOIRE
DE LECTURE

A L'USAGE DES ÉCOLES GRECQUES

PAR

D. P. CONTOGEORGI

— — — — —
TROISIÈME ÉDITION

— — — — —
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ

ΗΤΟΙ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΤΕΜΑΧΙΩΝ

ΕΞ ΑΡΙΣΤΩΝ ΓΑΛΛΙΚΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΩΝ

ΜΕΤ' ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΠΡΟΣ ΑΣΚΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΓΑΛΛ'ΣΤΙ ΔΙΑΛΕΓΕΣΘΑΙ

ΥΠΟ

Δ. Π. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗ

6. 7. 1894
ΤΕΥΧΟΣ Α' — ΜΕΡΟΣ Α'

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΑΚΗΝ ΤΑΞΙΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΒΕΛΤΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΛΕΞΙΚΟΥ ΕΝ ΤΕΛΕΙ

— — — — —
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Πωλείται παρά τῇ κυρίῳ Ι. ΓΑΛΑΝΟΥΔΗ: Ἐκδόσις

Ἐν Γαλατῇ, ὁδὸς Μαχμουδιέ, ἀριθ. 15.

1894

Αρ. 3793

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἐπογραφὴν τοῦ πορήσατος
καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον ὡς ἐκ τεποκλοπίας προερ-
χόμενον. Δεκάλιρος δὲ ἀμοιβὴ προσφέρεται τῷ πα-
ρουσιάζοντι ἀντίτυπον καὶ ἐποδείξοντι τὴν προέλευσιν
αὐτοῦ.

Ἀδελφ. τοῦ Αὐτ. Ὑπουργείου τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ " ΝΕΟΛΟΓΟΥ "

ΤΩ,
ΦΙΛΤΑΤΩ, ΜΟΙ
ΟΔΥΣΣΕΙ ΑΝΔΡΕΑΔΗ,

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΑΚΡΑΙΦΝΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΠΟΝΗΣΑΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

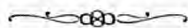
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐξαντληθείσης ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος τῆς δευτέρας ἐκδόσεως τοῦ μετὰ χειρὸς ἡμετέρου **Γαλλικοῦ Ἀνθολογίου**, προβαίνομεν ἤδη μετὰ θάρρους εἰς τρίτην, ἐκφράζοντες ἐν πρώτοις δημοσίᾳ τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας τοῖς ἐλλογίμοις συναδέλφοις ἐπὶ τῇ εὐμενεῖ ὑποδοχῇ, ἧς ἔτυχε παρ' αὐτοῖς τὸ ἡμέτερον πόνημα.

Ἡ ἴλη τῆς νέας ἐκδόσεως εἶναι ὅλως διάφορος τῆς προτέρας· ἐλήφθη αὕτη ἐκ τῶν ἀρίστων γαλλικῶν ἀναγνωστικῶν τῶν εὐχρόιστων ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Γαλλίας καὶ περιστρέφεται ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ πρώτου τεύχους περὶ τὴν **πραγματογνωσίαν**. Μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου τεμαχίου ὑπάρχουσιν α') γνωμικὸν διδάσκον εὐπρέπειαν καὶ ἠθικαῖν, τὸ ὅποιον ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ ἀποστηθίσῃ καὶ β') ἐρωτήσεις ἐπὶ τοῦ κειμένου, εἰς ἃς ὀφείλει ὁ μαθητὴς ν' ἀποκρίνηται διὰ τῶν ἐν αὐτῷ λέξεων. Ἐν τέλει δὲ τοῦ πονήματος εὔρηται **λεξικὸν** πασῶν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ ἀπαντωσῶν λέξεων.

Δ. Π. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΗΣ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α' ΕΚΔΟΣΕΩΣ

Τὸ παρορμησάν με εἰς τὴν σταχυολόγησιν τοῦ παρόντος **Γαλλικοῦ Ἀνθολογίου** ἐστὶν οὐχὶ ἡ ἐλ-
λειψις παρ' ἡμῖν τοιούτων, διότι πλείστα καί, ἀλη-
θῶς εἰπεῖν, πλείονα τοῦ δέοντος ὑπάρχουσιν, ἀλλὰ
διότι ἐκ τῶν ὑφισταμένων οὐδὲν τὸ ἐμπεριέχον ἀ-
σκήσεις εἰς τὸ διαλέγεσθαι, ἀνάγκη, εἰς ἣν πρέπει
μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος ν' ἀποβλέπωμεν.

Στεροῶς ἐχόμενός τις τῆς ἀρχῆς ὅτι ἡ διαπραγ-
ματευομένη ἴδῃ δέον ἐκάστοτε νὰ χρησιμεύῃ πρὸς
ἄσκησιν διαλογικὴν, ὅπως οἱ μαθηταὶ διὰ τῶν συ-
χνῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων ἐν τῇ γαλλικῇ
γλώσσῃ κτίσωνται εὐχέρειαν περὶ τὴν χρῆσιν τῆς
γλώσσης ταύτης, δὲν πρέπει νὰ ἐμμένῃ, ὥς μέχρη
τοῦδε κατὰ τὴν ἐν χρῆσει διδασκαλίαν τῆς γαλλα-
κῆς, εἰς τὸν τρόπον μόνον τῆς διαπραγματεύσεως
τῶν ἀναγνωστικῶν τεμαχίων. Διότι ἡ ἀνάγνωσις,
μετάφρασις καὶ ἀνάλυσις αὐτῶν ἐπαρκοῦσι μὲν εἰς
τὴν κατανόησιν αὐτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸν σκο-
πὸν τοῦ νὰ μάθωσι νὰ ὁμιλῶσιν οἱ μαθηταί. Ὅθεν
ἀνάγκη ἐστίν, ὅπως, χρῶμενός τις τῷ ἀναγνωστικῷ,
προσθέτη καὶ εὐρύτερα στοιχεῖα τῆς συνδιαλέξεως,
τουτέστι δέον νὰ γίνωνται ἐρωτήσεις εἰς τὸν μαθη-
τὴν ἐπὶ πασῶν τῶν προτάσεων τοῦ ἀναγνωσθέντος

τευμαχίου, ἐρωτήσεις, ὧν τὴν ἀπάντησιν εὐρίσκει ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ τούτῳ ἐπισυννημμένοι ὑπάρχουσιν ἐκάστῳ ἀναγνωστικῷ τεμαχίῳ τοῦ Ἀνθολογίου τούτου καὶ ἐρωτήσεις. Δὲν δύναταί τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ μαθητὰς πολὺ κοπιῶδες καὶ πρόξενον ἀπωλείας πολλοῦ χρόνου θὰ ἐτέγγανεν τὸ ἐξῆς, ἐὰν δηλ. ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κατὰ πρῶτον θὰ ἐσχηματίζοντο αἱ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐρωτήσεις ἐπὶ τῶν διδαχθέντων ἀναγνωστικῶν τεμαχίων. Ὁ μαθητὴς τότε θὰ ἐστερεῖτο τοῦ ἀναγκαίου τῆς ὑποδομηθείσεως σημείου, διότι δὲν προώδευσεν εἰσέτι ἐπὶ τοσοῦτον, οὐδ' ἥσκησε τὸ οἷς αὐτοῦ, ὥστε διὰ τῆς ἀπλῆς ἀκροάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἀπαγγελλομένης ἐρωτήσεως νὰ ἦ εἰς θέσιν ταχέως νὰ εὐρίσκη τὴν ὁρθὴν ἀπάντησιν. Πρέπει πολλάκις πρὸ τούτου νὰ ἴδῃ ἐν τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ ὑπαρχούσας τὰς ἐρωτήσεις, ὅπως αὗται διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ ὠτὸς καταστῶσιν, οὕτως εἰπεῖν, κτήμια τοῦ διὰ τοῦ διπλοῦ τούτου μέσου τὸ τε περιεχόμενον καὶ ὁ τύπος τῶν ἐρωτήσεων ἐγκαρᾶσσονται ἐν αὐτῷ βαθύτερον καὶ οὕτω ἀποκτᾷ πάραυτα μεγάλην εὐχέρειαν καὶ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένων γαλλιστὶ ἐρωτήσεων, ὥς καὶ εἰς τὸν σχηματισμὸν καταλλήλων ἀπαντήσεων. Τὸ τελευταῖον ἀναμφιβόλως τεγγάνει τὸ δυσχερέστερον, διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐκπαιδευτηρίοις προσδιωρισμέναι ὥραι «πρὸς συνδιαλέξιν» ἄνευ διδομένης ὑλῆς, πανταχοῦ σχεδὸν ἠλέγχθησαν ἄγονοι καὶ ὀχληραί. Ἡ συνδιαλέξις πρὸ πάν-

των απαιτεῖ, ὅπως ἐπενέγκῃ πράγματι ὠφελείας, ἵνα κατὰ τὰ πρῶτα τοῦλάχιστον ἔτη στηρίζηται ἐπὶ ὠρισμένης ὑλῆς καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἥτις διὰ προηγουμένης ἀναγνώσεως καὶ μεταφράσεως νὰ τυγχάνῃ ἥδη γνωστὴ τῷ μαθητῇ, γενομένη, οὕτως εἰπεῖν, ἰδιοκτησία αὐτοῦ, καὶ οὕτω νὰ δύνηται νὰ ἐνασχολῇται εἰς νέους τύπους.

Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸν ἰδιαίτερον χαρακτῆρα τῆς νέας ταύτης μεθόδου, ἣν ἐν τῷ Ἀνθολογίῳ τούτῳ ἠκολούθησα, ὅπως ἡ διδακτέα ὑλὴ ἀποβῇ τῷ μαθητῇ λυσιτελής. Διὸ συνιστᾶται πρὸ πάντων πρὸς ἐκεῖνα τῶν ἐκπαιδευτηρίων, ἅπερ κατὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς γαλλικῆς γλώσσης δὲν ἀποβλέπουσιν ἀπλῶς εἰς τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν καὶ ἀπλῆν κατανόησιν τῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ ἐπιζητοῦσι νὰ καταστήσωσι τοὺς μαθητὰς πράγματι ἱκανοὺς εἰς τὸ νὰ λαλῶσι τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ta'ly 3!

L'ANNÉE PRÉPARATOIRE

DE LECTURE

PREMIÈRES LEÇONS DE CHOSES USUELLES

L'ALIMENTATION

Aliments.

Savez-vous pourquoi vous mangez et buvez ?
Vous mangez pour vivre.

La nourriture est nécessaire au développement et à l'entretien du corps.

Le pain est notre principal aliment.

On achète le pain chez le boulanger.

Le boucher nous vend la viande de bœuf, de veau ou de mouton.

Le charcutier débite le lard, qui est la chair du porc.

La laitière nous apporte le lait de la vache.

On trouve chez l'épicier le sucre, le café, le riz, le poivre, le sel et bien d'autres denrées.

DANS LA MAISON.— En entrant dans une chambre, saluez en ôtant votre casquette, votre béret ou votre chapeau.

7 Questions.

A quoi est nécessaire la nourriture de l'homme ?

Quel est notre principal aliment ?

Chez qui achète-t-on le pain ? — la viande ?

Que trouve-t-on chez l'épicier ?

LES BOISSONS.

Pour vivre, il faut non seulement manger, mais encore il faut boire.

Indépendamment de l'eau, on boit aussi du *vin*, du *cidre* et de la *bière*.

Le *vin* se fait avec du jus du raisin.

On commence par cueillir le raisin : c'est ce qu'on appelle faire les *vendanges*.

Les vendages ont lieu généralement au mois de *septembre* ou d'*octobre*.

On jette le raisin dans de grandes cuves, on l'écrase et on le laisse ainsi pendant plusieurs jours.

Alors il se met à *fermenter*, c'est-à-dire à chauffer et à bouillir absolument comme s'il était sur le feu.

Quand la fermentation est terminée, on sépare le jus des pelures et des pépins et on le met en tonneau.

C'est ce jus qui est le vin.

La *bière* se fait avec de l'*orge* et du *houblon*.

Le *houblon* est une plante grimpante; c'est sa fleur, qu'on met sécher, qui sert pour fabriquer la bière.

Le *cidre* se fait avec le *jus des pommes* qu'on écrase et auquel on ajoute de l'eau.

A TABLE.. — Lorsque vous êtes placés autour de la table, attendez, pour vous asseoir, que les grandes personnes se soient assises.

Questions

Avec quoi fait-on le vin ? — la bière ? — le cidre ?

Quand fait-on les vendanges ?

Qu'est-ce que la fermentation ?

Il faut manger et boire modérément

La faim nous avertit du besoin de manger.

Les gens qui ont faim et qui n'ont pas de pain sont bien à plaindre.

Quand on est bien portant et qu'on travaille, on a souvent bon appétit.

Vous savez qu'il faut manger pour vivre.

Il y a des gens qui vivent pour manger, ce sont des gourmands.

La gourmandise est un très vilain défaut.

Quand on a mangé avec excès on s'expose à avoir une indigestion.

Soyons modérés dans le boire et dans le manger.

Sachons, au besoin, nous priver, d'une friandise pour soulager les malheureux.

DANS LA MAISON. — Une fois entrés dans la maison, répondez poliment à toutes les questions que l'on vous adresse.

§ Questions.

De quoi la faim nous avertit-elle ?

Pourquoi faut-il manger ?

Comment s'appellent les gens qui vivent pour manger ?

Qu'est-ce que la gourmandise ?

LES FRUITS

Les premiers fruits de l'année apparaissent au commencement de l'été.

D'abord viennent les *fraises*, puis successivement les *groseilles*, les *cerises*, les *framboises*, les *abricots*.

A la fin de l'été et en automne mûrissent les *pêches*, les *prunes*, les *pommes* et les *poires*.

Les fruits qui contiennent une coque dure renfermant une amande s'appellent des *fruits à noyau*.

La cerise, la prune, l'abricot et la pêche sont des fruits à noyau.

D'autres fruits contiennent quelques petits grains nommés *pépins*.

La pomme et la poire sont des *fruits à pépins*.

Les fruits ne doivent être mangés que quand ils sont mûrs.

Les fruits verts sont malsains; ceux qui en mangent s'exposent à des maladies.

Les enfants aiment beaucoup les fruits; ils ne doivent pas en manger avec excès.

Ils ne doivent pas non plus marauder dans les jardins pour s'en procurer aux dépens d'autrui, car le maraudeur est un voleur.

A TABLE. — N'appuyez jamais le coude sur la table.

4 Questions.

Quand les premiers fruits de l'année apparaissent-ils ?

Quels fruits s'appellent des *fruits à noyau* ? — des *fruits à pépins* ? — Nommez-en!

LA MOISSON

C'est en Juillet et en Août que se fait la moisson dans notre pays.

La moisson et la récolte des céréales.

La plus précieuse des céréales est le *blé*.

Les autres céréales cultivées dans notre pays sont le *seigle*, l'*orge* et l'*avoine*.

Le temps de la moisson est un moment de grandes fatigues pour le cultivateur.

Mais il oublie ses peines en recueillant le fruit de ses longs travaux.

Les moissonneurs coupent le blé avec la *faux* ou la *sape*.

Dans les grandes fermes on fait la moisson avec une machine nommée *moissonneuse*.

Le blé est coupé en *javelles*, les javelles sont liées en *gerbes*; les gerbes sont rassemblées en *moyettes*.

Au bout de quelques jours de beau temps, le blé est mis en meule ou renfermé dans la grange.

Bientôt il sera battu à l'aide du *fléau* ou de la *batteuse mécanique*.

L'opération du battage a pour but de séparer les grains de la paille.

A TABLE. — Ne critiquez jamais les mets que l'on vous sert.

} Questions.

Quand la moisson a-t-elle lieu ?

Qu'est-ce que la moisson ?

Quelle est la plus précieuse des céréales ?

Nommez d'autres céréales !

Avec quoi les moissonneurs coupent-ils le blé ?

Comment fait-on la moisson dans les grandes fermes ?

LE PAIN

Le pain que nous mangeons est fait avec du *blé* ou *froment*.

Le blé, pour devenir du pain, doit être soumis à diverses opérations.

Il faut d'abord réduire le blé en *farine*.

C'est le meunier qui, dans son moulin, convertit le blé en farine.

Le grain est écrasé entre deux grosses *meules*.

Le blutage a pour but de séparer la farine du *son*.

Le boulanger délaye la farine avec de l'eau ; il obtient la *pâte*.

Il a eu soin de mélanger à la pâte une substance propre à la faire lever.

Si la pâte n'était pas levée, le pain serait lourd et indigeste.

La pâte levée est divisée en morceaux que l'on met dans des formes.

Ces morceaux de pâte sont ensuite placés dans un four bien chaud, et moins d'une heure après, on retire le pain cuit et bon à manger.

Le pain qui est notre principal aliment, est fait par le boulanger.

A TABLE.—Une fois servis, ne commencez à manger que lorsque les grandes personnes auront commencé.

• Questions

Avec quoi le pain est-il fait ?

Dites à quelles opérations le blé doit-il être soumis pour devenir du pain ?

Par qui le pain est-il fait ?

PRINCIPAUX USAGES DE L'EAU

L'eau, quand elle est bonne, est la plus saine et la plus rafraîchissante des boissons.

Nous faisons journellement usage de l'eau pour entretenir la propreté de notre corps.

Ne négligeons jamais de nous laver tous les jours.

De temps en temps on doit prendre des bains.

Pendant l'été, il est bon de prendre des bains froids dans la mer ou dans les cours d'eau.

L'exercice de la natation est un des meilleurs auxquels on puisse se livrer.

L'eau sert encore à laver nos vêtements et notre linge, et à blanchir les toiles.

Pour faire la lessive on emploie le savon.

Nous faisons usage du savon de toilette pour notre corps.

A TABLE. — Ne prenez jamais de sel ou de poivre avec les doigts.

Questions.

Quel est l'effet de l'eau quand elle est bonne ?

Pourquoi faisons-nous journellement usage de l'eau ?

A quoi sert encore l'eau ?

Pourquoi emploie-t-on le savon ?

De quel savon faisons-nous usage pour notre corps ?

LE LAIT, LE BEURRE, LE FROMAGE

Le lait est produit par les animaux désignés sous le nom de *mammifères*.

On fait surtout usage du lait de la vache et de la chèvre.

Traire la vache ou la chèvre, c'est lui tirer son lait.

Quand le lait sort des mammelles de l'animal, il est chaud.

Le lait est un aliment très sain et nourrissant.

Le beurre est un produit que l'on retire du lait.

Le beurre est contenu dans la crème.

La crème est une substance grasse et jaunâtre qui apparaît à la surface du lait quand il se refroidit.

Pour obtenir le beurre, on agite la crème dans un appareil appelé *baratte*.

Les différents fromages que l'on connaît proviennent aussi du lait.

A TABLE. — Prenez garde, en mangeant, de salir les lèvres ou les doigts.

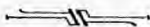
Questions.

Quel nom donne-t-on aux animaux qui produisent le lait ?
De quel lait fait-on surtout usage ?

Qu'est-ce que le beurre ? — la crème ?

Comment appelle-t-on l'appareil, qu'on agit avec pour faire le beurre ?

D'où proviennent les différents fromages ?

LES HABITATIONS

La nourriture et le vêtement sont nécessaires à l'homme.

Il a aussi besoin de se loger.

Le logement lui procure un abri contre le froid, la pluie ou le vent.

C'est dans son habitation qu'il prépare ses repas et qu'il se livre au repos et au sommeil.

C'est là encore qu'il goûte le bonheur de la vie avec sa famille.

Les premiers hommes ne savaient pas construire de maisons.

Ils habitaient des *grottes* ou des *caves*.

Les peuples sauvages n'ont que de petites *huttes*.

Les peuples nomades ou voyageurs

vent avoir de demeures fixés ; ils couchent sous des tentes.

On voit encore, dans nos campagnes, de petites maisons basses, couvertes de chaume ou paille de blé : c'est pourquoi on les appelle des *chaumières*.

Les plus belles et les plus riches habitations sont les *châteaux* et les *palais*.

A TABLE.—Ne laissez pas sur votre verre la marque de vos lèvres ou de vos doigts.

Questions.

• Quelle est l'utilité du logement pour l'homme ?

Où habitaient les premiers hommes ?

Où les peuples nomades couchent-ils ?

Quelles sont les habitations les plus belles et les plus riches ?

MATÉRIAUX DE CONSTRUCTION

Les matières employées pour construire nos maisons sont des matériaux de construction.

Les murs sont faits avec des *briques* ou des *pierres*.

Le mortier sert à relier entre elles les briques ou les pierres.

Le mortier est composé de *chaux* et de *sable*.

Les portes, les fenêtres, les planchers sont en bois.

Le toit est formé de *tuiles* ou d'*ardoises*.

Le fer entre dans les différentes parties du bâtiment.

Deux autres métaux, le *zinc* et le *plomb*, sont employés pour les tuyaux et la toiture.

Les carreaux des fenêtres sont des feuilles de verre.

Dans les maisons élégantes, les cheminées sont en marbre.

A L'ÉCOLE.—Soyez respectueux envers votre maître.

// Questions.

Avec quoi sont faits les murs ?

A quoi sert le mortier ?

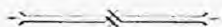
De quoi est-il composé ?

De quoi le toit est-il formé ?

De quels matériaux se sert-on pour faire les portes, les fenêtres et les planches ?

N'emploie-t-on pas d'autres métaux pour les tuyaux et la toiture ?

De quelle matière les cheminées sont-elles faites ?

LES OUVRIERS EN BATIMENT

Vous devez apprendre quels ouvriers sont employés à la construction d'une maison.

Le *terrassier* creuse le sol pour établir les fondations.

Le *maçon* fait les murs et les voûtes.

Le *menuisier* fait les planchers, les portes et les fenêtres.

Le *charpentier* pose la charpente.

Le *couvreur* place sur le toit les tuiles ou les ardoises.

Le *plafonneur* recouvre les murs et les plafonds d'une couche de mortier.

Le *peintre* met les boiseries en couleur.

Le *vitrier* fixe les carreaux de vitre aux fenêtres.

Le serrurier travaille aux serrures et aux ferrailles.

A L'ÉCOLE. — Soyez bons et serviables envers vos camarades.

¶ Questions.

Nommez les ouvriers qui sont employés à la construction d'une maison !

LE CORPS HUMAIN

La tête.

Le *corps humain*, c'est-à-dire le corps de l'homme, se compose de trois parties, qui sont : la *tête*, le *tronc*, les *membres*.

La tête comprend : le *crâne*, c'est-à-dire le

derrière et le haut de la tête ; la *face*, c'est-à-dire le devant de la tête, et le *cou*, c'est-à-dire la partie qui relie la tête au tronc.

Le crâne est couvert de *cheveux*.

La face ou le *visage* comprend le *front*, les *yeux*, le *nez*, les *oreilles*, les *joues*, la *bouche*, le *menton*.

Le devant du cou s'appelle la *gorge*.

Le derrière du cou s'appelle la *nuque*.

Le nez a deux *narines*.

La cloison qui sépare les deux narines est un *cartilage*.

Quand vous serez grands, vous autres garçons, vous aurez une *moustache* sous le nez et de la *barbe* au menton.

A L'ÉCOLE. — Ne faites, sur vos cahiers et vos livres, ni taches d'encre ou d'huile, ni marques au crayon ou à la plume.

19 Questions

De combien de parties se compose le corps humain ?

Quelles sont ces parties ?

Combien de parties comprend la tête ?

Quelles sont ces parties ?

De quoi le crâne est-il couvert ?

Quelles parties comprend la face ?

Comment s'appelle le devant du cou ? — le derrière du cou ?

Comment s'appelle la cloison qui sépare les deux narines du nez ?

Comment s'appelle l'ouverture de l'oreille ?

Qu'est-ce que vous aurez sous le nez et au menton quand vous serez grands ?

L'œil.

On dit un *œil*, deux *yeux*.

L'œil est protégé par le *sourcil* et par les *cils*.

Nous pouvons fermer et ouvrir les yeux au moyen des *paupières*.

Nous avons une *paupière supérieure* et une *paupière inférieure*.

Chaque paupière est garnie de *cils*.

Les cils empêchent la poussière ou les petites mouches d'entrer dans nos yeux.

L'œil a la forme *ovale*, c'est-à-dire la forme d'une *boule allongée*.

Il présente une partie blanche : c'est le *blanc de l'œil*.

Au milieu, en avant, se trouve un cercle brun, ou vert, ou gris, ou bleu : c'est l'*iris*.

Au milieu de l'iris, il y a un petit trou qu'on voit sous la forme d'un point noir : c'est la *pupille*.

A L'ÉCOLE. — Ne faites pas de cornes à vos cahiers ou à vos livres. Marquez vos pages avec des bandes de papier.

13 Questions.

Par quoi est protégé l'œil ?

Au moyen de quoi pouvons-nous ouvrir ou fermer les yeux ?

A quoi servent les cils ?

Quelle est la forme de l'œil ?

Qu'est-ce que le blanc de l'œil ? — l'iris ? — la pupille ?

La bouche.

Dans la *bouche* on remarque la *langue* et les *dents*.

Le *palais* forme la voûte de la bouche.

Les dents sont fixées aux mâchoires.

Nous avons trois sortes de dents.

Les dents tranchantes du devant sont les *incisives*.

Les dents pointues sur le côté sont les *canines*.

Les grosses dents placées au fond sont les *molaires*.

L'homme a en tout trente-deux dents : huit incisives, quatre canines, vingt molaires.

A la base des dents sont les *gencives*.

Les premières dents de l'enfant s'appellent *dents de lait*.

Les dents de lait tombent et sont remplacées par d'autres.

Les dents sont très utiles ; elles servent à broyer nos aliments.

A L'ÉCOLE. — Soyez toujours exacts, et arrivez à l'heure à l'école.

14 Questions.

Que remarque-t-on dans la bouche ?

Que forme le palais ?

Où sont fixées les dents ?

Combien de sortes de dents avons-nous ? — Nommez-les !

Combien de dents en tout l'homme a-t-il ?

Où sont les gencives ?

Comment s'appellent les premières dents de l'enfant ?

A quoi servent les dents ? Ε.Ι.

Le tronc.

Le *tronc* est uni à la tête par le cou.

Le tronc comprend, par devant, les *épaules*, la *poitrine*, l'estomac, le *ventre* et le *bas-ventre*.

Des deux côtés se trouvent les *hanches*.

Au-dessus des hanches est la *ceinture*, ou, comme on l'appelle communément, la *taille*.

Par derrière, à la nuque se relie le *dos*.

A droite et à gauche du dos sont les *omoplates*.

Au-dessous des reins se trouvent des muscles sur lesquels repose le corps quand nous sommes assis.

A L'ÉCOLE. — Ne vous mouchez pas bruyamment pendant que le maître parle.

15 Questions

Par quoi le tronc est-il uni à la tête ?

Quelles parties comprend le tronc par devant ? — des deux côtés ? — par derrière ?

Les bras.

Les membres sont au nombre de quatre : deux *bras* et deux *jambes*.

Chaque bras se compose du *bras*, de l'*avant-bras* et de la *main*.

Le bras est relié au tronc par l'*épaule*.

L'avant-bras est relié au bras par le *coude*.

La main est reliée à l'avant-bras par le *poignet*.

La main comprend la *paume*, le *creux* et les *doigts*.

Chaque main porte cinq doigts, qui sont : le *pouce*, l'*index*, le *doigt du milieu*, l'*annulaire* et le *petit doigt*.

Les doigts sont protégés par les *ongles*.

Le pouce se compose de deux *phalanges*.

Les quatre autres doigts ont chacun trois *phalanges*.

DANS LA MAISON. — Ne soyez pas seulement polis envers les maîtres de la maison, mais aussi envers les domestiques et les ouvriers. •

16 Questions.

Combien avons-nous de membres ?

De quoi se compose un bras ?

Quelles parties comprend la main ?

Comment s'appellent les différents doigts de la main ?

Par quoi sont-ils protégés ?

Combien le ponce a-t-il de phalanges ?

Les jambes.

Chaque jambe comprend trois parties : la *cuisse*, la *jambe*, le *pied*.

La cuisse est reliée au tronc par l'*aîne*.

La jambe est reliée à la cuisse par le *genou*.

Le pied est relié à la jambe par le *cou-de-pied* et les *chevilles*.

La partie charnue de la jambe s'appelle le *mollet*.

La partie du pied que nous portons à terre s'appelle la *plante du pied*.

La partie postérieure, c'est le *talon*.

Chaque pied porte cinq doigts ou *orteils*.

Le plus gros des cinq, c'est le *gros orteil*.

Comme les doigts de la main, les doigts des pieds sont garnis d'*ongles*.

A LA PORTE. — Si vous rencontrez sous une porte une grande personne, laissez-la entrer la première.

17 Questions.

Combien de parties comprend la jambe ?

Qu'est-ce qui relie la cuisse au tronc ? — la jambe à la cuisse ? — le pied à la jambe ?

Qu'est-ce que le mollet ? — la plante du pied ? — le talon ?

Comment appelle-t-on les doigts du pied ?

Par quoi les orteils sont-ils protégés ?

Les sens.

L'homme a cinq sens : la *vue*, l'*ouïe*, l'*odorat*, le *goût* et le *toucher*.

On veut dire par là qu'il peut voir, entendre, sentir, goûter et toucher.

Les sens s'exercent par des *organes*.

Le mot organe signifie instrument.

Les yeux sont les organes de la vue.

Les oreilles sont les organes de l'ouïe.

Le nez est l'organe de l'odorat.

La langue et le palais sont les organes du goût.

Les mains sont les principaux organes du toucher.

DANS LA RUE. — Saluez, en vous découvrant, les personnes que vous rencontrez dans la rue.

Questions

Combien de sens l'homme a-t-il ?

Par quel moyen les sens s'exercent-ils ?

Quels sont les organes de la vue ? — de l'ouïe ? — du goût ?
— du toucher ?

Quel est l'organe de l'odorat ?

EX

L'HABILLEMENT

Avec quoi se font les étoffes.

Maintenant, mes enfants, nous allons parler des vêtements et de ce qui sert à les fabriquer.

— Savez-vous, petite Adèle, avec quoi votre robe est faite ?

— Avec de l'indienne.

— Sans doute : mais qu'est-ce que l'indienne ? L'indienne est une étoffe de coton.

Regardez maintenant l'habit de votre frère. Voici une étoffe qui ne ressemble pas à celle de votre robe. C'est du *drap*. On la fait avec de la *laine*.

Celle du ruban de votre chapeau est plus brillante que les deux premières. Ce ruban est en *soie*.

Et votre mouchoir de poche, en quoi est-il ?
Votre mouchoir est en *toile*, en *toile de lin*.

Les torchons qui servent à essuyer la vaisselle sont en toile aussi, mais moins fine et moins blanche que celle de votre mouchoir. C'est de la toile de *chanvre*.

Cela fait *cinq choses*, ou *matières*, qui servent à fabriquer les étoffes.

Ce sont : le *chanvre*, le *lin*, le *coton*, la *soie* et la *laine*.

On appelle ces cinq choses *matières textiles*, parce qu'on les *tisse*.

La moins chère des matières textiles est le *coton*. La plus chère est la *soie*.

DANS LA RUE. — Cédez aux passants plus âgés que vous le haut du pavé.

17 Questions.

Qu'est-ce que l'indienne ?

Que fait-on avec la laine ?

Avec quoi fabrique-t-on la toile ?

Combien y a-t-il de matières textiles ?

Quelles sont-elles ?

Quelles sont les étoffes les plus chères ?

Quelles sont les meilleur marché ?

Le chanvre et le lin.

On sème le chanvre et le lin comme on sème le blé.

La graine du chanvre s'appelle *chênevis* ; les champs cultivés de chanvre sont *chênevières*.

Les oiseaux sont friands de chènevis, comme les enfants sont friands de bonbons.

Avec la graine du lin on prépare des boissons rafraîchissantes ; on en fait de la farine excellente pour cataplasmes.

Les semailles du chanvre se font en mai ; celles du lin, pendant le mois d'avril.

La récolte du chanvre a lieu en septembre ; celle du lin en juillet.

DANS LA MAISON. — Ne coupez jamais la parole aux personnes qui vous parlent. Attendez, pour parler à votre tour, qu'elles aient fini.

20 Questions.

Comment sème-t-on le chanvre et le lin ?

Qu'est-ce que le chènevis ?

Qu'est-ce qu'une chènevière ?

Que peut-on faire encore avec la graine du chanvre ? — avec la graine du lin ?

A quelle époque se font les semailles et les récoltes du chanvre et du lin ?

Le coton.

La laine pousse sur le dos des moutons, vous le savez bien ; c'est comme le poil des autres animaux.

Mais le coton, où pensez-vous qu'on le trouve?

Eh bien, le coton pousse sur des arbrisseaux.

Le *cotonnier* a un ou deux mètres de haut.

Il porte de grandes fleurs jaunes.

Quand la fleur est tombée, il reste une *coque* de la grosseur d'un œuf.

Cette coque renferme une espèce de bourre soyeuse, blanche ou jaunâtre.

On file cette bourre dans les filatures.

Avec le fil de coton on fabrique les *tissus de coton* ou les *cottonades*, dont on fait des chemises, des habits, etc.

DANS LA MAISON. — Si vous êtes obligés de bâiller, mettez la main devant la bouche.

27 Questions.

Où pousse la laine?

Où pousse le coton?

Qu'est-ce que le cotonnier?

Que produit-il successivement?

Le ver à soie.

C'est un insecte qui nous fournit la soie : une chenille blanche, de la grosseur du petit doigt, le *ver à soie*.

Le ver à soie se nourrit de feuilles de mûrier.

A la lèvre inférieure il porte un trou appelé *filière*, par où sort le liquide visqueux qui forme le fil de soie.

Quand le moment est venu, la chenille se construit avec son fil un petit nid en soie, jaune ou blanc, en forme d'œuf, qu'on appelle *cocon*.

Le fil d'un cocon mesure de 300 à 350 mètres. Il pèse un décigramme et demi.

DANS LA MAISON. — En sortant de la maison, ayez bien soin de fermer les portes derrière vous.

22 Questions.

Qu'est-ce que le ver à soie ?

De quoi se nourrit le ver à soie ?

Qu'est-ce que la *filière* ?

Que fait la chenille avec son fil ?

Quelle est la longueur du fil d'un cocon ?

Que pèse-t-il ?

La soie.

On dévide les cocons dans les *filatures*.

C'est surtout à Lyon que l'on tisse la soie.

Lorsque la soie n'a pas été lavée au savon à chaud, elle est *écru*.

Lorsqu'on la lave préalablement, elle devient d'un beau blanc et prend le nom de soie *décrusée* ou *cuite*.

En Chine, on connaît la soie depuis cinq mille ans.

C'est 555 ans après la naissance de Jésus-Christ que les premiers œufs de ver à soie ont été apportés en Europe.

A TABLE. — Les vieillards et les malades exceptés, personne à table ne reste couvert.

23 Questions

Qu'est-ce qu'on fait avec le cocon ?

Dans quelle ville tisse-t-on la soie ?

Qu'est-ce que la soie écruë ?

Qu'est-ce que la soie décrusée ou cuite ?

De quel pays nous viennent les vers à soie ?

Quand les vers à soie ont-ils été importés en Europe ?

Que devient la chenille ?

Quand la chenille a fini son cocon, elle se change en un corps qui a, à peu près, la forme d'une amande et qu'on appelle la *chrysalide*.

Au bout de vingt jours, l'animal mouille les brins en un point du cocon, les écarte, passe à travers le trou, et en sort sous la forme d'un papillon.

Ce pavillon n'est ni joli ni léger, comme ceux que vous voyez voltiger de fleur en fleur : il est blanc, disgracieux et lourd.

Il pond des œufs, qu'on nomme des *graines* de ver à soie, et il meurt.

A TABLE. — Une fois assis, attendez que votre père ou votre mère vous servent. α

2. Questions

Que devient la chenille quand elle a fini son cocon ?

Que sort-il de la chrysalide ?

Que fait le papillon sorti de la chrysalide ?

Le feutre.

Peaux de lapin ! peaux de lapin !

Voilà le marchand de peaux de lapin qui passe.

Auguste lui fait signe, l'appelle et lui vend pour vingt centimes la peau du lapin qu'on a mangé la veille.

Que faire avec une peau de lapin ?

Vous ne savez donc pas comment on fabrique vos chapeaux ?

Le chapelier tond les poils du lapin et les lave ; puis il les entremêle et les presse si fort qu'ils finissent par former une étoffe solide comme le feutre.

Il ne reste plus qu'à donner à cette étoffe la forme du chapeau.

Peaux de lapin ! peaux de lapin !

A L'ÉCOLE. — Ne vous arrêtez pas en chemin, pour arriver à l'école à l'heure exacte. .

25 Questions

Que fabrique-t-on avec les peaux de lapin ?

Comment s'y prend le chapelier ?

La laine et le drap.

Les moutons portent un vêtement bien chaud, qu'on appelle la *toison*.

La toison consiste en gros flocons de *laine* que la pluie ne peut traverser.

En été, le berger tond ses brebis.

Après avoir bien lavé la laine, on la file.

On peut filer la laine à la main ou à la machine.

Quand la laine est filée, le *drapier* en fait du drap.

Avec la laine on fabrique encore une foule d'autres étoffes, plus souples et plus légères, des mérinos, des flanelles, etc.

A TABLE. — Ne buvez jamais la bouche encore pleine d'aliments.

26 Questions.

Comment s'appelle le vêtement du mouton ?

En quoi consiste la toison ?

Que fabrique-t-on avec la laine ?

Les chaussures.

Il est bien agréable, n'est-il pas vrai, mes petits amis, d'avoir de bons vêtements, chauds l'hiver et légers l'été ?

Mais ce n'est pas tout, et nous serions bien malheureux si nous étions obligés d'aller nus pieds ?

Une bonne paire de chaussures n'est pas à dédaigner.

On fait des chaussures en bois : on les appelle des *sabots*.

Mais on en fait surtout avec du *cuir*, c'est-à-dire avec la peau des animaux domestiques.

On appelle animaux domestiques les animaux qui nous nourrissent ou qui nous aident dans nos travaux et nous servent pour ainsi dire de *domestiques*.

Les principaux, vous les connaissez : ce sont le *bœuf*, le *cheval*, le *veau*, la *vache*, le *mouton* et la *chèvre*.

Mais si l'on se servait de la peau des animaux telle qu'elle est lorsqu'on vient de les tuer, elle deviendrait bientôt dure et sèche comme du bois et se fendrait. Il faut la préparer. •

Aussitôt que les animaux sont morts, on la

leur enlève et on commence par en détacher les poils.

Ensuite on la *tanne*. *Tanner les peaux*, c'est les mettre tremper dans une eau mélangée de *tan*.

Le *tan* est de l'écorce de bois écrasée.

Les peaux sont laissées plusieurs mois dans le *tan*: quelques-unes y restent toute une année.

Quand elles sortent de là, on les met sécher; et alors elles ne cassent plus: elles sont devenues du *cuir*.

Avant de se servir des peaux pour confectionner les chaussures, on les teint en noir.

Pour rendre les peaux de veau plus belles, on les recouvre parfois d'une sorte d'enduit brillant: elles prennent alors le nom de *cuirs vernis*.

C'est avec du cuir verni qu'on fait les chaussures des jours de fête.

A TABLE. — On présente un couteau en offrant le manche. On le tient entre le manche et la lame.

27 Questions.

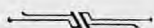
Avec quoi fait-on les chaussures ?

Qu'est-ce que le cuir ?

Qu'est-ce que les animaux domestiques ?

Qu'est-ce que tanner les peaux ?

Pourquoi les tanne-t-on ?
Pourquoi le cuir est-il noir ?
Qu'est-ce que le cuir verni ?

LES TROIS RÈGNES DE LA NATURE

Qu'entendons-nous par là ?

Nous voyons autour de nous des objets qui ne vivent pas, les *terres*, les *pierres*, les *métaux*.

Ces corps forment le *règne minéral*.

Une foule d'autres êtres, qui nous entourent, vivent, mais ne peuvent se mouvoir : ce sont les plantes, les *végétaux*.

Les plantes constituent le *règne végétal*.

Enfin, les êtres qui vivent et peuvent se mouvoir, les *animaux* et l'*homme*, appartiennent au *règne animal*.

Minéraux, végétaux, animaux, tels sont les *trois règnes de la nature*.

A TABLE. — Ne vous nettoyez pas les dents avec la pointe de la fourchette ou du couteau.

2e Questions.

Qu'est-ce que le règne minéral ? — le règne végétal ? — le règne animal ?

Les minéraux.

• *Terres, pierres, métaux*, voilà les principaux minéraux

Les terres sont • argileuses ou sablonneuses, grasses ou maigres, blanches ou colorées, poreuses ou imperméables. •

Les espèces de pierres sont nombreuses.

Les métaux les plus connus sont: le *fer*, l'*argent*, l'*or*, le *plomb*, le *zing*, l'*étain*, le *cuivre*, le *platine*.~

MAXIME. — Il ne nous suffit pas d'avouer une faute, il faut la réparer.

29 Questions.

Quels sont les principaux minéraux ?

Quelles sont les différentes qualités de terres ?

Quelles sont les métaux les plus connus ?

Les végétaux.

Par la *racine* le *végétal* plonge dans la terre • qui le nourrit.

• La *sève* monte dans la *tige*, et • fait pousser les *feuilles*.

A la base des feuilles, voyez ces petits boutons: ce sont les *bourgeons*, qui plus tard se développeront en *rameaux* chargés de feuilles.

Puis d'autres boutons paraissent, qui s'épanouissent en *fleurs*.

Ces fleurs produiront les *fruits*, dans lesquels mûrit la *graine*.

Cette graine, déposée dans la terre, y germera et donnera naissance à un autre végétal.

Ainsi les végétaux se reproduiront toujours et sans cesse.

MAXIME. — Fais à autrui ce que tu voudrais qu'on te fit.

3e Questions.

A quoi sert la racine ?

Qu'est-ce qui nourrit le végétal ?

Par où monte la sève ?

Que fait-elle pousser ?

Que deviennent les bourgeons ?

N'y a-t-il pas aussi des bourgeons à fleurs ?

Que produisent les fleurs ?

Où mûrit la graine ?

Que deviendra cette graine ?

Les Animaux: Males, Femelles, Petits.

La *chienne* est la femelle du chien ; la *jument*, celle du cheval ; la *lionne*, celle du lion ; la *poule*, celle du coq ; la *cane*, celle du canard ; la *vache*, celle du taureau ; l'*ânesse*, celle de l'âne ; la *truie*, celle du porc ; la *brebis*, celle du bélier ; la *laie*,

celle du sanglier; la *chèvre*, celle du bouc; la *chatte*, celle du chat; la *biche*, celle du cerf; l'*ourse*, celle de l'ours; la *louve*, celle du loup.

La *chienne* aime ses *petits*; la jument, son *poulain*; la *lionne*, son *lionceau*; la *poule*, ses *poussins*; la *cane*, ses *canetons*; la *vache*, son *veau*; la *biche*, son *faon*; la *louve*, son *louveteau*; l'*ânesse*, son *ânon*; la *chèvre*, son *chevreau*; la *tourterelle*, son *tourtereau*; la *brebis*, son *agneau*.

MAXIME. — Le travail est un trésor.

31 Questions.

Quelle est la femelle du chien? etc., etc.

Comment s'appellent les petits de la lionne? etc., etc.

Le langage des bêtes.

Le chat *grommelle* ou *miaule*; le chien *aboie*; le barbet *jappe*; le loup *hurle*; le cheval *hennit*; le cochon *grogne*; le taureau *mugit*; la vache *beugle*; le coq *chante*; la poule *caquette*; l'âne *braie*; le mouton *bêlé*; les insectes *bourdonnent*; le serpent *siffle*; la dinde *glousse*; la grenouille *coasse*; le corbeau *croasse*; les poulets *piaulent*; l'abeille *murmure*; le ramier *roucoule*; la tourterelle *soupire*.

MAXIME. — Il faut semer pour récolter.

32 Questions.

Est-ce que les bêtes parlent ? — Ont-elles un langage ? — Que fait le chat ? — le chien ? etc.

Animaux sauvages et animaux féroces.

Les *animaux sauvages* sont ceux qui, vivant librement dans les campagnes et les forêts, n'appartiennent à personne.

Le cerf, le chevreuil, le daim, le loup, le renard, le lièvre, le sanglier, l'ours, le lion, le chacal, l'hyène, le tigre, etc., sont des animaux sauvages.

Il ne faut pas confondre les *animaux sauvages* avec les *animaux féroces*.

Beaucoup d'animaux sauvages ne sont pas féroces.

Le lièvre est un animal sauvage.

Croyez-vous qu'il cherche jamais à faire du mal aux hommes ?

Dans nos contrées, les animaux féroces deviennent tous les jours plus rares.

Le loup ne devient féroce que lorsqu'il est poussé par la faim.

Encore est-il lâche ; jamais il n'osera s'attaquer seul à un homme qui fait mine de lui résister.

L'éléphant, qui est un des plus grands quadrupèdes de la création, est un animal très doux, très docile et très intelligent.

Dans certaines contrées, on voit l'éléphant s'attacher à son maître, et l'aimer comme quelquefois nos chiens s'attachent à nous et nous aiment.

MAXIME. — Beauté ne vaut rien sans bonté.

33 Questions.

Quels sont les animaux qu'on appelle sauvages ?

Citez quelques animaux sauvages !

Tous les animaux sauvages sont-ils féroces ?

Quand le loup devient-il féroce ?

Le loup est-il courageux ?

L'éléphant est-il féroce ?

Animaux utiles et animaux nuisibles.

La plupart des animaux de la création sont des *animaux utiles*.

Regardez autour de vous, et considérez tout ce que vous devez à ces intelligents et laborieux amis de l'homme.

Il y a bien aussi des *animaux nuisibles*.

Ce sont les *bêtes fauves*, telles que les *loups*, les *renards*, les *sangliers*.

Ce sont encore les *bêtes puantes*, telles que les *fouines*, *putois*, *belettes*, *rats*, *souris*, *mulots*.

Ces animaux, il est permis de les détruire ; mais prenez garde de leur infliger des supplices inutiles. Dieu permet qu'on tue certains animaux ; il ne permet pas qu'on les torture.

Malheureusement des personnes ignorantes détruisent aussi les animaux utiles, parce qu'elles ne connaissent pas les services qu'il nous rendent.

Gardez-vous bien de faire du mal aux *chouettes* et aux *hiboux*, qui dévorent rats et souris.

Respectez les *hirondelles*, les *mésanges*, les *huppes*, qui se nourrissent de vers, de chenilles, de hannetons ; les *crapauds*, qui dévorent des insectes par milliers.

MAXIME. — La beauté s'efface, les vertus restent.

34 Questions.

Y a-t-il plus d'animaux utiles que d'animaux nuisibles ?

Citez quelques animaux nuisibles !

Citez quelques animaux utiles !

De quoi se nourrissent les chouettes, les hiboux, les hirondelles, les mésanges, les huppes ?

Insectes utiles.

Les *mouches*, les *hannetons*, les *papillons*, les *puces*, les *fourmis*, etc., etc., sont des *insectes*.

Il y a sur la terre des millions d'insectes.

Il est permis de les détruire.

Mais il faut bien se garder de faire du mal aux insectes utiles, aux *abeilles*, aux *vers à soie*, aux *cochenilles*, aux *cynips*.

Ne vous laissez pas effrayer par les noms qui sont nouveaux pour vous.

Le *cynips* est une petite mouche.

Quand la femelle du *cynips* veut pondre des œufs, elle pique de petits trous dans l'écorce du chêne.

Dans chaque trou elle dépose un œuf.

Aux endroits qu'elle a piqués, on voit pousser une espèce de bouton gros comme une noix.

C'est la *noir de galle*, avec laquelle on fait de l'encre.

La *cochenille* est une petite bête qui vit sur une plante grasse du Mexique, le *nopal*.

Pour avoir les cochenilles, on coupe les branches de nopal et on les brosse.

Les petites bêtes tombent par milliers dans le panier.

Lorsque les paniers sont pleins, on les met au four.

Les cochenilles grillées donnent une magnifique couleur rouge, le *carmin*.

Voilà déjà deux petits insectes qui nous sont bien utiles.

MAXIME. — Un flatteur est plus dangereux qu'un ennemi.

Questions.

Citez des insectes utiles !

Qu'est ce que le cynips ?

Où la femelle du cynips dépose-t-elle ses œufs ?

Que produisent ses piqûres sur l'écorce du chêne ?

A quoi sert la noix de galle ?

Qu'est-ce que la cochenille ? — sur quelles plantes vit-elle ?

Comment attrappe-t-on les cochenilles ?

Les Abeilles.

Les abeilles ne sont pas méchantes.

Elles ne piquent que ceux qui leur font du mal.

Laissez-les donc travailler en paix.

Voyez : elles commencent par fabriquer un *gâteau de cire*.

Elles trouvent la cire sous leur ventre, dans les replis qui séparent chaque anneau de l'anneau suivant.

Car le corps de l'abeille, comme celui du hanneton, est composé d'une suite d'anneaux qui s'emboîtent les uns dans les autres.

Avec leurs pattes elles enlèvent cette cire qui

suinte de leur corps, et puis, morceau par morceau, elles construisent les *cellules* qui composent le gâteau.

Dans ces cellules elles déposent leur miel.

Pourquoi les enfants ne sont-ils pas tous aussi laborieux que les abeilles ?

MAXIME. — Plus fait douceur que violence.

36 Questions.

Décrivez le travail des abeilles !

Qu'est-ce qu'elles fabriquent d'abord ?

Où trouvent-elles la cire ?

De quoi se compose le gâteau de cire ?

Où déposent-elles le miel ?

La fourmi.

Les fourmis ne produisent rien de comparable au miel.

Elles sont plutôt nuisibles qu'utiles.

Pourtant quels beaux exemples elles offrent aux hommes !

Dans une fourmilière il y a autant d'ordre que dans la ville la mieux policée.

Chaque fourmi a sa besogne bien définie, sa tâche à remplir.

Celles-ci veillent à la propreté des rues.

Celles-là vont aux provisions.

Les autres sont chargées de défendre la fourmilière contre les voisins, car les fourmis de races différentes se font la guerre et se livrent des batailles.

Celles qui habitent une même fourmilière s'aident et s'entraident.

En voici une qui ramène un grain de blé au logis.

Mais elle est fatiguée : elle succombe sous le poids du fardeau.

Aussitôt ses amies d'accourir, de la relever, de rouler avec elle le grain de blé vers la demeure commune.

Imitons ces bêtes laborieuses, compatissantes, industrieuses.

Imitons-les aussi lorsqu'elles vont combattre avec courage pour le salut de la fourmilière.

Car Dieu nous a donné ces exemples pour que nous soyons attentifs à les suivre.

MAXIME. — Un paresseux est le frère d'un mendiant.

Questions.

- * Les fourmis sont-elles utiles ?
- * Que font les différentes fourmis dans la fourmilière ?
- * Les fourmis se font-elles la guerre ?
- Est-ce qu'elles s'entraident ?

Racontez l'histoire de la fourmi qui succombe sous le poids de son fardeau !

Oiseaux. Poissons. Reptiles.

L'oiseau vole dans les airs.

Le poisson nage dans l'eau.

Le reptile rampe sur la terre.

L'oiseau le plus petit de la création, c'est le brillant *colibri* de l'Amérique du Sud : il a huit centimètres de long.

L'oiseau le plus grand, c'est l'énorme *autruche* d'Afrique : il peut atteindre deux mètres et demie de haut.

Les petits poissons sont aussi nombreux que les grains de sable sur le bord de la mer, aussi nombreux que les étoiles du firmament.

Le poisson le plus grand, c'est la *baleine*. Elle mesure de vingt-cinq à trente mètres de long.

On la pêche dans l'océan Glacial Arctique et dans l'océan Glacial Antarctique.

Les *tortues*, les *lézards*, les *serpents* sont des reptiles.

Parmi les serpents on distingue deux espèces : les *non venimeux* et les *venimeux*.

La *couleuvre*, le *boa* ne sont pas venimeux.

La *vipère*, l'*aspic*, le *serpent à sonnettes* sont venimeux.

Les forêts de France sont habitées par la couleuvre et la vipère.

Le boa, l'aspic, le serpent à sonnettes vivent dans les forêts de l'Afrique, de l'Asie et de l'Amérique.

Certaines couleuvres ont un mètre de longueur.

La vipère n'a, en général, que de trente-cinq à soixante-dix centimètres.

Le boa atteint seize mètres de longueur. Il peut broyer un bœuf dans les replis de son corps.

MAXIME. — Sois aimable si tu veux être aimé.

38 Questions.

Quel est le plus petit oiseau de la création ?

Quel est le plus grand ?

Quel est le plus gros poisson ?

Où pêche-t-on la baleine ?

Citez quelques reptiles !

Combien connaissez-vous d'espèces de serpents ?

Citez des serpents venimeux ; des serpents non venimeux !

Quels serpents trouve-t-on dans les forêts de France ?

Quelle longueur peut atteindre le boa ?

LA NATURE

La terre.

Que la France est belle avec ses vastes *plaines*, couvertes de blé, ses charmantes *collines* !

égayées par la vigne, ses belles *montagnes*, couronnées de forêts !

Sur les montagnes, il fait plus froid que dans la plaine.

Beaucoup de *cimes* sont couvertes de neiges perpétuelles : ce sont des *glaciers*.

Mais voici un spectacle plus curieux encore : c'est une montagne d'où s'élève vers le ciel une épaisse fumée, de la vapeur, des cendres, de la boue, des pierres, du feu ; c'est un *volcan* ; c'est le Vésuve, près de Naples : c'est l'Etna, en Sicile.

En France il n'y a pas de volcans.

MAXIME. — La sagesse est un trésor qui n'embarrasse point.

37 Questions.

- Qu'est-ce qu'un glacier ?
- Qu'est-ce qu'un volcan ?
- Y a-t-il des volcans en France ?

Les eaux.

Au printemps, une partie de la neige fond sur la montagne, et roule, en *torrents* tumultueux, vers la plaine.

Là elle se change en *ruisseau* paisible qui serpente dans la vallée.

Cent ruisseaux, grands et petits, se réunissent et forment une *rivière*.

La rivière verse ses eaux dans le *fleuve*.

• Le fleuve roule ses flots vers la *mer*.

La mer occupe plus de la moitié de la surface du globe terrestre : elle forme de vastes océans.

• Parfois torrent, ruisseau, rivière ou fleuve rencontrent, dans leurs cours, un vaste creux, où l'eau s'assemble et forme un *étang* ou un *lac*, pour de là s'échapper et reprendre sa route vers la mer.

• La Loire est le plus grand fleuve de la France ; elle mesure 4126 kilomètres de long.

L'océan Pacifique est le plus grand océan de la terre.

MAXIME. — La paresse est la mère de tous les vices.

Questions.

• Où le torrent, le ruisseau, la rivière, le fleuve, roulent-ils leurs eaux ?

• Comment se forment les étangs ? — les lacs ?

Quel est le plus grand fleuve de France ?

La terre et le soleil.

• La terre, vous le savez, a la forme d'une boule. •

• Elle est éclairée par le *soleil*. •

• La terre tourne sur elle-même en vingt-quatre heures. •

• Il fait jour chez nous lorsque la partie du globe que nous habitons est tournée vers le soleil. •

• Il fait nuit lorsque la partie du globe que nous habitons est tournée dans le sens opposé au soleil. •

• Pendant que nous dormons en Europe, et que l'ombre couvre nos campagnes, en Amérique tout le monde est debout et travaille • car là-bas il fait jour.

MAXIME — Aide-toi, le ciel t'ai lera.

41 Questions.

• Quelle est la forme de la terre ? •

• Par quoi est-elle éclairée ?

• En combien de temps la terre tourne-t-elle sur elle-même ?

• Quand fait-il jour chez nous ? — Quand fait-il nuit ?

• Pendant qu'on dort en Europe, qu'est-ce qui se passe en Amérique ?

La terre tourne autour du soleil.

Tout en tournant sur elle-même, la terre tourne autour du soleil.

« Cela doit être vite fait, dit Jacques : car le soleil n'est plus gros que notre tête. »

Détrompez-vous. Le soleil est un million de fois plus gros que la terre.

Il paraît si petit parce qu'il est à trente-quatre millions de lieues de la terre.

Aussi, pour tourner autour du soleil, la terre met-elle trois cent soixante-cinq jours, c'est-à-dire toute une année.

Et ne croyez pas qu'elle perde son temps.

Elle va cent fois plus vite qu'un train de chemin de fer ; elle fait quatre cent vingt lieues par heure.

MAXIME. — En ce monde il se faut l'un l'autre secourir.

42 Questions.

Le soleil est-il aussi petit qu'il paraît ?

A quelle distance le soleil se trouve-t-il de la terre ?

Combien faut-il de jours à la terre pour tourner autour du soleil ?

Est-ce que la terre marche vite pour accomplir ce voyage ?

Le firmament.

C'est le soir. Levez les yeux vers le ciel ; regardez cette énorme voûte qui se trouve sur notre tête ; contemplez le *firmament*.

Il est semé d'étoiles aussi nombreuses que les grains de sable sur les bords de la mer.

Parmi les étoiles, les unes restent toujours à la même place : elles sont fixes ; les autres se trouvent tantôt à un point du firmament, tantôt à un autre : elles sont errantes.

Les étoiles fixes sont autant de soleils.

Les étoiles errantes sont des planètes.

Les planètes se meuvent autour des soleils.

Les soleils éclairent les planètes.

Le monde est immense : nous ne pouvons nous faire une idée de sa grandeur.

Que nous sommes petits au milieu de l'œuvre de Dieu !

MAXIME. — La vengeance la plus noble, c'est le pardon.

43 Questions.

Qu'est-ce que le firmament ?

Est-ce que toutes les étoiles sont immobiles ?

Qu'est-ce que les étoiles fixes ?

Qu'est-ce que les étoiles errantes ?

Autour de quoi se meuvent les planètes ?

Par quoi les planètes sont-elles éclairées ?

L'étoile conductrice.

Jésus venait de naître dans une étable à Bethléem, au temps du roi Hérode.

Les Mages, qui étaient des rois d'Asie, vinrent à Jérusalem et ils demandèrent :

— Où est le roi des Juifs qui est nouvellement né? car nous avons vu son étoile en Orient et nous sommes venus l'adorer.

Alors Hérode les envoya à Bethléem et leur dit :

— Allez et informez-vous soigneusement du petit enfant.

Et, quand vous l'aurez trouvé, faites-le moi savoir, afin que j'aie aussi l'adorer.

Les Mages partirent et l'étoile qu'ils avaient vue en Orient alla devant eux jusqu'à ce qu'elle s'arrêtât sur le lieu où était le petit enfant.

Et, quand ils virent l'étoile, ils se réjouirent.

Et, étant entrés dans la maison, ils y trouvèrent le petit enfant avec sa mère.

Alors ils se prosternèrent pour l'adorer.

Puis ils lui offrirent pour présents de l'or ainsi de l'encens et de la myrrhe, qui sont des parfums précieux.

Mais, au lieu de retourner à Jérusalem, ils revinrent dans leur pays par un autre chemin.

Car Hérode cherchait le petit enfant pour le faire mourir.

Mais ses parents l'emportèrent en Égypte, qui est un pays fort éloigné.

Et il y demeura jusqu'à la mort du méchant Hérode.

MAXIME. — Une terre non cultivée produit des char-
dons. L'âme du paresseux produit des vices.

La lune.

- La terre est une planète qui tourne autour
du soleil. La lune, qu'est-ce ? La lune, mes en-
fants, est, comme la terre, une planète.

Comme la terre, la lune est couverte de hau-
tes montagnes. Comme la terre, la lune est
éclairée par le soleil.

« La lune tourne autour de la terre, et, avec la
terre, elle tourne autour du soleil.

Mais le soleil ne peut jamais éclairer que la
moitié de la surface de la lune, celle qui est
tournée vers lui.

Lorsque la lune se trouve entre le soleil et
nous, nous ne pouvons voir sa face éclairée ;
si, au contraire, nous nous trouvons entre le
soleil et la lune, nous voyons sa face éclairée
sous la forme d'un *disque*.

« D'autres fois nous ne voyons que les trois
quarts, que la moitié, que le quart de la partie
éclairée de la lune, suivant la position que la
terre occupe. »

Voilà pourquoi la lune nous apparaît tantôt

sous la forme d'un *croissant*, tantôt sous la forme d'un *cercle*.

MAXIME. — On est heureux quand on peut dire chaque jour : j'ai bien vécu.

44 Questions.

Qu'est-ce que la lune ?

Y a-t-il des montagnes dans la lune ?

Par quoi la lune est-elle éclairée ?

Autour de quelle planète tourne la lune ?

Pourquoi la lune nous apparaît-elle tantôt comme un cercle, tantôt comme un croissant ?

Le jour et les heures.

Un *jour* est l'espace de temps que la terre met à tourner sur elle-même, ainsi que je vous l'ai expliqué, c'est-à-dire depuis un matin jusqu'au matin suivant.

On appelle plus particulièrement *jour* le temps pendant lequel nous sommes éclairés par la lumière du soleil.

Le jour se divise en *vingt-quatre heures*.

Chaque heure se divise en *soixante minutes*.

Chaque minute se divise en *soixante secondes*.

L'heure nous est indiquée par les *horloges*, les *pendules* et les *montres*.

Sur le cadran des horloges il y a *deux aiguilles*.

La plus *courte* marque les *heures*; la plus *longue* marque les *minutes*.

Le *balancier*, cette barre qui se balance au-dessous du cadran, règle le mouvement de la pendule.

On fait encore, à la campagne, ce qu'on appelle des *cadrans solaires*.

Les *cadrans solaires* sont ainsi nommés parce que c'est le *soleil* qui y indique l'heure.

Ils se composent d'une grande pierre plate où les heures sont marquées par des chiffres, et d'une longue aiguille de fer fichée dedans.

L'ombre de l'aiguille tourne de même que l'ombre d'un arbre, suivant la position de la terre par rapport au soleil, et désigne ainsi l'heure qu'il est.

MAXIME. — C'est un grand point que de savoir se taire.

45 Questions.

Qu'est-ce qu'un jour?

De combien d'heures se compose-t-il?

Combien y a-t-il de minutes dans l'heure? — de secondes dans la minute?

Les horloges sont-elles utiles?

A quoi sert la petite aiguille? — la grande?

Quand la grande aiguille est sur midi et la petite sur le 6, quelle heure est-il?

Qu'est-ce qu'un cadran solaire?

La montre et le cadran solaire.

La montre se moquait un jour du cadran solaire.

— Vous ne savez l'heure, lui disait-elle, que lorsque le soleil vous frappe de ses rayons : aujourd'hui, il est caché, vous ne pouvez rien dire.

— Eh bien ! répliqua le cadran, indiquez-moi vous-même l'heure qu'il est.

— Midi ! juste midi ! dit la montre.

En ce moment le soleil parut.

— Vous vous trompez, ma mie, dit le cadran. Il y a longtemps que midi est passé ; il est une heure en plus. Vous me railliez tantôt ; c'est à moi maintenant de me moquer de vous. Je garde quelquefois le silence, il est vrai ; mais au moins je ne trompe jamais.

Mieux vaut se taire que de parler mal à propos.

La semaine.

La semaine se compose de sept jours, qui sont :

— *Lundi, mardi, mercredi, jeudi, vendredi, samedi et dimanche.*

• Une semaine est l'espace de temps qui s'écoule depuis un dimanche jusqu'à l'autre dimanche, ou d'un lundi jusqu'à un autre lundi.

On doit travailler pendant tous les jours de la semaine, excepté le dimanche, qui est le jour du repos.

Ce jour-là, il est permis de s'amuser, après cependant qu'on a rempli ses devoirs envers Dieu : car le dimanche lui est consacré.

MAXIME. — Reconnais les bienfaits par d'autres bienfaits.

46 Questions.

Qu'est-ce qu'une semaine ?

Combien y a-t-il de jours dans une semaine ?

Quels sont-ils ?

Quel est le jour du repos ?

L'année.

• Une année est l'espace de temps qui s'écoule depuis un hiver jusqu'à un autre hiver, ou depuis un printemps jusqu'à un autre printemps.

• L'année se divise en douze mois, qui sont :

Janvier, février, mars, avril, mai, juin, juillet, août, septembre, octobre, novembre, décembre.

L'année commence le 1er janvier ; c'est pourquoi on appelle ce jour le *premier jour de l'an*.

• Les mois se composent de *trente* ou de *trente et un* jours, excepté le mois de *février* qui n'en a que *vingt-huit* ou *vingt-neuf*.

L'année se divise encore en *saisons*.

• Il y en a *quatre*, qui sont :

Le *printemps*, l'*été*, l'*automne*, l'.

Chaque saison dure *trois* mois.

Le *printemps* commence vers le 21 mars et dure jusque vers le 21 juin.

L'*été* commence vers le 21 juin et dure jusque vers le 21 septembre.

L'*automne* commence vers le 21 septembre et dure jusque vers le 21 décembre.

L'*hiver* commence vers le 21 décembre et dure jusque vers le 21 mars.

MAXIME.—Le vrai pardon d'une injure, c'est l'oubli.

47 Questions.

Qu'est-ce qu'une année ?

Combien y a-t-il de mois dans l'année ?

Quels sont-ils ?

De combien de jours se compose un mois ?

Combien y a-t-il de saisons et quelles sont-elles ?

Chaque saison a ses plaisirs.

• « Si l'hiver durait toute l'année, disait Jean, on pourrait toujours patiner. »

— Si le printemps était éternel, on pourrait

toujours cueillir de jolies violettes, répliqua Marie.

— Si l'été n'avait pas de fin, riposta Jules, on se baignerait quand on voudrait.

— Si l'automne ne cessait point, interrompit Pierre, ce seraient des vendages et des récoltes continuelles.

— Et comme Dieu a tout fait pour le mieux, ajouta grand-père en souriant, il a voulu que les quatre saisons se succèdent ; si bien que, chaque année, nous pouvons patiner sur la glace, cueillir des bouquets de violettes, nous baigner à la rivière et rire aux vendanges. C'est plus varié, mes enfants, et je ne m'en plains pas. »

MAXIME. — Quand tu es seul, songe à tes défauts ; quand tu es en compagnie, oublie ceux des autres.

48 Questions.

Que disait Jean ? — Pierre ? — Jules ?

Quelles paroles ajouta grand-père ?

Le froid et le chaud.

Qu'est-ce que le froid ?

Le froid, c'est l'absence de la chaleur.

Qu'est-ce donc que la chaleur ?

La chaleur, c'est l'impression que cause le feu ou le soleil.

Pourquoi fait-il chaud l'été? Est-ce que le soleil est plus près de nous?

Non, au contraire; il est plus éloigné; seulement il nous envoie ses rayons plus directement et ils ont ainsi plus de force.

Voulez-vous un exemple?

Placez votre main à côté de la flamme d'une bougie ou d'une lampe; vous pouvez en approcher, y toucher presque, sans crainte de vous brûler.

Mettez-la au contraire juste au-dessus; la chaleur sera si forte qu'il vous sera impossible de la supporter.

En hiver donc, quoique le soleil soit plus rapproché de nous qu'en été, il ne nous chauffe pas; c'est ce qui cause la gelée, la glace et la neige. C'est ce qui nécessite aussi des habits épais.

Pour remplacer la chaleur du soleil, on fait du feu.

Le feu est bien précieux; non seulement il nous chauffe en hiver, mais encore il sert à cuire nos aliments.

Outre la chaleur produite par le soleil ou par les combustibles, il y a ce qu'on nomme la *chaleur naturelle*.

C'est celle de notre corps.

Tous les êtres vivants, les animaux aussi bien que les hommes, possèdent cette chaleur. Quand elle vient à leur manquer complètement, ils meurent.

MAXIME. — Le bonheur appartient à qui fait des heureux.

Questions.

Qu'est-ce que le froid ?

Pourquoi fait-il plus chaud l'été que l'hiver ?

Qu'est-ce les combustibles ?

Qu'est-ce que la chaleur naturelle ?

Qu'arrive-t-il quand on la perd ?

Les fleurs.

Tous, mes enfants, vous aimez les fleurs, ces fleurs charmantes, qui parent le jardin et les champs, dont les abeilles tirent leur miel et dont vous vous amusez à faire des bouquets

Il faut pourtant quelquefois vous en défier. Plusieurs parmi elles sont *venéneuses*, c'est-à-dire qu'elles contiennent du *venin* ou *poison*.

Je vous recommande donc bien de ne pas porter de fleurs ou d'herbes à vos lèvres sans être bien sûrs qu'elles ne sont pas nuisibles.

Il ne faut surtout jamais goûter aux fruits qui croissent dans les haies ou sur les arbustes

sauvages, à moins que vos parents ne vous l'aient permis.

Mais, s'il y a des fleurs nuisibles, il y en a au contraire qui sont bien précieuses : ce sont celles qui sont employées en médecine, c'est-à-dire pour la guérison des maladies.

Telles sont la mauve, la violette, le coquelicot, la petite centaurée et bien d'autres.

C'est encore Dieu, mes enfants, qui a donné à ces plantes les qualités nécessaires pour nous venir en aide dans nos souffrances, et c'est lui que nous devons remercier du soulagement qu'elles nous procurent.

MAXIME. — Pour trouver le bien, il faut le chercher.

50 Questions.

Qu'est-ce qu'une plante vénéneuse ?

Que faut-il éviter quand on cueille des fleurs ou des fruits, qu'on ne connaît pas ?

Quelles sont les principales fleurs employées en médecine ?

La neige.

Qu'est-ce que la neige, mes enfants ? vous l'êtes-vous jamais demandé ? cette neige qui forme, l'hiver, dans la campagne, de si beaux tapis blancs, dans lesquels vous aimez à enfoncer et à marquer vos pieds.

Cette neige dont vous faites des balles que vous vous envoyez gaiement les uns aux autres.

• La neige n'est autre chose que de l'eau gelée, et la preuve, c'est que, lorsqu'elle fond, elle devient de l'eau semblable à celles des rivières.

Il en est de même de la grêle et du grésil.

A quoi la neige est-elle bonne, me direz-vous ?

La neige tient chaud à la terre pendant l'hiver ; elle la préserve de la gelée, elle lui sert en quelque sorte de manteau.

La neige ! la neige si froide tenir chaud !

Où, mes enfants. Vous saurez même que dans certains pays, comme la Sibérie, les habitants vivent parfois dans des cabanes de neige.

On y fait du feu pour se chauffer et pour cuire ses aliments, mais la neige est rendue tellement solide par le froid qu'elle ne fond pas.

Dans bien des contrées aussi, l'hiver, au lieu de se servir de voitures, telles que celles dont nous faisons usage, on emploie des voitures sans roues, appelées traîneaux, qui glissent sur la neige avec une grande rapidité.

Dans les pays de montagnes, la neige peut causer de terribles catastrophes.

Il arrive parfois qu'une masse de neige se

détache de la montagne : elle roule du haut en bas, en entraînant avec elle d'autres masses de neige, et en produisant un fracas semblable à celui du tonnerre.

C'est ce qu'on appelle une *avalanche*.

Malheur aux habitants qui se trouvent sur son chemin ! Elle les emporte avec elle ou les ensevelit sous la neige.

MAXIME. — Pour être aimé de vos semblables, aimez-les véritablement : c'est le plus sûr moyen.

51 Questions.

Qu'est-ce que la neige ?

Dites ce que vous savez sur les habitants de la Sibirie !

La mer.

L'eau de la mer ne ressemble pas à celle des rivières. Elle est extrêmement salée, et, de plus, si âcre et si amère qu'il est impossible de la boire.

On a vu des malheureux naufragés mourir de soif sur la mer, sans pouvoir s'y désaltérer.

C'est surtout de l'eau de la mer qu'on tire le sel qui sert à saler nos aliments.

La mer est peuplée d'une infinité d'êtres vivants. Il y a d'abord des poissons de mille espèces différentes.

Les principaux sont le maquereau, le hareng, la sole, le turbot, la morue, la sardine, la raie, le thon, etc., etc.

Parmi ces poissons, il y en a qu'on fume, pour les conserver, comme le maquereau et le hareng; d'autres qu'on sale, comme la morue; d'autres enfin qu'on garde dans l'huile, comme le thon et la sardine.

La mer contient en outre beaucoup d'animaux de toutes sortes. Parmi eux, il en est qui ressemblent aux écrevisses: les uns beaucoup plus gros, tels que le homard; les autres beaucoup plus petits, tels que les crevettes.

Je n'en finirais pas si je voulais vous parler de tout ce que renferme la mer depuis la baleine qui est le plus grand de tous les animaux, jusqu'aux moules, aux huîtres et aux petites coquilles qu'on trouve sur le rivage. Sachez que la mer est autant et même plus peuplée que la terre.

Les éponges, le corail et les perles, dont on fait des bijoux, se trouvent encore au fond de la mer.

Il s'y trouve de plus une multitude de plantes et, ce qui vous étonnera sans doute, des fleurs.

Oui, des fleurs, de couleurs aussi variées et aussi vives que celles de nos jardins.

Admirez encore ici, mes enfants, la prodigieuse diversité des œuvres de la nature et la puissance de Dieu qui les a créées.

MAXIME. — Ne promets pas deux fois un service que tu dois rendre tout de suite.

52 Questions.

En quoi l'eau de la mer diffère-t-elle de celle des rivières ?
Quels sont les animaux qui habitent la mer ?
Nommez quelques poissons !
Comment conserve-t-on les poissons ?
Que trouve-t-on encore dans la mer ?

Le charbon de terre.

— Dites-moi, mes petits amis, le nom de ce que je vous montre là.

— C'est du *charbon de terre*.

— Bien. Comment appelle-t-on encore le charbon de terre ?

— On l'appelle de la *houille*.

— Voyons : comment est-il ce charbon ?

— Il est noir.

— Oui.

— Lourd.

— En effet.

— Dur comme de la pierre.

— C'est vrai.

— Il se casse par morceaux *anguleux*, c'est-à-dire formant des *angles* ou *coins*.

— C'est encore vrai. Maintenant à quoi sert le charbon de terre ?

— On le brûle pour se chauffer.

— Oui ; mais on l'emploie surtout pour chauffer l'eau des machines à vapeur, ces machines dont je vous ai parlé si souvent et dont on se sert dans les fabriques.

C'est aussi du charbon de terre qu'on brûle dans les chaudières des bateaux à vapeur et dans celles des locomotives qui tirent les wagons de chemins de fer.

Le charbon de terre est un *combustible*.

On appelle combustible tout ce qu'on brûle pour le chauffage.

Le *bois*, le *coke*, et le *charbon de bois*, dont nous parlerons plus tard, sont des combustibles, comme le charbon de terre.

On trouve le charbon dans les mines, qu'on appelle *houillères*.

MAXIME. — Il faut rarement se pardonner à soi-même.

53 Questions.

* Décrivez le charbon de terre !

* Comment l'appelle-t-on encore ?

* A quoi sert-il ?

* Qu'est-ce qu'un combustible ?

Le gaz d'éclairage.

Du charbon de terre on retire le gaz d'éclairage.

Voici comment : On emplit de charbon des fours longs et étroits appelés *cornues* qu'on ferme bien et qu'on chauffe fortement.

Il en sort, par un tuyau placé à leur extrémité, une chose invisible comme l'air, mais d'une odeur très désagréable : c'est le gaz.

On fait entrer ce gaz par des conduits dans une sorte de grand réservoir en tôle appelé *gazomètre*.

Quand vient la nuit, on ouvre un robinet ; alors le gaz contenu dans le gazomètre en sort et se répand dans des tuyaux placés sous terre, par lesquels il se rend dans les boutiques, les rues et les maisons.

• Ne vous avisez jamais, mes petits amis, tant que vous êtes enfants, de toucher aux robinets par lesquels on fait sortir le gaz. •

• Car si on entraînait avec une lumière dans une pièce où se trouve un robinet mal fermé, il en résulterait une *explosion*. •

C'est-à-dire que le gaz s'enflammerait tout à coup avec un bruit épouvantable, briserait les

meubles et renverserait la personne qui entre-
rait en la brûlant horriblement.

MAXIME. — Soyez bon, vous plairez.

54 Questions.

*Comment fait-on le gaz ? *

*Comment s'appelle le réservoir du gaz ? *

*Peut-on voir ou toucher le gaz ? *

*Qu'est-ce qu'une explosion de gaz ? *

Le charbon de bois.

Voici maintenant une autre sorte de charbon :
c'est du charbon de bois.

Ce charbon se fabrique dans les forêts.

*On commence par choisir un endroit bien
sec.

On y entasse des morceaux de bois rangés
avec ordre et l'on forme une sorte de petit mon-
ticule aplati.

On recouvre ce monticule de terre et on y
met le feu.

Le bois ainsi entassé ne se consume qu'à
demi ; au lieu d'être réduit en cendres, comme
il arrive à celui qui brûle dans une cheminée, il
est *carbonisé*, c'est-à-dire changé en charbon.

Quand le charbon est éteint et refroidi on le
met en sacs.

Le charbon de bois, en brûlant, donne naissance à deux gaz que l'on appelle, l'un *acide carbonique*, l'autre *oxyde de carbone*. Ce dernier produit les mêmes effets que le poison le plus violent : aussi faut-il avoir grand soin de ne pas allumer un fourneau dans une pièce où il n'y a pas de cheminée.

Autrement, avant même de se sentir incommodé, on tomberait sans connaissance et l'on pourrait mourir si quelqu'un ne venait promptement ouvrir la fenêtre.

MAXIME. — Songez à vos propres défauts avant de condamner les autres.

57 Questions.

- Comment se fait le charbon de bois ?
- Quelle est sa forme ?
- Que veut dire *carbonisé* ?
- Comment s'appelle le gaz du charbon de bois ?
- Quel effet produit-il ?

L'huile.

Je vous ai, l'autre jour, parlé du gaz d'éclairage ; mais dans les maisons, le plus souvent, on ne se sert pas de gaz : on emploie des lampes ou des quinquets dans lesquels on brûle de l'huile.

L'huile à brûler se fait avec la graine de deux plantes qu'on appelle le *colza* et la *navette*.

Ces graines sont contenues dans des gousses ou cosses comme les pois et les haricots.

On les écrase sous des meules et on les presse pour en faire sortir l'huile qu'elles contiennent.

On ne se sert pas pour la table, c'est-à-dire pour assaisonner les mets et principalement la salade, d'huile de colza ou de navette; elles ont toutes deux un goût trop désagréable.

On emploie l'*huile d'olive* et l'*huile d'ailette*.

L'olive est le fruit d'un arbre appelé *olivier*, qui pousse seulement dans les pays chauds.

On écrase ce fruit sous une meule, et l'on en fait ainsi sortir le jus.

C'est ce jus qui est l'huile.

L'huile d'olive est très chère; mais l'on en fait une autre, très bonne aussi, avec les graines d'une espèce de pavot appelé *ailette*.

MAXIME. — Il n'est sur terre rien de pire qu'un ingrat.

Questions.

- Avec quoi se fait l'huile à brûler?
- Comment l'obtient-on?
- Quels sont les huiles dont on se sert pour la table?
- Qu'est-ce que l'olivier?

- Où pousse-t-il ?
- Comment fait-on l'huile d'olive ?
- Qu'est-ce que l'aillette ?

Le pétrole.

On se sert beaucoup maintenant dans les lampes d'*huile de pétrole*.

Le pétrole, ou huile de pierre, est une huile minérale ; on la trouve dans la terre, de même que les métaux et les minéraux.

Pour aller chercher le pétrole, on creuse des puits comme ceux des mines.

Le pétrole donne une très belle lumière, mais il demande beaucoup de précautions, parce qu'il prend feu très facilement et qu'il peut ainsi causer des explosions, comme celles dont je vous ai parlé au sujet du gaz.

Je vous répéterai pour le pétrole, mes petits amis, ce que je vous ai dit pour le gaz.

Tant que vous êtes enfants, ne touchez jamais ni à la lampe ni au vase qui contient le pétrole.

Et lorsque vous serez plus âgés, ne vous placez pas près du fourneau, du poêle ou de la cheminée pour préparer la lampe.

Surtout ne vous avisez jamais de remettre de l'huile dedans quand elle est allumée.

Tous les jours on entend parler d'accidents terribles arrivés par l'imprudence des personnes qui se servent du pétrole.

MAXIME. — Aimez qu'on vous conseille, et non pas qu'on vous loue.

57 Questions.

- *Qu'est-ce que le pétrole ?
- *Où le trouve-t-on ?
- *Comment le tire-t-on de la terre ?
- Quels sont les dangers du pétrole ?
- Quelles précautions faut-il prendre lorsqu'on s'en sert ?

Les allumettes.

Il n'y a pas que le pétrole qui soit dangereux, et bien des malheurs sont aussi causés par les *allumettes*.

Que de fois des enfants, en jouant, ont mis le feu à leurs vêtements, ou même à la maison de leurs parents !

Une allumette, vous le savez, est un tout petit morceau de bois.

A l'un des bouts, il est couvert d'une peinture jaune, par-dessus laquelle est une autre peinture rouge, bleue ou blanche.

La peinture jaune, c'est du *soufre*.

L'autre, c'est du *phosphore*.

• Le *soufre* se trouve sur la terre, dans le voisinage des *volcans*. •

Les volcans sont des montagnes d'où sortent du feu, des flammes, de la fumée, des pierres brûlantes et des métaux fondus.

Le *phosphore* est fabriqué avec les os des animaux ; il s'enflamme rien qu'en le frottant : c'est ce qui rend les allumettes si dangereuses.

De plus, c'est un poison ; n'y touchez donc pas par le bout préparé et surtout n'en portez jamais à vos lèvres.

MAXIME. — Qui beaucoup entreprend finit peu.

Questions

• Décrivez une allumette !

• Qu'est-ce que le soufre ?

• Où le trouve-t-on ?

• Trouve-t-on aussi le phosphore ?

• Pourquoi est-il dangereux ?

• Quel autre inconvénient présente-t-il ?

Εν Βιβλία 95 26 Μαρτίου

1907

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

A.

à, πρὸ εἰς, ἐν, κατὰ, ἐπὶ, διὰ, μέ.
 abeille, θ. μέλισσα.
 abord, ἀρ. πηγήσεις· d'—, ἐπὶ εἰς, ἐν
 πρώτοις.
 aboyer, ρ. ἀμ. ὕλακτῶ.
 abri, ἀρ. καταφύγιον.
 abricot, ἀρ. βερυκοκκόν.
 absence, θ. ἀπουσία.
 absolument, ἐπὶρ. ἀπολύτως.
 acide, ἐπ. ξεινός—οῦ, τὸ ὄξύ.
 accident, ἀρ. συμβάν.
 accomplir, ρ. μ. εκπληρῶ.
 accourir, ρ. ἀμ. τρέγω, σπεύδω.
 acheter, ρ. μ. ἀγοράζω.
 âcre, ἐπ. δοιμός.
 admirer, ρ. μ. θαυμάζω.
 adorer, ρ. μ. λατρεύω.
 adresser, ρ. μ. διεμβύνω.
 âgè, ἡλικιωμένος.
 agiter, ρ. μ. ταράττω, κινῶ.
 agneau, ἀρ. ἀρνίον.
 aide, ἀρ. βοηθός—θ. βοήθεια.
 aider, ρ. μ. βοηθῶ.
 aiguille, θ. βελόνη.
 aimable, ἐπ. ἐράσιμος, προσφιλής.
 aimer, ρ. μ. ἀγαπῶ.
 aimé, ἐπ. πορωτογενής.
 ainsi, ἐπὶρ. οὕτω.
 ajouter, ρ. μ. προσθέτω.
 aliment, ἀρ. τροφή.
 alimentation, θ. θρέψις.
 aller, ρ. ἀμ. ὑπάγω· s'en—, ρ.
 ἀν. ἀπερχομαι.

allonger, ρ. μ. ἐπιμακρύνω.
 allumer, ρ. μ. ἀνάπτω.
 allumette, θ. θειοκρηίς.
 amande, θ. ἀμύγδαλον.
 amer, ἐρε. ἐπ. πικρός.
 ami, ἀρ. φίλος.
 amuser, ρ. μ. διασκεδάζω· s'—
 ρ. ἀντ' ἑδουαι, εὐχρηστοῦμαι.
 au, ἀρ. ἐτος.
 anguleux, ἐπ. πολυγωνός.
 angle, ἀρ. γωνία.
 âne, ἀρ. ânesse, θ. ὄνος.
 anneau, ἀρ. κρίκος, δακτυλίδιον.
 année, θ. ἐνιαυτός.
 annuel, ἐπ. ἐνιαυσίος.
 annuaire, ἀρ. ἐπετηρίς.
 annulaire, ἀρ. ὁ παρήμεσος δά-
 κτυλος.
 ânon, ἀρ. ὄναριον.
 ant antique, ἐπ. ἀνταρκτικῆς.
 août, ἀρ. ὁ μῆν Αὐγούστος.
 aplatir, ρ. μ. ἐμβύνω, πλατύνω.
 apparaître, ρ. ἀμ. φαίνωμαι.
 appareil, ἀρ. μηχανή, ἐργαλεῖον.
 appartenir, ρ. ἀμ. ὀνέχω.
 appeler, ρ. μ. καλῶ· ὀνομαζῶ.
 appétit, ἀρ. ὄρεξις.
 apporter, ρ. μ. φέρω.
 appuyer, ρ. μ. στηρίζω, βοηθῶ.
 apprendre, ρ. μ. μαθάνω.
 après, ἐπ. καὶ πρ. ἔπειτα, μετὰ-
 d'—, κατὰ.
 arbre, ἀρ. δένδρον.
 arbrisseau, ἀρ. δένδριον.

arbuste, ἄρ. θάμνος.
 argent, ἄργυρος· χρήματα.
 argileux, ἐπ. ἀργιλόδης.
 arrêter, ρ. μ. ἀναχαιτίζω, ἐμ-
 ποδίζω s' — ἵσταμαι ἀκίνητος.
 arriver, ρ. ἄμ. φθάνω· il ar-
 rive, συμβαίνει.
 aspic, ἄρ. ὄφιν ἰοδόλος.
 assaisonner, ρ. μ. καρυκεύω.
 assembler, ρ. μ. συναθροίζω.
 asseoir, ρ. μ. καθίζω s' —, ἀ-
 νακάθημαι.
 attacher, ρ. μ. προσκολῶ s' —,
 προσκολῶμαι.
 attaquer, ρ. μ. προσβάλλω, ἐ-
 πορμῶ.
 atteindre, ρ. μ. προσβάλλω, ἐπι-
 τυγχάνω τοῦ σκοποῦ, φθάνω.
 attentif, ive, προσεκτικός.
 attraper, ρ. μ. παγιδεύω.
 aussi, ἐπίρ. ὡσαύτως· οὕτω.
 aussilôt, ἐπίρ. ἀμέσως.
 autant ἐπίρ. τοσούτον — que,
 ἔφ' ὅσον d' — que, ἐπειδή.
 automne, ἄρ. φθινόπωρον.
 autour, ἐπίρ. κύκλῳ, περὶ.
 autruche, θ. στρουθία· καμήλας.
 autrement, ἐπίρ. ἄλλως.
 avalanche, θ. νιφαστοειδής.
 avant, πρ. πρό· — ἐπίρ. πρό-
 τερον, ἐμπροσθεν.
 avoir, πρὸθ. μετά, σύν.
 avertir, ρ. μ. εἰδοποιῶ.
 aviser, ρ. μ. παραγγέλλω ἐγγρά-
 φως — à . . . σκέπτομαι τι.
 avoine, θ. βρώμη.
 avouer, ρ. μ. ὁμολογῶ· ἐπιδόκι-
 μάζω.

B.

baigner, ρ. μ. λούω.

bailler, ρ. ἄμ. γασμῶμαι.
 balancé, θ. ζυγαρία, στάθμη.
 balancier, ἄρ. σταθμοποιός.
 baleine, θ. φάλαινα.
 balle, θ. σφαίρα.
 bande, θ. ταινία· εὐρεῖα· ἀγέλη·
 σπεῖρα.
 banne, γονιόπαννον.
 baratte, ἄρ. καθίσκος, ἐν ᾗ δαί-
 ρεται τὸ γάλα.
 barbe, θ. γένειον. †
 barbet, ἄρ. κύων οὐλόβριξ.
 bas, ἄρ. πόδοι κνημίδ· ἐπ. χαμηλός.
 base, θ. βάσις.
 bas-ventre, ἄρ. ὑπογάστριον.
 bataille, θ. μάχη.
 bateau, ἄρ. ἀκάτιον — à va-
 pour ἀτιμόπλοιον.
 bâtiment, ἄρ. οἰκοδόμημα· πλοῖον.
 battage, ἄρ. ἀλώνισμα.
 batteur, ἄρ. δάστης.
 battre, ρ. μ. κτυπῶ, δέρω.
 beau, θ. ἡelle, ἐπ. ὡραῖος.
 beaucoup, ἐπίρ. πολὺ.
 beauté, θ. ὡραιότης.
 bête, ρ. ἄμ. βελάζω.
 belette, θ. ἰκτίς (ζῶον).
 belier, ἄρ. κριός.
 berger, ἐρε, οὐ. ποιμήν.
 besogne, θ. ἐργασία.
 besoin, ἄρ. ἀνάγκη.
 bête, θ. ζῶον, κτῆνος.
 beugler, ρ. ἄμ. μυκῶμαι.
 beurre, ἄρ. βούτυρον.
 biche, θ. ἑλαφος.
 bien, ἐπίρ. καλῶς.
 bienfait, ἄρ. εὐεργέτημα.
 bientôt, ἐπίρ. μετ' οὐ πολὺ.
 bière, θ. ζύθος.
 bijou, ἄρ. κόσμημα.
 blanc, θ. blanche, ἐπ. λευκός.

blanchir, ρ. μ. λευκάνω· πλύνωι.
blé, ἀρ. σίτος.
bleu, ε, ἐπ. κυανός.
blutage, ἀρ. κρησιρισμός (κρη-
σάρισμα).
boa, ἀρ. ὄφις τετρατόδης, ὁ βόας.
bœuf, ἀρ. βοῦς.
boire, ρ. μ. πίνειν.
bois, ἀρ. ξύλον· δάσος.
boisson, θ. ποτὶν οἰνοθήποτε.
boite, θ. θήκη.
bon, θ. bonne, ἐπ. καλός· ἀγα-
θός· οὐ. τὸ καλόν.
bonbon, ἀρ. γλύκισμα.
bonheur, ἀρ. εὐδαιμονία.
bonté, θ. ἀγαθότης.
bord, ἀρ. ἄκρον, χεῖλος.
bone, ἀρ. τράγος· αἰγόκερος.
bouche, θ. στόμα.
boucher, ρ. μ. ἐμψράττω.
bougie, θ. λαμπάς· κηρίον.
bouillir, ρ. ἀμ. βράζω.
bouillon, ἀρ. ζομὸς κρέατος.
boulanger, ἀρ. ἀρτοποιός.
boule, θ. σφαῖρα.
bouquet, ἀρ. ἀνθοδέσμη.
bouffonner, ρ. ἀμ. βουβῶ.
bouffeur, ἀρ. ὀφθαλμὸς δένδρου·
ἐξάνθημα τοῦ προσώπου.
bourse, θ. γνάφαλον, κροκύδιον
μετάξης.
bout, ἀρ. ἄκρα· τέλος.
boutique, θ. ἐργαστήριον.
bouton, ἀρ. κομβίον ἐξάνθημα.
braire, ρ. ἀμ. ὀγκῶμαι.
branche, θ. κλάδος· γενεά.
bras, ἀρ. βραχίον.
brebis, θ. ἀμνάς.
briller, ρ. ἀμ. λάμπω.
brin, ἀρ. κάρφος χόρτου ἢ ἀχύρου.
brique, θ. πλίνθος.

briser, ρ. μ. συντρίβω.
brosser, ρ. μ. ψήγω (βουρτσίζω).
broyer, θρύπτω (θρίβω), τρίβω
(κοπανίζω).
brûler, ρ. μ. καίω, φλέγω.
brun, ε, ἐπ. μελάγχρους.
bruyamment, ἐπιρ. θορυβῶδως.
bul, ἀρ. σκοπός, σημαδίων.

C

calame, θ. καλῶδη.
cacher, ρ. μ. κρύπτω, ἀποκρύπτω.
cadran, ἀρ. πλᾶξ παντὸς ὥρολο-
γίου·—solaire, ἡλιορολόγιον.
café, ἀρ. καφές.
calice, ἀρ. τετραδίων.
camarade, ἀρ. σύντροφος· συμ-
μαθητής.
campagne, θ. ἐξοχή.
canard, ἀρ. νῆσσα.
caneton, ἀρ. νησαρίον.
canin, ε, ἐπ. κύνιος· dent—ε.
κυνόδους.
caquetter, ρ. μ. μωρολογῶ.
car, συνδ. διότι, καθότι.
carmin, οὐ. ἀρ. κιννάβαρι.
carbonique, ἐπ. ἀνθρακικός.
carbone, ἀρ. (λίθος πολυτίμος),
ἀδάμας.
carboniser, ρ. μ. ἀνθρακοποιῶ.
carreau, ἀρ. πλινθίον.
cartilage, ἀρ. χόνδρος.
casser, ρ. μ. θραύω.
casquette, θ. καυσία (κασκέτο).
cataplasme, ἀρ. φαρμ. κατὰ-
πλάσμα.
cause, θ. αἰτία.
causer, ρ. μ. προξενῶ.
caverne, θ. σπήλαιον.
ceinture, θ. ζώνη.
cellule, θ. κελλίον.

cenetre, θ. στάκτη.

centaurée, θ. κενταύριον (θερ-
μασφότανον).

centime, ἀρ. εκατοστὸν φράγκου.

centimètre, ἀρ. εκατοστόμετρον.

cependant, ἐπιρ. ἐν τούτοις.

céréal, ε, ἐπ. θ. δημητριακός.

les — θ. πλ. οἱ δημητριακοὶ
καρποί.

cercle, ἀρ. κύκλος· περιφέρεια.

cert, ἀρ. ἔλαφος ἀρσενική.

c'est-à-dire, σύν. δηλαδή.

cesse, θ. (sans —) ἀκαταπαύστως.

cesser, ρ. μ. καὶ ἀρ. παύω.

chacal, ἀρ. θῶς (σακκάλι).

chair, θ. σαρξ.

chaleur, θ. καύσων.

champ, ἀρ. ἀγρός.

chandelle, θ. λαμπάς.

change, ἀρ. ἀλλαγή.

changer, ρ. μ. ἀλλάσσω, μετα-
βάλλω.

chanter, ρ. μ. ψάλλω· κελᾶδω.

chanvre, ἀρ. κάνναβις.

chapeau, ἀρ. πῖλος.

chapelier, ἀρ. πῖλοποιός.

charbon, ἀρ. ἄνθραξ.

charcutier, ἀλαντοπώλης.

chardon, ἀρ. σκόλυμος (γαδου-
ράγκαθον).

charger, ρ. μ. φορτίζω· παραγ-
γέλλω.

charmant, ἀρ. ἐπ. θελκτήριος.

charpente, θ. ξυλική οἰκοδομή.

charpentier, ἀρ. τέκτων.

charue, θ. ἄροτρον.

chat, te, οὐ. γαλῆ.

château, ἑπαυλις.

chaud, e, ἐπ. θερμός.

chaudière, θ. κακκάβη λέβης.

chauffer, ρ. μ. θερμαίνω·—ἀμ.
καίωμαι.

chaumière, θ. καλύβη ἀγρο-
σκεπής.

chaussure, θ. ὑπόδησις.

chaux, θ. ἄσβεστος.

chemin, ἀρ. ὁδός.

cheminée, θ. ἐστία.

chemise, θ. χιτῶν.

chêne, ἀρ. δρύς (δένδρον).

chênevis, ἀρ. κανναθόσπερμα.

chênevière, θ. κανναθιόσπαρτος
ἀγρός.

chenille, θ. κάμψη.

chercher, ρ. μ. ζητῶ.

cher, ère, ἐπ. ἀγαπητός.

cheval, ἀρ. ἵππος.

cheville, θ. πῶσσαλος, σφήν.

chèvre, θ. αἴξ.

chevreau, ἀρ. ἐρίφιον.

chevreuil, ἀρ. δορκάς.

chien, ne, οὐ. κύων.

Chine, θ. ἡ Κίνα.

chose, θ. πρᾶγμα.

chouette, θ. γλαυῖς.

chrysalide, θ. γρυσάλις.

cidre, ἀρ. μηλίτης σῆνος.

ciel, ἀρ. οὐρανός.

cifire, ἀρ. στοιχεῖον ἀριθμητικόν.

cime, θ. κορυφή.

cire, θ. κηρός.

cî, ἐπιρ. ἐνταῦθα.

citer, ρ. μ. ἀναφέρω.

cloison, θ. διάφραγμα.

coasser, ρ. μ. καῶζω· ἐπὶ βα-
τράχου.

cochenille, θ. ὕσγινον.

cochon, ἀρ. γοῖρος.

cocon, βομβύκιον (κουκούλι· ἰδίως
τοῦ μεταξοσκώληκος).

coin, ἀρ. γωνία.

- colibri, κολίβριον (πιτὴν μί-
κροσωμότατον).
colline, θ. λόφος.
colorer, ρ. μ. χρωματίζω.
colza, ἀρ. ἀγριοκράμβη.
combattre, ρ. μ. μάχουμαι.
combustible, ἐπ. καύσιμος.
comme, ἐπ. ὡς, πῶς! πόσον!
— σύνδ., καθώς, ἐνῶ, ἐπειδή.
commencer, ρ. μ. ἀρχομαι.
commencement, ἀρ. ἀρχή.
comment, ἐπ. πῶς, τίνι τρόπῳ.
compagnie, θ. εταιρεία.
comparable, ἐπ. παραβλητός,
συγκριτός.
compatissant, ε, ἐπ. ἐλεήμων.
complètement, ε. ἐντελώς.
composer, ρ. μ. συντίθηναι· συν-
τάσσω· se—, ἀντ. σύγκειμαι.
comprendre, ρ. μ. συμπεριλαμ-
βάνω· ἐννοῶ.
condamner ρ. μ. καταδικάζω·
μέμφομαι.
conducteur, τρις, ὁδηγός.
conduire, ρ. μ. ὁδηγῶ.
confectionner, ρ. μ. τελειοποιῶ.
confondre, ρ. μ. συγχέω.
connaissance, θ. γνώσις.
connaître ρ. μ. γνωρίζω· s—en
qqc. ἀντ. εἰμὶ· εἰδόμενον τι-
νος.
consacrer, ρ. μ. καθιερῶ· ἐγκαι-
νιάζω.
conservar, ε. μ. φυλάττω.
considérer, ρ. μ. ἐξετάζω, σκέ-
πτομαι· σέβουμαι.
consister, ρ. ἀμ. συνίσταμαι.
constituer, ρ. μ. συνίστημι.
construction, θ. οἰκοδόμησις·
κατασκευή.
construire ρ. μ. κτίζω· κατα-
σκευάζω.
consumer, ρ. μ. καταναλίσκω,
καταθιβεῖν, καταδαπανῶ.
contempler, μελετῶ, θεωρῶ
προσεκτικῶς.
contenir ρ. μ. περιέχω, περι-
λαμβάνω.
continuel, le, ἐπ. διηγεκής.
contraire, ἐπ. ἐνάντιος.
contre, πρόθ. κατά.
contrée, θ. χώρα.
convertir, ρ. μ. μεταποιῶ.
coq, ἄ. ἀλέκτωρ.
coque, θ. ὄστ' κελύφος.
coquelicot, ἀρ. μέλιτων ἐρυθρός,
κ. παπαρούνκ.
coquille, θ. κόγχη.
corbeau, ἀρ. κοράϊ.
corne, θ. κέρατον.
cornu, ε, ἐπ. κερασφόρος.
corps, ἀρ. σῶμα.
cosse, θ. λέπιον.
côté, ἀρ. ἡ πλευρά.
coton, ἀρ. βαμβάκιον.
colonnades, θ. πληθ. τὰ βαμ-
βακερά ἐν γένει ὑφάσματα.
colonnier, ἀρ. βαμβάκις.
cou, ἀρ. αὐτήν, λαιμός.
coucher, θ. ἡ κλίστη.
coucher, ρ. μ. κατακλίνω· se—,
(ἐπὶ ἀστέρων) δύομαι.
coude, ἀρ. ἄγκων.
coup de pied, ἀρ. λάκτισμα.
couleur, θ. χρῶμα.
couleuvre, θ. ὄφις ἄκακος.
couper, ρ. μ. κόπτω.
cour, θ. αὐλή.
courage, οὐ. ἀνδρία, θάρρος.
courageux, euse, ἐπ. γενναῖος.

courir, ρ. μ. τρέχω — risque, κινδυνεύω.
 couteau, ἀρ. μαχίριον.
 couvreur, ἀρ. στεγαστής οικίας.
 couvrir, ρ. μ. σκεπάζω, καλύπτω.
 crainte, θ. φόβος.
 crâne, ἀρ. κρανίον.
 crapaud, ἀρ. φρύνας.
 crayon, ἀρ. μολυβδοκόνδυλον.
 création, θ. δημιουργία.
 créer, ρ. μ. δημιουργῶ.
 crème, θ. ἀνθόγλα.
 creux, euse, ἐπ. κοῖλος.
 crever, ρ. μ. ρηγνύω — ἀμ., θνήσκω ἐπὶ ζῶον.
 crevette, θ. καρίς.
 critiquer, ρ. μ. ἐπικρίνω.
 croître, ρ. ἀμ. αἰξάνομαι.
 cueillir, ρ. μ. συλλέγω.
 cuir, ἀρ. δέρμα.
 cuire, ρ. μ. ἔβω, ψήνω.
 cuisse, θ. μηρός.
 cuivre, ἀρ. χαλκός.
 cultivateur, ἀρ. γεωργός.
 cultiver, ρ. μ. γεωργῶ.
 curieux, euse, ἐπ. περίεργος.
 cuye, θ. κάδος μέγας.
 cynique, ἐπ. κυνικός.

D.

daim, ἀρ. δασκός.
 danger, ἀρ. κίνδυνος.
 dangereux, euse, ἐπ. επικίνδυνος.
 dans, πρ. ἐν. εἰς.
 de, πρ. ἐκ, ἀπό, ὑπό, παρά.
 débiter, ρ. μ. πωλῶ λιανικῶς.
 debouter, ρ. μ. ἀποκρούω.
 décigramme, ἀρ. δεκατόγραμμον.
 découvrir, ρ. μ. ἀποκαλύπτω.

decire, ρ. μ. περιγράφω.
 decruser, ζεματῶ κοκκύλια.
 dédaigner, ρ. μ. ἀπαξίω.
 dedans, ἐπρ. ἐντός, ἐνδόν.
 défaut, ἀρ. ἐλάττωμα ὁτιοῦν ἑλαψίς.
 défendre, ρ. μ. ὑπερμαχῶ ἀπαγρεῦω — se —, ἀντ. ὑπερασπίζομαι.
 déférer, ρ. μ. ἀπονέμω.
 défier, ρ. μ. προκαλῶ εἰς μονομαχίαν — le danger, περιτρυνῶ τὴν κίνδυνον — se —, ἀντ. δυσπιστῶ.
 définir, ρ. μ. ὁρίζω ἐξηγῶ περιγράφω ἀπαρασίζω.
 délayer, ρ. μ. διαλύω ἐν ὕγρῳ.
 demander, ρ. μ. ζητῶ ἐρωτῶ.
 demeure, θ. διαμονή, κατοικία.
 demeurer, ρ. ἀντ. διαμένω κατοικῶ.
 demi, e, ἐπ. ἡμισυς.
 dent, θ. ὀδός.
 denrée, θ. προϊόν.
 dépens, ἀρ. πλ. δαπάναι.
 déposer, ρ. μ. ἀποτίθεμαι κατασταλάζω.
 depuis, πρ. ἀπὸ ἐκ — lors, ἕκτοτε —, ἐπρ. εἴτα, ὕστερον.
 dernier, ere, ἐπ. τελευταίος.
 derrière, πρ. καὶ ἐπρ. ὀπίσω.
 dès, πρὸ, ἐκ ἀπὸ — que... εὐθὺς ἐπειδὴ.
 désagréable, ἐπ. δυσάρεστος.
 désaltérer, ρ. μ. καταπαύω τὴν δίψαν.
 désigner, ρ. μ. δηλῶ.
 dessus, ἐπρ. ὑποκάτω.
 dessous, ἐπρ. ἐπάνω.
 détacher, ρ. μ. ἀποσπῶ.
 détromper, ρ. μ. μεταπείθω.

E.

détenir, ρ. μ. καταστρέφω.
 devant, πρ. καὶ ἐπρ. ἐνώπιον.
 développement, ἀρ. ἀνάπτυξις.
 devenir, ρ. μ. γίνεσθαι.
 dévoter, ρ. μ. ἀνακηρύττω κοιν-
 ὠμαζέω νῆμα.
 dévoter, ρ. μ. καταστρέφω.
 Dieu, ἀρ. ὁ Θεός.
 différer, ρ. μ. ἀναδύλλων —
 ἀν. διαφέρειν.
 différence, θ. διαφορά.
 diode, θ. ἰνδική ὅρσις.
 dire, ρ. μ. λαλῶ, ἐκφράζω.
 direction, θ. διαύθυνσις.
 directement, ἐπρ. κατ' εὐθεΐαν.
 dispareux, ense, ἐπ. ἄγχις,
 ἄγθης.
 disque, ἀρ. δίσκος.
 distinguer, ρ. μ. διακρίνω.
 divers, ρ. ἐπ. διάφορος, ἄλλος.
 diversité, θ. διαφορά.
 diviser, ρ. μ. διαίρω.
 docile, ἐπ. εὐπειθής, εὐαγώγος.
 doigt, ἀρ. δάκτυλος.
 domestique, ἐπ. οἰκιακός. οὐ.
 ὑπηρετής.
 donner, ρ. μ. δίδω· — ἵνα —
 ἀροισθῇ εἰς τι.
 doubter, ρ. μ. καθευδῶν ἁπι-
 νητῶν ἐπὶ ὁράτων.
 dos, ἀρ. ὀπίσθις.
 doux, ἀρ. ὀψίς.
 douceur, θ. ἡδύτης· μεταρ.
 πρῶτης.
 doute, ἀρ. ἀμφιβολία.
 doux, οὐ, ἐπ. γλυκύς.
 drap, ἀρ. ἔρσα πύγμα.
 drapier, ἀρ. γλαινουργός.
 dur, ρ. ἐπ. σκληρός· στερεός.
 durcir, ρ. μ. σκληρύνω.
 duper, ρ. μ. διακωδ. διακλέω.

eam, θ. ὕδωρ.
 écarter, ρ. μ. παρακινεῖω, ἀ-
 ποκακύνω.
 échapper, ρ. μ. ἐκφεύγω.
 éclairage, ἀρ. φωταΐζω.
 éclairer, ρ. μ. φωτίζω.
 école, θ. σχολεῖον.
 écouer, θ. εὐκάζω.
 écrouler, ρ. μ. καίω — ἀντ. ρεῖω,
 ἀπορρεῖω· παραγομαί· ἐπὶ χρόνῳ.
 écraser, ρ. μ. συντρίβω, συνθλίβω.
 écrivisse, θ. καταβίς.
 écrire, ρ. μ. γράφω.
 effacer, ρ. μ. ἐξαλείφω.
 effet, ἀρ. ἀποτελεσμα.
 effrayer, ρ. μ. τρομάζω ἐκ-
 πλήττω.
 égarer, ρ. μ. εὐφράζω.
 élégant, θ. ἐπ. κοινός.
 éléphant, οὐτ. ἀρ. ἑλέφας.
 élever, ρ. μ. ἀνυθῶ.
 éloigner, ρ. μ. ἀπομακρύνω.
 embarrasser, παραποδίζω· ἐμ-
 βάλλω εἰς ἀντηγχνίζαν· —
 ἀντ. εὐπλέκω· εἰς τι.
 emboîter, ρ. μ. συνκρούζω.
 embrasser, ρ. μ. ἐναγκαλιζομαι.
 emplier, ρ. μ. γεμίζω, ἐπιπληρῶ.
 employer, ρ. μ. μεταχειρίζομαι.
 importer, ρ. μ. ἀποτρέφω.
 emboîtrer, ρ. περικυκλῶ.
 encens, ἀρ. θυμίαμα.
 encre, θ. μελάνη.
 endroit, ἀρ. μέρος· θέσις.
 enduit, ἀρ. ἐπιχρίσμα.
 enfant, ἀρ. παῖδον.
 enfin, ἐπρ. τέλος.
 enflammer, ρ. μ. φλέγω.
 enfoncer, ρ. μ. ἐμπήγω· κατα-
 βυθίζω.

enlever, ρ. μ. ἀναιρῶ.
ennemi, ἀρ. ἐχθρός.
énorme, ἐπ. ὑπερμεγέθης.
ensevelir, ρ. μ. ἐνταφιάζω.
ensuite, ἐπιρ. ἔπειτα.
entasser, ρ. μ. ἐπισωρεύω.
entendre, ρ. μ. ἀκούω, ἐννοῶ.
entourer, ρ. μ. περικυκλῶ.
être, προθ. μεταξύ, πρὸς, περί.
entrer, ρ. αμ. εἰσερχομαι.
entretenir, ρ. μ. ἀναμινύω.
entretenir, ρ. μ. διασώζω δια-
τηρῶ.
entretien, ἀρ. συντήρησις.
envers, προθ. πρὸς.
envoyer, ρ. μ. ἀποστέλλω.
épais, σο. ἐπ. πυκνός.
épanouir, ρ. αμ. ἀνίγω ἐπὶ φυ-
τῶν s—, ἀντ. διανοίγωμαι.
ἐνθῶ.
épaule, θ. ὤμος, ὠμοπλάτη.
épiciér, ἀρ. παντοπωλῆς.
éponge, θ. σπύγγος.
époque, θ. ἐποχή.
épouvantable, ἐπ. φοβερός.
errant, ε. ἐπ. πλάνης.
errer, ρ. αμ. περιπλανῶμαι.
espace, ἀρ. διάστημα, διαλειμ-
μα, τὸ κενόν.
espèce, θ. εἶδος.
essuyer, ρ. μ. σπογγίζω.
estomac, ἀρ. στόμαχος.
et, σύνδ. καί.
étable, θ. θηκός, μάνδρα.
établir, καθιστῶ, τίττω. θε-
μελιῶ.
étage, ἀρ. ὀροφή.
étain, ἀρ. κασσίτερος.
éternel, le, ἐπ. αἰώνιος.
étouffe, θ. ὑφασμα.
étoile, θ. ἀστήρ.

étonner, ρ. μ. ἐκπλήττω.
étroit, ε. ἐπ. στενός.
éviter, ρ. μ. ἀποφεύγω.
exact, ε. ἀκριβής.
excès, ἀρ. ὑπερβολή.
excellent, ε. ἐπ. ἑξοχος, ἀριστος.
excepté, ε. μετ. καὶ ἐπ. ἐξήρη-
μένος —, προθ. πλὴν, ἐκτός.
exercer, ρ. μ. γυμνάζω.
exercice, ἀρ. ἀσκήσις.
exemple, ἀρ. παράδειγμα.
expliquer, ρ. μ. ἐξηγῶ.
explosion, θ. ἐκρήξις.
exprimer, ρ. μ. ἐκπνέζω, ἐκ-
πραζῶ.
extérieur, ε. ἐπ. ἐξωτερικός.
extrêmement, ἐπιρ. καθ' ὑπερ-
βολήν.
extrémité, θ. ἐσχάτια, ἄκρα.

F.

fabrique, θ. τεχνουργεῖον.
face, θ. πρόσωπον.
facilement, ἐπιρ. εὐκόλως.
faim, θ. πείνα.
faire, ρ. μ. ποιῶ, κατασκευάζω.
falloir, ρ. ἀπρος. πρέπει, δεῖ.
famille, θ. οἰκογένεια.
fion, ἀρ. πᾶν νεογνὸν ἀγρίου
ζώου καὶ κυρίως τὸ τῆς ἐλά-
φου, ἐλαφίνης.
fardé, ἀρ. φορτίον.
farine, θ. ἄλευρον.
fatiguer, ρ. μ. καταπινῶ, κ.
κουράζω.
fauve, ἐπ. ὑπόξανθος.
faux, θ. δρέπανον.
faux, sse, ἐπ. ψευδής μετ. δό-
λιος, ἐπὶ προσώπων.
femelle, θ. θηλεία.
fendre, ρ. μ. σχίζω.

fenêtre, θ. παράθυρον.
 fer, ἀρ. σιδήρεος.
 fer-blanc, λευκοπάρυλλος (= νεαῖς).
 ferme, ἐπ. στερεός, εὐσταθής
 σίς, θ. χωρίον, κτήμα ἐκμει-
 σθούμενον.
 fermentation, θ. ζύμωσις, ἀνα-
 βρασμός.
 fermenter, ρ. ἀμ. ζυμοῦμαι, ἀ-
 ναβράζω.
 fermer, ρ. μ. κλείω.
 féroce, ἐπ. ἄγριος, θηριώδης.
 fête, θ. ἐορτή.
 feu, ἀρ. πῦρ.
 feuille, θ. φύλλον, φυτὸν, χάρτου.
 feutre, ἀρ. πέλμα.
 ficher, ρ. μ. ἐμπέγγω.
 fièvre, θ. πυρετός.
 figer, ρ. μ. παγών, κ. πήζω.
 fil, ἀρ. νῆμα, κλωστή.
 filature, θ. νηματοποιία, νημα-
 τουργεῖον.
 filer, ρ. μ. κλώθω.
 filière, ὄλκος μαρμάρων.
 fin, θ. τέλος.
 firmament, ἀρ. στερεώμα.
 fixer, ρ. μ. στερεῶν, ὀρίζω.
 flamme, θ. φλόξ.
 flanelle, θ. φλανέλλα.
 flatteur, euse, οὗ. κολαῖς.
 fleau, ἀρ. μάστιξ.
 fleur, θ. ἄνθος.
 fleuve, ἀρ. ποταμός.
 flocon, ἀρ. κροκίς, τολύπη.
 flot, ἀρ. κύμα.
 fois, θ. φορά par —, ἐνίοτε.
 fond, ἀρ. πυθμὴν, μυχός, βά-
 θος ὕδατος.
 fondateur, trice, οὗ. ιδρυτής.
 fondre, ρ. μ. ἀναλύω διὰ τοῦ

πυρός, χωνεύω —, ρ. ἀμ. τή-
 κομαι, διαλύομαι.
 force, θ. δύναμις, βία.
 forêt, θ. δάσος.
 forme, θ. μορφή, σχῆμα.
 former, ρ. μ. μορφοῦναι, σχι-
 διάζω, σχηματίζω.
 fort, e, ἐπ. δυνατός.
 foule, θ. πλῆθος ἀνθρώπων ἢ
 πραγμάτων.
 fouine, θ. ζῶον, ἡ ἰκτίς.
 fourchette, θ. περὶνή, τῆς τρα-
 πέζης.
 fourneau, ἀρ. πύραυλον.
 fourmilière, θ. μυρμηκία.
 fourmi, θ. μύρμηξ.
 fournir, ρ. μ. παρέχω, προ-
 μηθεύω.
 fracas, ἀρ. κτύπος, πάταγος.
 fraise, θ. γκιμακέρατον.
 framboise, θ. μόνον τὸ ἰδαῖον.
 frapper, ρ. μ. κτυπῶ.
 frère, ἀρ. ἀδελφός.
 friend, e, ἐπ. φίλος, χαίμαργος,
 ματαρ, ὁρεκτικός.
 friandise, θ. χαίμαργία, φιλοφία,
 τραγήμα, γλύκυσμα.
 froid, e, ἐπ. ψυχρός, οὗ. ἀρ. τὸ
 ψύχος.
 front, ἀρ. μέτωπον.
 fromage, ἀρ. τυρός.
 froment, ἀρ. σίτος ἐκλεκτός.
 froter, ρ. μ. τρίβω.
 fruit, ἀρ. καρπός.
 fumée, θ. καπνός.
 fumer, ρ. ἀμ. καπνίζω.

G.

gaiement, ἐπιρ. περιχαρῶς.
 galle, θ. κηκίς, κηκιδίον.
 garçon, ἀρ. παῖς ἄρρεν.

garde, θ. φύλαξις· προφυλά·—ού.
άρ. φύλαξ.

garder, ρ. μ. φυλάττω· se—
προφυλάττωμαι.

gâteau, άρ. πλακούντιον.

gauche, έπ. άριστερός.

gaz, άρ. άέριον, άερίσφως.

geler, ρ. μ. καί ρ. άμ. παγγύνω.

gencive, θ. ούλον.

général, ε, έπ. γενικός.

genou, άρ. γόνυ.

gens, άρ. πλ. άνθρωποι.

gerbe, θ. δέσμη, δέσμα.

germer, ρ. άμ. βλαστάνω.

glace, θ. παγετός· μέγας καθρέ-
πτης.

glacial, ε, έπ. παγετός, κατά-
ψυχρος.

glacier, άρ. παγωτοποιός. — s.
πλ. οί άέννητοι παγετοί τών
ορέων.

glisser, ρ. άμ. ολισθαίνω.

globe, άρ. σφαίρα.

gloseur, ense, ούσ. γλωσσάργος.

glousser, ρ. άμ. κλώζω· επί ήρ-
νθος.

gorge, θ. λαμός.

gourmand, ε, έπ. γαστρίμαργος.

gourmandise, θ. γαστρίμαργία.

gousse, θ. λέπυρον.

goût άρ. γεύσις.

goûter, ρ. μ. γεύομαι.

goutte, θ. ρανίς.

grame, θ. σπέρμα ρυτῶ.

grand, ε, έπ. μέγας.

grandeur, θ. μέγεθος· μεγαλειό-
της.

grand-père, άρ. πάππος.

grange, θ. σιτοβολών.

gras, se, έπ. παχύς.

gauche, έπ. άριστερός.

grêle, έπ. ισχνός, λεπτός, άδύ-
νατος.

grêle, θ. χάλαζα.

grêler, ρ. άπρος. il grêle, πίπτει·
χάλαζα.

grenouille, θ. βάτραχος.

grésil, άρ. μικρά χάλαζα.

griller, ρ. μ. φρυγώ· περικαίω.

grimper, ρ. άμ. άνκαρχώμαι.

gris, ε, έ. ψάρος.

grogner, ρ. ά. γριζώ· επί χοίρων.

grommeler, ρ. άμ. γογγύζω, ψι-
θορίζω μετ' όρνιθς.

gros, osse, έπ. γυνδρός.

grosseille, θ. φαγκιστάφυλλον.

grosseur, θ. πάχος· μέγεθος.

grotte, θ. σπήλαιον.

guérison, άρ. θεραπεία.

guère, έπιρ. ούδόλωος.

guerre, θ. πόλεμος.

H.

habillement, άρ. ένδυμασία.

habit, άρ. ένδυμα.

habitation, θ. κατοικία.

habiter, ρ. μ. κατοικῶ.

haie, θ. ζήμασιά.

hanneton, άρ. χρουσικάνθαρος.

hareng, άρ. ιχθύς, ή άρύη.

haricot, άρ. ούσηλος.

haut, ε, έπ. ύψηλός.

hemir, ρ. άμ. χρεματίζω.

herbe, θ. χλόη.

heure, θ. ώρα.

heureux, euse, έπ. ευτυχής.

hibou, άρ. πτηνόν, ή γλαύς.

hirondelle, θ. γελιδών.

histoire, θ. ιστορία.

hiver, άρ. χειμών.

homard, άρ. άσταχός.

homme, άρ. άνθρωπος.

horriblement, ἐπιρ. φοβερώδως.
horloge, θ. ὁρολόγιον μέγα
houblon, ἀρ. βρονοῖα, κ. γρομελη.
houille, θ. γαιάνθραξ.
houillère, θ. γαιάνθρακοςρυχέτον.
huile, θ. ἔλαιον.
houtre, θ. ὑστρίδιον.
humain, ο. ἐπ. ἀνθρώπινος.
hurpe, θ. ἑσπρ. πτερόν, κ. ἀ-
γοισπετεινός.
hurter, ρ. ἀν. ὠρούρακι.
hutte, θ. κάλυβη.
hyène, ὄαρινα.

I.

ignorant, ο. ἐπ. ἀγνόητος.
imiler, ρ. μ. μιμεσθακι.
immense, ἐπ. ἀπειρος, ἀμετρος.
immobile, ἐπ. ἀκίνητος.
imperméable, ἐπ. ἀδιάβρογος.
importer, ρ. μ. εἰσάγω εὐπορεού-
ματτα ξένα·— ἀν. ἐνδ. ἀφέρω.
impossible, ἐπ. ἀδυνατος.
impression, θ. τύπωσις, ἐντύ-
πωσις.
imprudence, θ. ἀνκίδος α.
incisif, νο. ἐπ. κοπτερός· dents
— vos, οἱ τομαῖς ὀδόντες.
incommode, ρ. μ. ἐνοχλῶ τινα·
indépendamment, ἐπιρ. ἀνεξαρ-
τήτως.
index, ἀρ. δάκτυλος ὁ λεγανός.
indienne, Ἰνδικὸν ὄνιονον κερω-
ματισμένον (τίτι).
indigestion, θ. δυσπεψία.
indiquer, ρ. μ. δεικνύω, δηλῶ.
industriel, ο. ἐπ. φιλερ-
γός φιλότεχνος.
inférieur, ο. ἐπ. κατώτερος·
ὑποδεέστερος.
infinité, θ. ἀπειρία· μέγα πλῆθος.

infliger, ρ. μ. ἐπιβάλλω πονήν,
πρόστιμον.
informer, ρ. μ. εἰδοποιῶ· πλη-
ροφοῦ.
injure, θ. ὕβρις.
insecte, ἀρ. ἐντομῶν, ζωῶν.
instrument, ἀρ. ἐργαλεῖον.
intelligent, ο. νονηγής, εὐνοής.
interrompre, ρ. μ. διακόπτω.
inutile, ἐπ. ἀνοφελής.
invisible, ἐπ. ἀόρατος.
inviter, ρ. μ. προσκαλεῖν.

J.

jamais, ἐπιρ. οὐδέποτε.
jambe, θ. κνήμη.
japper, ρ. ἀν. ὀλακτώ· ἐπὶ κο-
νδίων.
jardin, ἀρ. κήπος.
jaumâtre, ἐπ. ἐπιγνώτος, κραι-
νύχων.
jeune, ἐπ. κίτρινος.
javelot, ρ. μ. θραχυματεύω.
Jésus-Christ, ἀρ. ὁ Ὑ. Χριστός.
jeton, ρ. μ. σίπτω.
joli, ο. ἐπ. εὐμορφος.
joue, θ. παρειά.
jouer, ρ. ἀν. παίζω.
jour, ἀρ. ἡμέρα.
journallement, ἐπιρ. καθ' ἡ-
μέραν.
juin, θ. φρέξ.
jus, ἀρ. γυμός, γυλός.
juste, ἐπ. δίκαιος· ἀκριβής, ἀνι-
λειπής, κ. σωστός.
jusque, προσ. μέχρι· ἕως.

L.

laborieux, ο. ἐπ. φιλόπονος.
lâche, ἐπ. γαλγρός, νοθήρος, γα-
μαρπής.

laie, ἀρ. σύγκριτος.
 laine, θ. ἔριον.
 laisser, ρ.μ. ἀρίνω.
 lait, ἀρ. γάλα.
 laitier, ἐρε, οὐς. γαλακτοπώλης.
 lame, θ. ἑλασμα μετάλλου.
 lampe, θ. λύχνος.
 langue, θ. γλῶσσα.
 langage, ἀρ. διάλεκτος.
 lapin, ἀρ. κόνικλος.
 lard, ἀρ. στέαρ, λίπος.
 laver, ρ.μ. πλύνω, νίπτω.
 léger, ἐρε, ἐπ. ἑλαφρός.
 lessive, θ. στακτὴ κονιά, κ. ἀ-
 λησίβα.
 lever, ρ. μ. ὕψω se—, ἀντ.
 ἐγείρομαι (ἐκ τοῦ ὕπνου).
 lévre, θ. τὸ γέζλος τῶν ἀνθρώ-
 πων ἢ τῶν ζώων.
 lézard, ἀρ. σαῦρα (γουστέρα).
 librement, ἐπίρ. ἐλευθέρως.
 lieu, ἀρ. τόπος, μέρος.
 lieue, θ. μέτρον, ἡ λευγα.
 lin, ἀρ. λινάριον.
 linge, ἀρ. λινοστολή, κ. τὰ ἀσπρό-
 ρουχα.
 lion, ne, οὐς. ὁ λέων.
 lionceau, ἀρ. λεοντιδεύς.
 liquide, ἐπ. ρευστός, υγρός.
 livre, ἀρ. βιβλίον.
 livrer, ρ.μ. παραδίδω se—, ἀντ.
 ἐπιδίδουμαι.
 locomotive, θ. ἀτμήλατος μηχανή
 σιαδήποτε.
 logement, ἀρ. κατοίκημα.
 loger, ρ. ἀμ. ἐνοικῶ se—, ἀντ.
 ἐκμισθουμαι οἰκίαν.
 logis, ἀρ. κατάλυμα, κατοικία.
 long, ue, μακρός.
 longueur, θ. μήκος.
 longtemps, ἐπίρ. ἐπὶ πολὺν χρόνον

lorsque, ἐπίρ. ὅτε.
 lourd, e, ἐπ. βαρύς.
 loup, ἀρ. λύκος.
 louve, θ. λύκαινα.
 louveteau, ἀρ. λυκιδεύς.
 lumière, θ. φῶς.
 lune, θ. σελήνη.

M.

machine, θ. μηχανή.
 mâchoire, θ. στήγών.
 maçon, ἀρ. κτίστης.
 magnifique, ἐπ. μεγαλοπρεπής.
 mai, ὁ μῆν Μάιος.
 maigre, ἰσχνός, λεπτός.
 main, θ. χεῖρ.
 maintenant, ἐπίρ. ἤδη, τώρα.
 maison, θ. οἰκία.
 maître, ἀρ. δεσπότης, κύριος δι-
 δάσκαλος.
 mal, ἀρ. κακόν νόσος.
 malade, ἐπ. ἀσθενής.
 malheur, ἀρ. δυστυχία.
 malheureux, euse, ἐπ. δυστυχής.
 malheureusement, ἐπίρ. δυ-
 στυχῶς.
 malsain, e, ἐπ. νοσηρός.
 mamelle, θ. μαστός.
 mammifère, ἐπ. καὶ οὐ. μα-
 στοφόρος ἐπὶ ζώων.
 manche, θ. χειρὶς, κ. μανίκιον.
 manger, ρ. μ. τρώγω.
 manteau, ἀρ. μανδύας.
 manquer, ρ. ἀμ. λείπω, παρ-
 λείπω, στεροῦμαι.
 maquereau, ἀρ. ἰχθύς, ὁ σκόμβος.
 marauder, ρ. μ. ἀρπάζω ξένην
 περιουσίαν.
 maraudeur, ἀρ. ἀρπαξ ξένης πε-
 ριουσίας.
 marbre, ἀρ. μάρμαρον.

marchand, ο. οὐ. ἔμπορος.
 marcher, ρ. ἀμ. βαδίζω.
 marquer, ρ. μ. σημειῶ.
 masse, θ. σῶρος.
 matériaux, ἀρ. πλ. τὸ ὄλκιν
 οἰκοδομῆς.
 matière, θ. ὕλη.
 matin, ἀρ. πρωῒα.
 manue, θ. φυτόν. ἢ υἱόλογη.
 maxime, θ. ἄξιομα.
 mécanisme, θ. ἀγχανική.
 méchant, ο. ἐπ. κακός.
 méche, θ. θυράλλης.
 médecin, ἀρ. ιατρός.
 mélanger, ρ. μ. μίγνυω.
 membre, ἀρ. μέλος.
 mendiant, ο. οὐ. ἐπαίτης.
 menton, ἀρ. πόνγον.
 menuisier, ἀρ. λεπτουργός.
 mer, θ. θάλασσα.
 mère, θ. μήτηρ.
 mérinos, ἀρ. βραχμα λεπτούφης
 ἀλλήλινον. μερινός.
 mélange, ἀρ. πικρόν. ὁ μελισ-
 σοράχος.
 mesurer, ρ. μ. μετρεῖ.
 métal, ἀρ. μέταλλον.
 mettre, ρ. μ. θέτω.
 meuble, ἀρ. ἐπιπλόν.
 meule, θ. μολόπετρα.
 meunier, ἀρ. μολωθρός.
 miauler, ρ. ἀμ. μισουλίζω.
 midi, ἀρ. μεσημέριον.
 mie, θ. ἄρτου ψῆξ.
 miel, ἀρ. μέλι.
 milieu, ἀρ. μέσον τόπου ἢ πράγ-
 ματος.
 mille, ἐπ. ἀρ. χίλιοι. αι. α' οὐ.
 ἀρ. μίλιον.
 million, ἀρ. ἑκατομμύριον.
 mine, θ. ὄψις.

minéral, ἀρ. ὀρυκτόν.
 minuit, ἀρ. μεσονύκτιον.
 minute, θ. λεπτόν τῆς ὥρας.
 misérable, ἐπ. καὶ οὐ. ἀθλιός.
 modérer, ρ. μ. μετριάζω.
 modérément, ἐπ. μετρίως.
 moins, ἐπιο. ὀλιγώτερον.
 mois, ἀρ. μήν.
 moisson, θ. θερισμός.
 moissonneur, ense, οὐ. θεριστής.
 moitié, θ. τὸ ἥμισυ.
 molaire, ἐπ. καὶ οὐ. ὁδὸς τρα-
 पेζίτης.
 mollet, ο. ἐπ. ἀπαλός. οὐ. ἀρ.
 γαστροκνήμιον.
 moment, ἀρ. στιγμή.
 monde, ἀρ. κόσμος.
 montagne, θ. ὄρος.
 monter, ρ. μ. ἀναβαίνειν.
 monticule, ἀρ. γειώκορος.
 montre, θ. ὥρολόγιον.
 montrer, ρ. μ. δεῖκνύω.
 moquer (Se—don...) ἐμπαίζω.
 mordre, ρ. μ. δάκνω.
 mortier, ἀρ. ἀμμοκονία.
 mort, θ. θάνατος.
 mortue, θ. ἰχθύς, ὁ ἀντακχός.
 mol, ἀρ. λέξις.
 mouche, θ. στόμα.
 mouchoir, ἀρ. ρινούμακτρον.
 mouiller, ρ. μ. ἐμβρέγω, ὁ-
 γραίνω.
 moule, θ. μύαξ (μύδι).
 moulin, ἀρ. μολών. κ. μύλος.
 mourir, ρ. ἀμ. θνήσκω.
 moustache, θ. μύσταξ.
 mouton, ἀρ. πρόβατον.
 mouvoir, ρ. μ. κινῶ, μετατοπίζω.
 mouvement, ἀρ. κίνησις.
 moyen, ne, ἐπ. μέσος. οὐ. ἀρ. μέ-
 σον, τρόπος.

moyère, τέλμα καλαμοφόρον.
 mugir, ρ. ἀμ. μυκῶμαι ἐπὶ βοῶν.
 mulot, ἀρ. μῦς ἁρουραῖος.
 multitude, θ. πλῆθος πραγμάτων,
 ἀνθρώπων.
 mur, ἀρ. τοῖχος.
 mûr, e, ὥριμος.
 murier, ἀρ. δένδρον, ἢ συκα-
 μινέα.
 mûrir, ρ. ἀμ. ὠριμάζω.
 murmurer, ρ. ἀμ. γργυρίζω,
 κ. μουρμουρίζω.
 muscle, ἀρ. μῦς, μυών.
 myrthe, θ. μύρα ἢ συμύρα.

N.

nager, ρ. ἀμ. κολυμβῶ.
 naissance, θ. γέννησις.
 naitre, ρ. ἀμ. γεννώμαι.
 narine, θ. ρῶθων.
 natation, θ. νηκτική.
 natter, ρ. μ. σκεπάζω, διὰ φάθγας.
 nature, θ. φύσις.
 naturel, le, ἐπ. φυσικός.
 naufrager, ρ. ἀμ. ναυαγῶ.
 navette, θ. ἀγριγογγύλη.
 nécessaire, ἐπ. ἀναγκαῖος.
 nécessiter, ρ. μ. ἀναγκάζω.
 négliger, ρ. ἀμελῶ.
 nettoyer, ρ. μ. καθαρίζω.
 nez, ἀρ. ρίς.
 noble, ἐπ. εὐγενής.
 noir, e, μαῦρος.
 noix, θ. κάρυον.
 nom, ἀρ. ὄνομα.
 nomade, ἐπ. καὶ οὐ. νομάς, νο-
 μαδίτης.
 nombre, ἀρ. ἀριθμός.
 nombreux, euse, πολυἀριθμός.
 nommer, ρ. μ. ὀνομάζω.
 nopal, ἀρ. δένδρον, ἢ ἰνδοσυκῇ

nourrir, ρ. μ. τρέφω.
 nourriture, θ. τροφή.
 nouveau καὶ nouvel le, ἐπ. νέος.
 nouvellement, ἐπ. νεωστί.
 noyau, ἀρ. πυρήν, κ. κουκούτσι.
 nu, e, ἐπ. γυμνός, nu-pieds γο-
 μνόπους.
 nuisible, ἐπ. βλαβερός.
 nuît, θ. νύξ.
 nuire, θ. ἀσχίν.

O.

objet, ἀρ. ἀντικείμενον.
 obliger, ρ. μ. ὑποχρεῶ, ἀναγκ-
 αζῶ.
 obtenir, ρ. μ. τυγχάνω τινός.
 occuper, ρ. μ. κατέχω ἐνασχολῶ.
 océan, ἀρ. ὠκεανός.
 odeur, θ. ὀσμή.
 odorat, ἀρ. ὀσφρησις.
 oeil, ἀρ. yeux, πλ. ὀφθαλμός.
 oillet, τὸ χαλκιδέφυλλον, κ. γαρύφαλλον.
 ouf, ἀρ. ὄον.
 oeuvre, θ. ἔργον σύγγραμμα.
 offrir, ρ. μ. προσφέρω.
 oiseau, ἀρ. πτηνόν.
 olive, θ. ἐλαία.
 olivier, ἀρ. ἐλαιόδένδρον.
 ombre, θ. σκιά.
 ongle, ἀρ. ὄνυξ.
 opération, θ. ἐργασία, πράξις.
 opposer, ρ. μ. ἀντιτάσσω s — ἢ
 ἀντίσταναι, ἀντιλέγω.
 or, ἀρ. χρυσός.
 ordre, ἀρ. τάξις.
 oreille, θ. οὖς.
 organe, ἀρ. ὄργανον.
 orge, θ. κριθή.
 orient, ἀρ. ἀνατολή.
 orteil, ἀρ. ὁ μέγας, ὁ πρῶτος δά-
 κτυλος τοῦ ποδός.

user, ρ. ε. τολμῶ.
 user, ρ. μ. ἐκθάλλω.
 ou, συνδ. ἦ.
 oublier, ρ. μ. λησμενῶ.
 oui, ἐπιρ. ναί.
 ouïe, θ. ἀκουή.
 ours, θ. ἄρκτος.
 outre, προθ. ὑπέρ, πέραν.
 ouverture, θ. ἀνοιγμα.
 ouvrier, ἀρ. ἐργάτης.
 ouvrir, ρ. μ. ἀνοίγω.
 ovale, ἐπ. ὠσειδής.
 Oxide, ἀρ. χημ. ὀξυδίων.

Ρ.

pacifique, ἐπ. εἰρηνικός.
 page, θ. σελίς.
 paille, θ. ἄχυρον.
 pain, ἀρ. ἄρτος.
 païre, θ. ζεύγος.
 paisible, ἐπ. φιλήσυχος.
 palais, ἀρ. ἀνάκτορον.
 panier, ἀρ. καλάθος.
 papier, ἀρ. χαρτίον.
 papillon, ἀρ. ψυχή, κ. πεταλοῦδα.
 paquet, ἀρ. δέμα.
 par, προθ. παρά, διά, ὑπό, κατά, κλπ.
 paraître, ρ. ἀμ. φαίνομαι.
 pardon, ἀρ. συγγνώμη.
 pardonner ρ. μ. συγχωρῶ.
 parent, ε. συγγενής.
 paresse, θ. ὀκνηρία.
 paresseux, euse, ἐπ. ὀκνηρός.
 parfum, ἀρ. εὐωδία, ἄρωμα.
 parler, ρ. ἀμ. λαλῶ.
 parmi, προθ. μεταξύ.
 parole, θ. λέξις.
 particulièrement, ἐπιρ. ἰδιαί-
 τέρως.
 partie, θ. μερίς.

partir, ρ. ἀμ. ἀναχωρῶ.
 passer, ρ. αὐ. διαβάινω.
 pâte, θ. ζύμη.
 patiner, ρ. μ. παγοδρομῶ.
 patte, θ. ποῦς τῶν τετραπόδων
 καὶ τῶν πτηνῶν.
 pavillon, ἀρ. σκηνή στρατιωτι-
 κή σημαία.
 paume, θ. παλάμη.
 paupière, θ. βλέφαρον.
 pavé, ἀρ. λιθόστρωτον.
 pavois, ἀρ. ὁ μῆλων, κ. παπα-
 ροῦνα.
 pays, ἀρ. τόπος.
 peau, θ. δέρμα.
 pêche, θ. ροδάκινον.
 peintre, ἀρ. ζωγράφος.
 peinture, θ. ζωγραφική, ζωγρα-
 φία.
 pelure, θ. φλοιὸς καρποῦ, λέπος.
 pendant, προθ. μεταξύ, ἐν καιρῷ.
 pendre, ρ. μ. κρεμῶ.
 pendule, ὠρολόγιον ἐκκρεμοῦχον.
 penser, ρ. ἀμ. διανοοῦμαι, νο-
 μιζῶ, φρονῶ.
 pépin, ἀρ. κόκκος τῶν μῆλων,
 τῶν ἀπιδίων κλπ.
 perdre, ρ. μ. χάνω.
 perle, θ. μαργαρίτης.
 permettre, ρ. μ. ἐπιτρέπω.
 perpétuel, le, ἐπ. διηνεκής.
 petit, e, ἐπ. μικρός.
 pétrole, ἀρ. πετρέλαιον.
 peu, ἐπιρ. ὀλίγον.
 peuple, ἀρ. λαός.
 peupler, ρ. μ. συνοικίζω τόπον.
 phalange, σκυταλὶς, φάλαγξ.
 phosphore, ἀρ. φωσφόρος.
 piauler, ρ. ἀμ. πιπιζῶ, τιτίζω.
 ἐπὶ φωνῆς νεογνῶν πτηνῶν.
 pied, ἀρ. ποῦς.

pierre θ πέτρα
 piquer, ρ μ. κεντῶ
 piqure, θ κέντημα.
 pire, ἐπ. χειρότερος
 placer, ρ μ. τοποθετῶ.
 plafond, ἀρ. ὀροφή.
 plafonneur, ἀρ. ὀροφωτής.
 plaindre, ρ μ. οἰκτεῖρω, λυ-
 πώωαι.
 plaine, θ πεδιάς
 plaire, ρ μ. ἀρεσκῶ, τέρπω
 plaisir, ἀρ. ἡδονή, τέρψις.
 plancher, ἀρ. ὀκπεδὸν οἰκίας.
 planète, θ πλανήτης.
 plante, θ φυτόν.
 plat, ε, ἐπ. ὀυαλός
 platine, θ λευκόχρυσος.
 plein, ε, ἐπ. πλήρης.
 plomb ἀρ. μόλυβδος
 plonger ρ μ. καταδύω
 pluie, θ βροχή.
 plume, θ πτερόν, γραφίς
 plupart, θ τὸ πλεῖστον, οἱ πλεῖ-
 στοί, τὰ πλεῖστα.
 plutôt, ἐπὶ ταχύτερον
 poêle, θ θυλάκιον.
 poêle, ἀρ. θερμάστρα, θ, τιγάνιον.
 poignet, ἀρ. καρπὸς τῆς χειρός.
 poil, ἀρ. θρίξ
 point, στιγμή· ἐπὶ, οὐδόλωις.
 pointu, ε, ἐπ. ὀξύτενης.
 poire, θ ἄπιον.
 pois, ἀρ. τὸ πῖσον.
 poison ἀρ. δηλητήριο.
 poisson, ἀρ. ἰχθύς.
 poitrine, θ στῆθος
 poivre, ἀρ. πέπερι.
 poli, ε, ἐπ. εὐγενής.
 policer, ρ μ. ἐξημερῶ, ἡθοποιῶ.
 poliment, εὐρεπῶς, φιλοφρονη-
 τικῶς.

pouille, θ μύλον.
 poudre, ρ μ. ὄσπ.
 pore, ἀρ. πόρος.
 poreux, euse, ἐπ.
 porte, θ θύρα.
 porter, ρ μ. φέρω.
 poser, ρ μ. θέτω.
 position, θ θέσις.
 posséder ρ μ. κα-
 ρεῖ.
 postérieur, ἐπ.
 potager, ἀρ. λαχαν.
 ponce, ἀρ. ὀσάκτυλ.
 poudain, ἀρ. πῶλος.
 poule, θ ὄρνις.
 poulet, ἀρ. ὀρνέθιον.
 pourquoι, σύνδ. ὀ.
 pousser, ρ μ. ὀθῶ.
 pousserie, θ κόνη.
 poussin ἀρ. ὀρνέθιον.
 pouvoir, ρ μ. δύναμις.
 préalablement, ἐ.
 στερῶς.
 précaution, θ πρ.
 précieux, euse, ἐ.
 prendre, ρ μ. λα-
 préparer, ρ μ. πρ.
 près, προθ. πλησίον.
 présent, ε, ἐπ. πρ.
 présenter, ρ μ. πρ.
 ρουσιάζω, εἰσάγω.
 préserver, ρ μ. πρ.
 ἀπὸ κακοῦ.
 presser, ρ μ. πιέ-
 prouve, θ ἀπόδειξις.
 principal, ε, ἐπ.
 principalement,
 στωίς.
 printemps, ἀρ. ἄ-
 priver, ρ μ. ἀπο-
 procurer, παρέχω.

prodigieux, εὖσε, ἐπ' εἰκατίας, τεράστιος.

produire, ρ. μ. παρῆγω.

promettre, ρ. μ. ὑπισχνόμαι.

promptement, ἐπὶ, ταχέως.

propos, ἀρ. λόγος ἢ — ἐγκλίως.

propre, ἐπ. ἴδιος, καθῆρος.

propreté, θ. καθαριότης.

protéger, ρ. μ. προστατεύω.

prosterner, (se —), ἀντ. προσ-
πετώ.

provenir, ρ. μ. προέρχεται.

provision, θ. προμήθεια.

puant, ε. δυσώδης, δυσάσμος.

puce, θ. έντομον, ὃ ψάλλος.

puissance, θ. δύναμις.

puits, θ. πηγάδι.

pupille, θ. κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ.

purifier, ρ. μ. καθαρῶ.

putois, ἀρ. ἰκτίς.

Q.

qui, ἀντ. ἀναρ. ὅστις, τίνος
κοινῷ καὶ ἀριθμοῦ ἐρωτ. τίς :

qualité, θ. ποιότης, ἰδιότης.

quand, ἐπὶ, ὅταν.

quart, ἀρ. τέταρτον.

que, συνδ. ὅτι.

quel, le, ἀντ. ἑρρωτ. τίς : ποῖος :

quelque, ἐπ. ἄρ. τίς — ἐπὶ.

ὅσον. καὶ ἄν.

quelquefois, ἐπὶ, ἐνώστε.

quelqu'un, ἀντ. ἄρ. τίς, καποιος.

question, θ. ἐρώτησις.

quinquet, ἀρ. λυχνία κρεμαστή.

R.

race, θ. γενεά.

rafraichissant, ε. ἐπ. δροσιστικός.

rafraichir, ρ. μ. δροσίζω.

raie, θ. γραμμή, σιμὰ ἰχθύς,

ἢ ὀίνη.

railler, ρ. μ. σκόπτω, περιγελῶ.

raîne, βάρχας, ἄνους.

raîner, ρ. μ. Τελ. χαράττω σα-
νίδιον.

raisin, ἀρ. σταφύλη.

rameau, ἀρ. κλωνίον.

ramener, ρ. μ. ἐπαναφέρει.

ramier, ἀρ. πτηνόν, ἢ ὄασσα.

ramper, ρ. μ. ἐρπω.

ranger, ρ. μ. κατατάσσω.

rapidité, θ. ταχύτης.

rapport, ἀρ. ἐκθεσις, σχέσις.

rapporter, ρ. μ. ἀνακομίζω, ἀνα-
φέρει, παράγω.

rapprocher, ρ. μ. προσεγγίζω.

rare, ἐπ. σπάνιος.

rassembler, ρ. μ. συνάζω τὰ
τῆδε κακεῖσε διεσπαρμένα.

rat, ἀρ. ποντικός.

rayon, ἀρ. ἀκτίς, μελκήρις, — ,
πλ. κνῆμα τροχού.

recoller, ρ. μ. συλλέγω κοσμούς.

recommander, ρ. μ. παρῆγελῶ,
συνιστῶ.

reconnaître, ρ. μ. ἀναγνωρίζω.

recourir, ρ. μ. ἀνατρέχω προσ-
εργω.

recouvrer, ρ. μ. ἀνακτῶμαί τι.

recueillir, ρ. μ. συνάγω καρ-
πούς ἢ πράγματα διεσπαρμένα.

reduire, ρ. μ. ἐλαττώ.

refroidir, ρ. μ. ψυχραίνω.

regarder, ρ. μ. βλέπω, θεωρῶ.

régne, ἀρ. βασιλεία ἢ διακεία

κυτῆς.

rein, ἀρ. νεφρός, ὄσφρος.

rejoindre, ρ. μ. εὐφραίνω, τερπώ.

relever, ρ. μ. ἀνορθῶ, ἀνεγείρω,

relier, ρ. μ. ἀναδέω.

remarquer, ρ. μ. ἐπιστηναιῶ.

remercier, ρ. μ. εὐχαριστῶ.

remettre, ρ. μ. βάλλω πάλιν·
καταθέτω ἀποστέλλω.
remplacer, ρ. μ. ἀντικαθίστα-
μαι ἀναπληρῶ.
remplir, ρ. μ. συμπληρῶ.
renard, ἀρ. ἀλώπηξ.
renfermer, ρ. μ. ἐγκλείω.
rencontrer, ρ. μ. συναντῶ.
rendre, ἀποδίδω καθίστημι· se
—, ἀντ. γίνουμαι.
renverser, ρ. μ. ἀνατρέπω.
repandre, ρ. μ. ἐκχέω· σκορ-
πίζω.
réparer, ρ. μ. ἐπισκευάζω, ἐπα-
νορθῶ.
repas, ἀρ. δεῖπνον.
répéter, ρ. μ. ταυτολογῶ.
repli ἀρ. ἐπιτυχή· ἐλιγμός.
répliquer, ρ. μ. ὑπολαμβάνω.
répondre, ρ. μ. ἀποκρίνομαι.
repos, ἀρ. ἡσυχία· ἀνεσις.
reposer, ρ. μ. ἀναπαύω.
reprandre, ρ. μ. ἀναλαμβάνω.
reproduire, ρ. μ. παράγω
πάλιν.
reptile, ἐπ. ἐρπετός.
reservoir, ἀρ. δεξαμενή.
resister, ρ. μ. ἀνθίσταμαι.
respecter, ρ. μ. σέβομαι.
respectueux, euse, ἐπ. χιδῆμων.
resssembler, ρ. μ. ὅμοιάζω.
ruster, ρ. μ. ὑπολείπεται.
résalter, ρ. μ. προκύπτω.
retourner, ρ. μ. ἐπιστρέφω,
ἐπανέρχομαι.
retirer, ρ. μ. ἀνσπῶ· ἐξάγω· se
—, ἀντ. ἀπέρχομαι.
réunir, ρ. μ. συναθροίζω· συγ-
καλῶ.
riche, ἐπ. πλούσιος.
rien, ἀρ. οὐδέν.

riposter, ρ. μ. ἀντιλέγω ἀπο-
τόμως.
rire, ρ. μ. γελῶ.
rivage, ἀρ. αἰγιαλός, ἀκτὶς.
rivière, θ. ποταμός.
riz, ἀρ. ὀρύζιον.
robe, θ. ἐσθῆς.
robinet, ἀρ. κρονός, ἐπιστόμιον.
roi, ἀρ. βασιλεύς.
roucouler, ρ. μ. γογγύζω· ἐπὶ
φωνῆς περιστρεφῶ.
rouge, ἐπ. ἐρυθρός.
rouler, ρ. μ. κυλίω.
route, θ. ὁδός· ἐξω τῆς πόλεως·
μεταρ. μέσον.
ruban, ἀρ. ταινία.
rue, θ. ὁδός.
ruisseau, ἀρ. ρυαχί.

S

sac, ἀρ. σάκος.
sable, ἀρ. ἄμμος.
sablonneux, euse, ἐπ. ἄμμωδης.
sabot, ἀρ. ξυλοπέδιλον.
sagesse, θ. φρόνησις, σοφία.
sain, e, ἐπ. σῶος, ὑγιής.
saison, θ. ἐποχή.
salade, θ. σαλάτα.
saler, ρ. μ. ἁλατίζω.
saluer, ρ. μ. χαιρετῶ, ὑποκλί-
νομαι.
salut, ἀρ. χαιρετισμός.
sanglier, ἀρ. ἀγριόχαιρος.
sans, προβ. ἄνευ, χωρὶς.
sardine, θ. σαρκίνη.
sauvage, ἐπ. ἄγριος.
savoir, ρ. μ. γινώσκω.
savon, ἀρ. σάπων.
sec, sèche, ἐπ. ξηρός.
sécher, ρ. μ. ξηραίνω.
second e, ἐπ. δεύτερος.

secourir, ρ. μ. βοηθῶ.
 seigle, ἀρ. βρέζα.
 sel, ἀρ. ἄλας.
 semaine, θ. εβδομάς.
 semaille, θ. σπορά ἰδίως σιτηρῶν.
 semblable, ἐπ. ὅμοιος.
 semer, ρ. μ. σπείρω.
 sens, ἀρ. αἰσθησις.
 sentir, ρ. μ. αἰσθάνομαι.
 séparer, ρ. μ. χωρίζω.
 serpent, ἀρ. ὄφις.
 serrurier, ἀρ. κλειθοροποιός.
 serviable, ἐπ. περιποιητικός.
 service, ἀρ. ὑπηρεσία.
 servir, ρ. μ. ὑπηρετῶ.
 seul e, ἐπ. μόνος.
 seulement, ἐπὶ μόνον.
 sève, θ. ἰχμὸς τῶν φυτῶν.
 siffler, ρ. ἀμ. συρίζω.
 signe, ἀρ. σημεῖον.
 signifier, ρ. μ. σημαίνω.
 silence, ἀρ. σιωπή.
 soigneusement, ἐπὶ ἐπιμελῶς.
 soie, θ. μετάξιν.
 soin, ἀρ. φροντίς.
 sol, ἀρ. ἐδαφος.
 solaire, ἐπ. ἡλιακός.
 soleil, ἀρ. ἥλιος.
 solide, ἐπ. στερεός.
 sommeil, ἀρ. ὕπνος.
 son, ἀρ. τὸ πύτυρον.
 sonner, κωδωνίζω.
 sonnette, θ. κωδωνιον.
 songer, ρ. ἀμ. διανοοῦμαι τι.
 sorte, θ. εἶδος.
 sortir, ρ. ἀμ. ἐξέρχομαι.
 souffrance, θ. ὄδυνη, πάθημα.
 soufre, ἀρ. θεῖον.
 soulager, ρ. μ. ἀνακουφίζω.
 soulagement, ἀρ. ἀνακουφισίς.
 soumettre, ρ. μ. ὑποβάλλω.

soupirer, ρ. ἀμ. στενάζω.
 souple, ἐπ. εύκαμπτος.
 sourcil, ἀρ. ὄφρυς.
 souris, θ. ποντικός.
 sous, προθ. ὑπό.
 souvent, ἐπ. συνεχῶς, πολλάκις.
 soyeux, cuse, ἐπ. μεταξώδης.
 spectacle, ἀρ. θέαμα.
 stéarine, θ. στέαρ.
 substance, θ. διάθεσις.
 succéder, ρ. ἀμ. διαδέχομαι.
 successivement, ἐπὶ διαδο-
 χικῶς.
 succomber, ρ. ἀμ. ὑποκύπτειν.
 Οὐρίσκω.
 sucre, ἀρ. σάκχαρις.
 suffire, ρ. ἀμ. ἐπικραῶ.
 suif, θ. στέαρ κ. ἄλειμμα.
 suinter, ρ. ἀμ. διΐδουσαι.
 suite, θ. συνέχεια· συνέχεια tout
 de —, παρεούτως.
 suivant, e, ἐπ. ἀκόλουθος.
 suivre, ρ. μ. ἀκολουθεῖν.
 supérieur, e, ἐπ. ἀνώτερος.
 supplice, ἀ. βασάνος.
 supporter, ρ. μ. ὑποστηρίζω.
 surface, θ. ἐπιφάνεια.
 surtout, ἐπὶ, πρὸ πάντων.

T.

table, θ. τράπεζα.
 tache, θ. κηλίς.
 tâche, θ. ἔργον καθήκον.
 taille, θ. ἀνάστημα· ἡ μέση τοῦ
 σώματος.
 taire, ρ. μ. ἀποσιωπῶ· se —,
 ἀν: σιωπῶ.
 talon, ἀρ. πτέρνα τοῦ ποδός.
 tan, ἀρ. κέλυσος δρυός.
 tanner, ρ. ἀμ. βυρσοδεύω.
 tantôt, ἐπὶ, ὅσον οὐπω.

tapis, ἄρ. τὰπηρ.
tard, ἐπὶρ. ἄργα.
taureau ἄρ. ταῦρος.
tel, le, ἄρ. ἐπ. τοιοῦτος.
tellement, ἐπὶρ. οὕτω, τοσούτον.
temps, ἄρ. χρόνος.
tenir, ρ. μ. φέρω ἐν χειρὶ. κ.
βασιῶ.
tente, θ. σκηνή.
terminer, ρ. μ. περαίνω.
terrassier, ἄρ. χωματοσυρτός.
terre, θ. γῆ, ἔγδα' ἄγρος.
terrestre, ἐπ. γήινος.
terrible, ἐπ. τρομερός.
tête, θ. κεφαλή.
tremper, ρ. ἄμ. διαβρέχω.
textile, ἐπ. ὑφάνσιμος, πλεκτός.
thon, ἄρ. ἰχθύς, ὁ θύννος.
tige, θ. στέλεχος, κορμός.
tigre, ἄρ. τίγρις.
tirer, ρ. μ. ἐξάγω.
tisser, ρ. μ. ὑφαίνω.
tissu, μετ. ὑφασμένος.
toile, θ. ὀθόνη, λ' ὄνον.
toilette θ. ἔνδυσις, στολισμός.
toison, ἄρ. μαλλίον, ἔριον.
toit, ἄρ. στέγη ὀροφή.
toiture, θ. στέγος· στέγασις.
tondre, ρ. μ. κείρω.
tomber, ρ. ἄμ. πίπτω.
tonneau, ἄρ. θυτίνη, κ. βαρέλι.
tonnerre, ἄρ. βροντή.
torchon, ἄρ. ἀπόμακτρον, κ.
πατσαβούρα.
tordre, ρ. μ. συστρέφω.
torrent, ἄρ. χείμαρρος.
tortue, θ. χελώνη.
tôt, ἐπὶρ. ταχέως.
toucher, ρ. μ. ἐγγίζω.
tour, θ. πύργος· ἄρ. περιστροφή.
tourtereau, ἄρ. τρυγόνιον.

tourterelle, θ. τρυγόν.
train, ἄρ. ἀκολουθία, συρροή.
traineau, ἄρ. ἑλκηθρον.
tranchant, ρ. ἐπ. ὀξύστομος.
bravail, ἄρ. ἐργασία.
travailler, ρ. ἄμ. ἐργάζομαι.
travers, ἄρ. πλάγιότης· α—,
ἐπὶρ. διὰ μέσου.
traverser, ρ. μ. διέρχομαι.
trésor, ἄρ. θησαυρός.
tromper, ρ. μ. ἀπατώ.
tronc, ἄρ. στέλεχος δένδρου.
trou, ἄρ. ὅπη.
trouver, ρ. μ. εὑρίσκω.
truie, θ. γρονιάς, κ. σαρύφα.
tuer, ρ. μ. φονεύω.
tuile θ. κεραμίδα.
tumultueux, cause, ἐπ. θορυ-
βώδης.
turbot, ἄρ. ἰχθύς, ὁ σάαξ.
tuyau, ἄρ. σωλήν.

U

unir, ρ. μ. ἐνώ, συνάπτω.
usage, ἄρ. συνήθεια, γρῆσις.
utile, ἐπ. ὠφελίμος.
utilité, θ. ὠφέλεια.

V

vache, θ. ἀγελάς.
valoir, ρ. ἄμ. ἔχω ἀξίαν, ἀξίζω.
vallée, θ. κοιλάς.
vapeur, θ. ἀτμός.
varier, ρ. μ. μεταβάλλω.
vaste, ἐπ. εὐρύχωρος.
veau, ἄρ. μόσχος.
végétal, ἄρ. φυτόν.
veille, θ. ἀγρυπνία· παραμονή.
vent, ἄρ. ἄνεμος.
vendange, θ. τρυγητός.
vendre, ρ. μ. πωλῶ.

venéneux, εἰσε, ἐπ. δηλητήριος.
 vengeance, θ. ἐκδίκησις.
 venimeux, εἰσε, ἐπ. δηλητήριος.
 venir, ρ. ἄμ. ἔρχομαι.
 venin, ἄρ. δηλητήριον.
 ventre, ἄρ. κοιλία, γαστήρ.
 ver, ἄρ. σκώληξ — à soie, με-
 ταξοσκώληξ.
 venir, ρ. μ. θερενικῶ.
 verre, ἄρ. ὕελος· ποτήριον ὕελινον.
 vers, προθ. πρὸς, περί.
 verser, ρ. μ. χέω.
 vert, ε, ἐπ. πράσινος.
 vertu, θ. ἀρετή.
 vêtement, ἄρ. ἐνδυμα, ἱμάτιον.
 vieillard, ἄρ. γέρον.
 viande, θ. κρέας.
 vice, ἄρ. ἐλάττωμα.
 vigne, θ. ἄμπελος.
 vilain, ε, ἐπ. γυδαῖος, ἀγροῦκος.
 vin, ἄρ. οἶνος.
 violence, θ. βία, παράβασις.
 vîpère, θ. ἐχίδνα.

visqueux, εἰσε, θ. γλοιώδης.
 visage, ἄρ. πρόσωπον.
 vite, ἐπίρ. ταχέως· ἐπ. ταχύς.
 vitrier, ἄρ. υἱουργός.
 vivre, ρ. ἄμ. ζῶ.
 vocabulaire, ἄρ. λεξιλόγιον.
 volcan, ἄρ. ἱεράϊστειος.
 voler, ρ. ἄμ. ἵπταμαι· ρ. μ. κλέπτω.
 voleur, εἰσε, ἐπ. κλέπτης.
 voltiger, ρ. ἄμ. περιῖπταμαι.
 voir, ρ. μ. βλέπω.
 voisin, ε, ἐπ. γείτων.
 voisinage, ἄρ. γειτονία.
 vouloir, ρ. μ. θέλω.
 voule, θ. θόλος.
 voyage, ἄρ. περιήγησις, ταξείδιον.
 voyager, ρ. ἄμ. περιηγοῦμαι,
 ταξιδεύω.
 vrai, ε, ἐπ. ἀληθής.
 vue, θ. ὄρασις.

Z

zinc, ψευδάργυρος κ. ζήγκας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πλησίον του.
 ياتاق ἴδε ياتاق.
 ياتاق τ. πυρκαϊά.
 ياتاق τ. καίεσθαι, ἀνάπτειν.
 ياتاق ἴδε ياتاق.
 ياورو τ. νεογνόν. ρ — ἄγαπητόν
 μοι τέκνον.
 ياورى ἴδε τὸ προηγούμενον.
 يان π. ἔρημος, ἔρημία. ى — τὸ
 εἶναι ἄγριον, ἄγριος.
 ياتاق τ. κλίνη, φωλεά, κλεπτα-
 ποδόχος.
 يتقدمك τ. προφθάνειν, ἐτοιμάζειν,
 ἐπαρκεῖν.
 يد π. χεῖρ, δύναμις, βοήθεια.
 يد τ. τόπος, θέσις, κόσμος.
 يرامق ἴδε يرامق.
 يشيل τ. πράσινος.
 يعنى أ. ἦτοι, δηλαδὴ.
 يغلق τ. συσσωρεύεσθαι.
 يك τ. καλλίων, κάλλιστος.
 يكرى τ. εἵκοσι.
 يلدرم τ. κεραυνός.
 يلقوان τ. βελόνη (ὥρολογίου).
 يله τ. πλόκαμος, χαίτη.
 يلعن τ. μοχθηρός, σκληρός.
 يك τ. τροφή, τρώγειν.
 مورطلامق τ. ὠστοκεῖν.
 مورطه τ. ὦν.
 ينار τ. καίων, طاع — ἡφαιστειον.
 ياتاق τ. παρειά.
 ينك τ. τρώγεσθαι, διὰ φάγωμα.
 ينه τ. πάλιν, ἐκ νέου, μολοντοῦτο.
 ينكك ἴδε ينكك.

يوا τ. φωλεά.
 يوارلامق τ. κυλίειν.
 يواش τ. ἑλαφρός· μειλίχρος· ἐ-
 λαφρώς.
 يوحولك ἔγκυα τάλειψις, ἐνδοεῖα.
 يوقه ἴδε يوقه.
 يورغان τ. ἐράπλωμα.
 يورولق τ. ἀπαυδᾶν.
 يورومك τ. βαδίζειν, προχωρεῖν.
 يوز τ. ἑκατόν.
 يوز τ. πρόσωπον, πρός τῃς, ἔπο-
 ψις, τρόπος.
 يوزمك τ. κολυμβᾶν, ἀποδερχομένου,
 ἀποφλοισῶν.
 يوق τ. οὐ, οὐχί, ἀνυπαρξία, ὃ μὴ οἶν.
 يوقارى τ. ἐπάνω, ἄνω.
 يوقه τ. εἰδεμή, ἦ.
 يوك τ. λίνον, μαλλίον.
 يوكك τ. ὑψηλός.
 يوكلكك τ. φορτύνειν, προσάπτειν
 τινί τι.
 يول τ. ὁδός, ἀπόστασις, τρόπος,
 μέσον, τάξις, τὸ πρέπον.
 يولاف τ. βρώμη, φορβή.
 يومشاق τ. ἀπαλός, λεῖτος, πρᾶος.
 يومورطه ἴδε يومورطه.
 يونلامش τ. ἀπελέκητος.
 يونلق τ. γλύφεσθαι.
 يوه τ. ἴδε يوا.
 يغلق ἴδε يغلق.
 ييل τ. ἔτος.
 ييلان τ. ὄφις.
 ييلدرم ἴδε ييلدرم.
 يكك ἴδε يكك.

τούτοις.
 هم π. καί, επίσης.
 همان π. ἀμέσως, πάντοτε, μόνον.
 هميشه π. ἀδελφῇ.
 هنوز π. μόλις, τυχὺτῇ στιγμῇ
 هو α. ἀτιμόσφαιρα, ἄήρ.

هوای α. ἐναέριος, ἐλαφρὸς.
 هوس α. ἐπιθυμία διακκῆς, ζῆλος.
 هیچ π. οὐδέν.
 هيجقمق τ. ὁλοκλύζειν.
 هيات α. τόπον! μακράν! ἀπα-
 γε! τετέλεσται!

Y

یا α. ὦ!
 یا α. ἦ, εἰδεμῇ, ἄλλως.
 یان بیان ἴδε.
 یادمق τ. ποιῆσθαι, κἀμνεῖν δι'
 ἄλλου.
 یایراق τ. φύλλον.
 یایشیق τ. συνκαλλήτικος, συμ-
 φωνῆς.
 یایق τ. ποιῆν, πρᾶττειν.
 یایشیق τ. ποιῆσθαι, γίνεσθαι.
 یایاق ἴδε یایاق.
 یایقمق τ. κατὰκλίνεσθαι, ὑπο-
 γωρεῖν.
 یاخود τ. ἦ, εἰδεμῇ, ἄλλως.
 یاراب α. Θεός.
 یارایقم τ. δημιουργεῖν, πλάττειν.
 یارایقم τ. λυσιτελεῖν.
 یاردم τ. συνδρομή, βοήθεια.
 یارم τ. ἡμῖς.
 یارمق τ. σχίζειν.
 یاری ἴδε یارم
 یاز τ. θέρος.
 یازیق ἴδε یازیق
 یازیق παθ. τοῦ ἐπικέντρου.

یازقم τ. γράφειν, ἐγγράφειν.
 یازو τ. καί
 یازی τ. γραφή, χαρκατήρ.
 یازیق τ. βλάβη, κρῖμα!
 یاش τ. ἔτος (ἡλικία), ἔφυγρος,
 δάκρυ, πρόσφατος, ی- ἔνδακρυς,
 ἡλικιωμένος.
 یاشامق τ. ζῆν.
 یاصدیق τ. προσκεφάλαιον.
 یایقم τ. βρέχειν.
 یایغور τ. βροχῇ.
 یایقلامق τ. συλλαμβάνειν.
 یایقلاشمق τ. προσεγγίζειν, πλησιάζειν.
 یایق τ. καίειν, ἀνάπτειν.
 یایقی τ. ὁ καίων.
 یایلامق τ. λείχειν, κολλᾷκεύειν.
 یایان τ. ψεύδους.
 یایلدز τ. καί
 یایلدیز τ. χρύσους. ی- ἐπίχρυσος.
 یایلدیزلامق τ. χρυσόνειν.
 یایלקز τ. μόνος, μόνον.
 یایلوارمق τ. ἱκετεύειν, παρακαλεῖν.
 یایان τ. πλευρά, τὸ πλάγιον, κατα-
 τομή, ἐγγύτης. ی- ὅλιως

ὅ, τι, οὗτε.

نهایت ā. ἄκρᾱ, τέλος, ἀποτέλε-
σμα, سر — ἀτελείωτος.

نیت ā. πρόθεσις, ἀπόρασις.

نحو ت. διατί :

نیه ت. διατί :

و

و ā. καί.

واجب ā. βαναγκαῖος, θρησκευτι-
κῶς ἐπιβεβλημένος.

وار ت. ἔστιν, ἔχει, τὸ ἔχειν, πε-
ριουσία.

وارمق ت. πορεύεσθαι, φθάνειν.

واسطه ā. ὁ ἐν τῷ μέσῳ, ὁ μεσο-
λαβῶν, μέσον, αἰτία.

والخاسل ā. ἐν ἐνὶ λόγῳ.

والد ā. γεννήτωρ, πατήρ.

والده ā. ἡ γεννήσασα, μήτηρ.

واهی ā. κενός, ἀβάσιμος, ἀσθε-
νής, χαλαρός, εὐήθης.

وای پ. ὦ ! οἱμοι !

وجود ā. ὑπαρξίς, σῶμα.

وجه α. πρόσωπον, ὁδός, τρόπος,
μέσον, αἰτία, σχέσις, ἐρμηνεία.

وحشی ā. ἀγροῖκος, ἄγριος.

ورق ā. φύλλον, κεχυσμένος

χάρτης.

ورق پ. ἐν φύλλον, ἐνσημος, χάρ-
της, ἐπιστολή, ἔγγραφον.

وصایت ā. ἐντολή, δήλωσις τε-
λευταίας θελήσεως, ἐπιτρο-
πεία.

وظیفه ā. σιτηρέσιον, μισθός, κα-
θῆκον.

وقت ā. χρόνος, αἰών, εὐκαιρία,
له — διὰ τοῦ χρόνου, ἄλλοτε.

وقوعات ā. συμβάντα, γεγονότα.

وكلت ā. ἀντιπροσώπευσις, πλη-
ρεξουσιότης.

ولی ā. ἐγγύς, συγγενής, κάτοχος,
κηδεμών. نعمت — εὐεργέτης.

نعمتک — εὐεργεσία.

ورمك ت. παθ. τοῦ ἐπομένου.

ورمك ت. διδόναι.

وزلدی ت. βόμβος, θόρυβος.

ه

هاید ت. ἄγε ! ἐμπρός ! φύγε !

هائقرق ت. κραυγάζειν.

هپ ت. ὅλως, ἐν συνόλῳ. سی — ὅλοι
οὗτοι, ὅλοι ἐκεῖνοι, τὸ ὅλον.

هجوم ā. ἔφοδος, ὄρμη.

هديه ā. προσφορά, δῶρον.

هر پ. πᾶς, ἕκαστος.

هفته پ. ἑβδομάς.

هکبه ت. δισάκχιον.

هکیم ت. ἱατρός.

هلاک ā. καταστροφή, θάνατος.

هله ت. ἄγε, ἀκόμε, μάλιστα, ἐν

δημιούργημα.
 موزيقه ξ. μουσική.
 موسم α. ὥρα τοῦ ἔτους, ἐποχή,
 καιρός.
 موقعة α. προσεχώς.
 موم π. κηρίον, κηροπήγιον.
 مهارت α. ἱκανότης, τέχνη, πεῖρα.
 مهر π. σφραγίς.

مهر α. ὁ παρέχων μερίμνας, σπου-
 δαῖος.
 می α. μήπως. — ىكمههπως ἦλθε;
 ميدان α. πλατεῖα, ἀπόστασις,
 χρόνος.
 ميشه τ. ὄρυς.
 ميليون ξ. ἑκατομμύριον.
 مى مى τ. μικρούτσικος.
 ميوه π. καρπός, ὀπωρικόν.

ن

نادان π. ἀμαθής, ἀπαίδευτος.
 ناصل τ. πῶς; ὅπως.
 ناظر α. ἐπόπτης, διευθυντής, ἐπι-
 θεωρητής, ὑπουργός.
 نافع α. λυσιτελής.
 نافله α. περιττός, — καὶ
 نافله τ. μάτην, ἀνωφελῶς.
 نام π. ὄνομα, κλέος.
 ناموس α. τιμή, ὑπόληψις, φήμη,
 αἰδώς.
 ناكور π. ἀχάριστος.
 ناكورك τ. ἀχαριστία.
 نائل α. ὁ ἀπολαύων τινός.
 نبات α. φυτόν, γόρτον.
 نباتات πλ. τοῦ προηγουμένου.
 نامت α. μετάνοια, μεταμέλεια.
 نه τ. ποῦ; — نه — πόθεν;
 نزع α. ἔρις, φιλονικία.
 نسبت α. σχέσις, ἀναλογία.
 نشه τ. χαρά, μέθη.

ناصل ἴδε نصل
 نصحت α. παραινέσις, ὁδηγία.
 نعل α. ὑπόδημα, πέταλον. — درت
 ἀπὸ ρυτίδος.
 نعمت α. εὐεργεσία, δῶρον, τὰ
 τοῦ Θεοῦ ἀγαθὰ.
 نفس α. πνοή, ἀναπνοή, ἀνάπαυ-
 σις, ἐπιρροή, ψύσημα ἱμα-
 τικόν.
 نقد α. νόμισμα, τὸ πληρόνειν
 προκαταβολικῶς.
 نقصان α. ἑλλειψις, βλάβη, ἐλλίπης.
 نقطه α. κηλὶς, στιγμὴ, φρουρός.
 نقل α. μεταφορά, τροπή, μετοί-
 κησις, διήγησις.
 نوعه π. δεῖγμα.
 نه τ. μήτηρ.
 نوع α. εἶδος, γένος, τρόπος.
 نومرو ξ. ἀριθμός.
 نه τ. τίς; οἷος, ὅποτος, τί, πόσος,

συνδοκισμῶν, ταξιδιωτής.
 معتمد ἄ. ἱκανός, εὐφυής, παρε-
 σκευασμένος.
 مستزانه π. γλευστικῶς.
 مسروق ἄ. κεκλημμένος.
 مسعود ἄ. εὐτυχής, αἴσιος.
 مكوكات ἄ. νομίσματα.
 مشغول ἄ. ἀπασχολημένος, ἀσχο-
 λούμενος.
 مشهور ἄ. περιώνυμος, πασίγνωστος.
 مصال ἄ. διήγημα, μῦθος.
 مصالحه ἄ. εἰρήνη, συμβιβασμός.
 مصر ἄ. ἄστρ, μεθόριον. بغدادى — ἄ-
 ραβόσιτος.
 مصحت ἄ. ὑπόθεσις, μέσον κατὰ λ-
 ληλον.
 مضبطه ἄ. ἔχθεσις ἔγγραφος.
 مضرتى τ. ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβής.
 مطابق ἄ. σύμφωνος.
 مطالعه ἄ. μελέτη.
 مطلق ἄ. ἀπόλυτος, ἀνεύθυνος, διε-
 ζευγμένος, ἐξάπαντος.
 معاق ἄ. συγκεχωρημένος, ἀσύνδοτος.
 معامله ἄ. πρᾶξις, ἐργασία, ὑποδο-
 χή, συμπεριφορά, τόκος.
 معاونت ἄ. βοήθεια, συνδρομή.
 معتاد ἄ. συνήθης, ἔθος.
 معدن ἄ. μέταλλον, ὀρυκτόν, με-
 ταλλεῖον.
 معلم ἄ. ὁ διδάσκων, διδάσκαλος.
 معنا ἄ. ἔννοια, κέρδος.

مغرور ἄ. ἠπατημένος, οἰηματίας.
 مفتش ἄ. ἐξεταστής, ἐπόπτης.
 مفلس ἄ. χρεωκόπος, πτωχός.
 مقاص τ. ψαλῖς.
 مقاومت ἄ. ἀντίστασις, ἐναντιότης.
 مقبول ἄ. παραδεκτός, εὐάρεστος.
 مقدر ἄ. ἱκανός, ἰσχυρός.
 مقصد ἄ. πρόθεσις, σκοπός, κε-
 ράλαιον.
 مكاتب ἄ. ἀνταμωβή, βραβεῖον.
 مكاتب ἄ. σχολεῖον.
 مكر π. ἐκτὸς ἄν. μόνον, ἐν ᾧ.
 ممكن ἄ. δυνατός, πιθανός, κτίσμα.
 ملكت ἄ. χώρα, ἐπαρχία, πόλις.
 ممنون ἄ. εὐχαριστημένος.
 مع τ. μαστός.
 ممر ἄ. ἐξεταστής, ὁ ἐκλέγων,
 τμηματάρχης.
 مندل καὶ
 مندیل τ. βινόμακτρον.
 منسوب ἄ. ὁ ἀνήκων, οἰκεῖος.
 منع ἄ. ἀπαγόρευσις.
 منفذ ἄ. δίοδος, ὁπή.
 منفعت ἄ. ὠφέλεια, κέρδος.
 منكنه τ. πιεστήριον, ἐμβρουσλός.
 منور ἄ. λαμπρός, φωτεινός.
 موافق ἄ. σύμφωνος, εὐνους.
 مؤبد ἄ. αἰωνίως.
 موصول τ. εὐτυχής.
 موجب ἄ. αἷτιος, ἀνάγκη.
 موجود ἄ. ὁ ὑπάρχων, παρών, θεός,

متبسم ἄ. ὁ ὑπομειδῶν.
 متجاوز ἄ. ὁ ὑπερπηδῶν τὰ ὅρια, ὁ
 συγχωρῶν πταίσμα.
 مترو ῥ. μέτρον.
 متفكران π. εὐχρηστώς.
 متضرر ἄ. ἐζημιωμένος.
 متعاقب ἄ. ὁ ἀμέσως ἐρχόμενος,
 συνεχής.
 متعلق ἄ. ἀντρημένος, ἴδιος, ἀ-
 νήκων.
 متنبه ἄ. προσεκτικός, ἄγρυπνος.
 متواضعا ἄ. ταπεινῶς.
 متمم ἄ. ὁ ἐνοχοποιῶν.
 متمم ἄ. ὑποπτος, κατηγορούμενος.
 مثل ἄ. ἴσος, ἴδιος, ὅμοιος.
 مثل ἄ. διήγημα. μῦθος, παρβολή.
 مثلا ἄ. παραδείγματος χάριν, ἐπὶ
 παραδείγματι.
 مجبور ἄ. ὑποχρεωμένος.
 مجرم ἄ. ἔνοχος.
 مجلا ἄ. ἐπιτιμωμένος, φανερός,
 στιλπνός.
 مجلس ἄ. συμβούλιον, συνέλευσις.
 مجلى ἴδε مجلا
 مجلى ἄ. ὁ στίλβων, ὁ καθιστῶν τι
 σαφές.
 محافظه ἄ. ἐπιτήρησις, ὑπεράσπι-
 σις, προστασία.
 معاورة ἄ. συνδιάλεξις, συνομιλία.
 محبت ἄ. φιλία, ἀγάπη.
 محبس ἄ. εἰρκτή, φυλακή.

محبوس ἄ. περὺλακισμένος.
 محتاج ἄ. ὁ χρήζων, πτωχός.
 محروم ἄ. ἐστερημένος.
 محروميت ἄ. στέρησις.
 محصول ἄ. προϊόν, προσερχόμενος,
 προϊόν, καρπός, συγκομιδή.
 محصولات πληθ. τοῦ προηγ.
 محو ἄ. καταστροφή, ἀπώλεια.
 مخاطره ἄ. κίνδυνος.
 مخالفت ἄ. ἀντίστασις, διάρκεια.
 مخصوص ἄ. προσδιωρισμένος, εἰδικός,
 ιδιαίτερος, ἴδιος, ἀνήκων.
 محل ἄ. ὁ ταράττων, ἐπιζήμιος.
 مدار ἄ. κέντρον, ἄξων, ἔδρα, μέ-
 σον, πόρος, τροπικός.
 مدنى ἄ. πεπολιτισμένος.
 مدنى ἄ. ὁ διευθύνων, ὁ ἐξοικονομῶν
 καλῶς, διευθυντής, δήμαρχος.
 مذاكره ἄ. συνδιάσκεψις, συζήτη-
 σις, μνεία.
 مذکور ἄ. μνημονευθεῖς.
 عراق ἄ. κλίσις εἰς τι, ἀνησυχία,
 φροντίς, μέριμνα, θλίψις, πε-
 ριεργία, ἰδιοτροπία, ὑπογόνδρια.
 مرتبه ἄ. βαθμός, ἀξίωμα.
 مرتحت ἄ. εὐσπλαγγνία, φιλάνθρω-
 πία, ἐπεικεία.
 مركز ἄ. σταθμὸς ἀστυνομικός.
 مرور τ. ἀκτή, κ. κουφοβυλὴ.
 مرهم ἄ. ἀλοιφή.
 مافى ἄ. ξένος, ὁ φιλοξενούμενος,

J

ج ت. πολτός, κατάπλασμα, ὁ-
κνηρός.

لازم ا. ἀναγκάτος.

لش تده لش

لقردى تده لقردى

لكن تده لكن

لاق ا. ἄρμόδιος, πρέπων, ἄξιος.

لباس ا. ἔνδυμα, ἀσκαφής.

لذتي ت. καὶ

لذيد ا. οὐσιώδης, ἡδονικός.

لر ت. κατάληξις τοῦ πληθ.

لسان ا. γλῶσσα, λόγος.

لش ت. πτώμα.

لطافت ا. ὠραιότης, κομψότης.

لطف ا. ἀγαθότης, φιλανθρωπία.

لقردى ت. λόγος, συνομιλία.

لكن ت. ἀλλά, ἐν τούτοις.

لوحة ا. πίναξ, ἐπιγραφή.

لى ت. κατάληξις σχηματίζουσα
τὰ σχετικά.

M

ما ا. ὅ, τι, πᾶν ὅ, τι, ἐφ' ὅσον,
οὐ, οὐχί.

مادم ا. ἐν ὅσῳ, ἐπειδή.

ماده ا. ὕλη, ἀντικείμενον, παρά-
γραφος, ὑπόθεσις, ζήτημα.

مصال تده ماصل

ماصه ت. τρέπεζα.

ماعدا ا. τὸ ὑπόλοιπον, ἐκτός.

مافي ا. ἐκεῖνο, τὸ ὅποῖον εἶναι
ἐντός.

ماكنه ξ. μηχανή.

مال ا. κτῆμα, περιουσία, χρή-
ματα, πράγματα, πλοῦτος.

مالك ا. κάτοχος, ἰδιοκτήτης.

مالك ا. παράφρων.

مأموريت ا. ὑπουργημα, ὑπηρεσία.

ماتار و

مانطار ت. μύκης, φελλός.

مانع ا. ὁ κωλύων, ἐμπόδιον.

مايس ت. Μάϊος.

مائوس ا. ἄπελπις.

مبذول ا. ὁ καταναλισκόμενος, ὁ
ἀφθονῶν.

مبصر ا. ὁ βλέπων, ὁ δεικνύμενος,
ὁ γνωστοποιῶν, σαφής, παι-
δονόμος.

متأثر ا. ὁ αἰσθανόμενος ἐντύπω-
σιν, λυπημένος.

τίζειν, εἰςδύειν, παραιτεῖσθαι τι-
νος, διαβάλλειν, παραπονεῖσθαι.
كُنس ت. ἀποζῆν, πορίζεσθαι τὰ
πρὸς τὸ ζῆν, συντηρεῖσθαι,
συμβιβάζεσθαι, ζῆν ἐν ἁρμο-
νίᾳ μετὰ τινος.

كُورمك καὶ

كُورمك ت. διαπερᾶν, διαπλέειν. ἁ-
παλλάττειν.

كدرمك ت. θλίβεσθαι.

كدي ت. γαλῆ.

كلك ت. ἁ. οὕτως, τοιουτοτρόπως.

كرك ت. προσήκων, κατάλληλος,
ἀνάγκη, δεῖ, πρέπει, εἴτε, εἴτε.

كره ἁ. φορέα.

كره ἁ. σφαῖρα. ارض — ἡ ὑδρό-
γειος σφαῖρα.

كروش ت. χορδὴ ἐξ ἐντέρου, διαδοκίς.

كردمك ت. περιάγειν, ἐπιδεικνύειν.

كرمك ت. περιπατεῖν, περιφέρεισθαι,
περιφέρεισθαι ἄεργος.

كركمك ت. περιδιαβάζειν.

كس π. τίς. — هر ἕκαστος.

كسب ἁ. κέρδος, ἐπάγγελμα.

كسك ت. δριμύς, ὀξύς, ὀξύτομος,
σφοδρὸς, αὐστηρὸς, τραχύς. ὁ-
ξύνους, ταχύς.

كسمك ت. ἐκκόπτειν, κερματίζειν,
ὀρίζειν, ἀπομασίζειν, συμψω-
νεῖν πρὸς τῆς ἀξίας τινός, δια-
κόπτειν, σταματᾶν.

كسك ت. κόπτεσθαι.

كشى ت. πρόσωπον, ἄτομον.

كفايت ἁ. τὸ ἐπαρκές.

كل π. ῥόδον.

كلك ت. πέρδιξ.

كك ت. ἐρχεσθαι, φθάνειν.

كك ت. ἀρκετός, πολὺς.

كك νεόνυμφος, νύμφη.

كك ت. ἰκτίς. كك — μήκων.

كل ἁ. ἐντέλεια, τὸ τέλειον.

كسك ت. τίς.

كك τίς, οὐδείς. — كك οὐδείς ἀπο-
λύτως.

كك ت. μοχθηρία.

كك ت. ὁστοῦν.

كنار π. ἄκρα, γωνία, ἀκτὴ. χεῖ-
λος, ὄριον, κράσπεδον. παρυφή,
περιθώριον.

كنج ت. νέος, τρυφερός.

كندو καὶ

كندی ت. αὐτός, ὁ ἴδιος.

كوبرى ت. γέφυρα.

كوك ت. κύων.

كوتو ت. κακός, μοχθηρός.

كوتوك ت. κακία, μοχθηρία, ζημία.

كوتو ἴδε كوتو

كوج ت. δυσχερής, δυσχερῶς.

كوج ت. δύναμις, ἐργασία, λύπη.

كوك καὶ

كوكوك ت. μικρός.

كور ت. τυφλός, ἰλλός. كك — τυφλῶς.

ὕπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἱεροδι-
 καστοῦ μέρος, θεία βουλή, δυ-
 τύχημα. ἐκπλήρωσις χρέους.
 قطع ا. τιμήμα, σχήμα, κύκλος,
 στροφή.
 قفا ا. κράνιον, κεφαλή.
 قلب ا. καρδιά.
 قلب ت. κίβδηλος.
 قلبه ا. φρούριον. بند — καθειργιμέ-
 νος, δέσμιος.
 قلوچقه ἴδε قلوچقه
 قلیج ا. ξίφος, σπάθη.
 قلدماق ت. μετακινεῖσθαι.
 قناد ت. πτέρυξ, πτερόν, φύλλον
 θύρας ἢ παρθύρου.
 قناعت ا. αὐτάρκεια, ὀλιγάρκεια.
 قندیل ا. λύχνος, κανδήλα.
 قنغی ت. ποῖος; ποία;
 قوال ا. αὐθόρως ποιμενικός.
 قوان ἴδε قوغان
 قوبارمق ت. ἐκρίζων, ὀρέπασθαι,
 συλλέγειν, ὑποκινεῖν.
 قومق ت. ἀποσπᾶσθαι, ἐκρήγνυσθαι.
 قوت ا. ἰσχύς, δύνამις, ἐνίσχυσις.
 قوجاق ت. ἀγκάλη, κόλπος.
 قوجاقلامق καὶ
 قوجاقلامق ت. ἐνκαγκαλίζεισθαι.
 قوجهمان ἴδε قوجامن
 قوجه ت. ἀνὴρ, σύζυγος, γέρον.
 ὑπερμεγέθης, μέγας.
 قوجهمان ت. ὑπερμεγέθης, μέγας.

قوج ت. κριός.
 قورت ت. σκώληξ.
 قورتارمق ت. σῶζειν.
 قورد ت. λύκος.
 قورقو ت. φόβος, κίνδυνος, ἀπειλή.
 قورقوتق ت. φοβίζειν, ἀπειλεῖν.
 قورمق ت. ἀνεγείρειν, ἵσταναι,
 στήνειν.
 قورو ξ. φθίρ. سی — κτὲς κός.
 قورو ξηρός, ἱσχνός.
 قوروتق ت. ξηραίνειν.
 قوزی ت. ἀρνίον.
 قوش ت. πτηνόν.
 قوشجی ت. ὀρνιθοτρόφος, ὀρνιθοπωλὴς.
 قوشمق ت. τρέχειν, προετιθέναι τι-
 νὰ εἰς ἄλλον, συντροφεῖν.
 ξευγνύναι.
 قوغان ت. κυψέλη.
 قوغق ت. θιώκειν.
 قوقلامق ت. ὀσφραίνεισθαι
 قونشو ἴδε قوکشو
 قولاق ت. σῖς.
 قولای ت. εὐχέρης, ἄνεσις, μέτρον.
 قولایلق ت. εὐχέρεια.
 قولوچقه ξ. ὄρνις ἐπωράζουσα.
 قوم ت. ἄμμος.
 قونشو ἴδε قومشو
 قوغق ἴδε قومق
 قومق ت. τιθέναι, βάλλειν, ἐπιτρέ-
 πειν, ἀφίνειν.
 قوناق ت. μέγαρον, σταθμός, κα-

قره ἴδε قاره.

قارى τ. γυνή.

قارى ἄ. ὁ ἀναγινώσκων, ἀνα-
γνώστης.

قازمق τ. σκάπτειν.

قازم τ. δίκειλλχ.

قاش τ. ὀφρύς.

قاصیق τ. βουβών, ἀκρομήριον.

قالدیرمق τ. ἀνυψοῦν, ἐξάγειν, ὑ-
ποφέρειν, βλαστᾶζειν, ἀκυροῦν.
ἀφρυπνίζειν.

قالقمق τ. ἐγείρεσθαι, παρέρχεσθαι.

قالق τ. μένειν.

قالین τ. παχύς, γονδρός, ἀγροῦκος.

قان τ. αἶμα.

قاناق ξ. ἀνάκλιντρον.

قانون ἄ. νόμος, κανών, κώδιξ.

قانونا ἄ. νομίμως, κατὰ νόμον.

قانتامق τ. ἔψειν, βράζειν, κο-
χλάζειν, ψήνειν.

قياحت ἄ. σφάλμα, ἀμάρτημα.

قبارتمق τ. ἐξογκοῦσθαι, ποιεῖν ὁ-
περηφανεύεσθαι.

قبلوغه τ. χελώνη.

قياوق ἴδε قابوق.

قبول ἄ. ἀποδοχή, παροδοχή.

قبيله ἄ. φυλή.

قياقمق τ. κλείειν, περικλείειν.

قياقمق τ. περικλείειν, καλύπτειν.

قياقمق τ. περικλείεσθαι, ὑπάττε-
σθαι.قيايق τ. κεκλεισμένος, ἀσκήτης,
συννεψῶδης.

قو τ. θύρα, διοικητήριον.

قتل ἄ. φόνος, σφαγή.

قدر τ. ποσόν, ἀριθμός, κατὰ, μέ-
χρη. — ἢ πόσον ;قدرت ἄ. δύναιμις, ἰσχὺς, ἰκανό-
της.قرار ἄ. κατάστασις, ἥρεμος, μο-
νιμότης, εὐστάθεια, ἀπόφασις,
κατοικία, συμφωνία.

قراقی τ. μελανότης, σκότος.

قراکق τ. σκότος.

قراقی ἴδε قراقی.

قراکق ἴδε قراکق.

قرداش ἴδε قرداش.

قرق τ. τεσσαράκοντα.

قرلانچ τ. γελιδών.

قرمزی τ. ἐρυθρός, κόκκινος.

قرنجہ τ. μύρμηξ.

قرداش τ. ἀδελφός.

قره τ. μέλας, μαῦρος, μελανότης
قوش — αἰτός. طاؤς — κόσσυφος.

قريب ἄ. προσεχής, συγγενής.

قراقمق τ. κερδαίνειν, ὠφελεῖσθαι,
ἀποκτεῖν.

قسم ἄ. τιμήμα, διαίρεσις, τάξις.

قصبه ἄ. κοινόπολις, βαρύαυλος.

قصور ἄ. ἔλλειψις, ἀτέλεια, ἀμάρ-
τημα, περίσσευμα, ὑπόλοιπον.

قضا ἄ. ἀπόφασις δικαστική, τὸ

ح. χάρα, εὐθυμία.

فرحانق. τ. φαιδρύνεσθαι.

ع. συμβολή, τὸ ἀπὸ τινος παραγόμενον.

فرق. α. διακρίσεις, διαφορὰ γνώ-
μης, ἡ κορυφή τῆς κεφαλῆς.

ع. πληθ.

فرون. ξ. κλίβανος, φοῦρνος.

فضيلت. α. ἀρετή, παιδεία, περίσ-
σεια.

فقط. α. μόνον, ἀλλὰ.

فقيه. α. πένης.

فقيرانه. π. πτωχικῶς, ἐνδεῶς.

فك. α. τὸ διαχωρίζειν. ἀποσπᾶν,

διάρρηξις.

فكر. α. σκέψις, ἰδέα, ἔννοια γνώ-
μη, μνήμη, φροντίς, μέριμνα.

فك. α. συμφορά, ἀτυχία, δυσ-
μοιρία.

فن. α. τέχνη, τρόπος, εἶδος, τά-
ξις, πανουργία, δόλος, στρα-
τήγημα.

فنا. τ. κακός, ἀηδής, μοχθηρός.

فنا. ξ. φανός, φάρος.

فنا. τ. κακία, μοχθηρία.

في. α. ἐν, μετὰ, ὁμοῦ, διὰ, ἐπὶ,
ἐπάνω, εἰς, ἀπὸ, μεταξὺ.

الحقيقه. α. πράγματι, ἀληθῶς.

ق

قاب. τ. δοχεῖον, θήκη, πλάξ, ἐπι-
κάλυμμα.

قاب. α. ἐνδεχόμενος, προσεχής
(ἐπὶ ἔτους), ἐπιδεκτικός, ἱκα-
νός, πιθανότης.

قابو. τ. φίλος, κέλυσος, κόγχη,
περικάλυμμα.

قابو. τ. περικαλύπτειν, δένειν
(βιβλίον), ἐπιχρίειν χρυσῷ ἢ
ἀργύρῳ.

قابو. ἴδε.

قابو. τ. προστιθέναι, συμπαρα-
πέμπειν.

قابو. τ. πόσον, —, τινές.

قابو. τ. φεύγειν, ἀποφεύγειν.

قادين. τ. κυρία.

قارداش. ἴδε.

قاردمق. τ. ἀναμιγνύειν, ἐξερευ-
νᾶν, συγχέειν, περιπλέκειν.

قارشو. τ. ἐναντι, ἀντικρύ, ἀπέν-
αντι.

قارشو. ἴδε τὸ προηγούμενον.

قارغ. τ. κόραξ.

قارشو. τ. περιπλοκή, φύρδην
μίγδην.

قارن. τ. κοιλία.

عقل پل. τοῦ عقل.

عقلسز τ. ἄφρων, ἀνόητος.

عقلی τ. νουνεχής, φρόνιμος.

عكس ā. τὸ ἀνατρέπειν τὸ ἀντί-

θετον, τὰνάπαλιν, ἀνάκλησις.

عكس ā. ἐναντίος.

علاج ā. ἰατρικόν, θεραπεία.

علم ā. παιδεία, σοφία, πολυμά-

θεια, γνῶσις, ἐπιστήμη.

علوم پل. τοῦ προσηγουμένου.

علوی ā. ὑψηλός, ἀγέρωχος, οὐρά-

νιος, πλανήτης.

على ā. ὑψηλός, μέγας, ἔνδοξος.

عمر ā. ζωή, βίος, ἀπόλαυσις τῆς

ζωῆς, τὸ ἐν ῥαστώνῃ ζῆν.

عمل پل. τοῦ عمل.

عوم ā. γενικός, δημόσιος. —

عزل γενικὴ ἱστορία.

عود ā. ἐπάνοδος.

عهد ā. ὑπόσχεσις, ὑποχρέωσις,

ἔρκος, συμφωνία, σύμβασις

συνθήκη, αἰών, καιρός, ἐ-

ποχή.

عینی τ. ἀπαράλλακτος.

غ

غافل ā. ἀμελής, ὀλίγωρος.

غایت ā. τέλος, ἄκρος, λείαν.

غائب ā. ἀπών, ἀόρατος, ἄφαντος.

لغā. τροφή, φαγητόν.

غربت ā. ξενιτεία.

غروش τ. γρόσιον.

غریب ā. ξένος, ἄλλοδαπός, πα-
ράδοξος.

غفلت ā. ὀλιγωρία, ἀκηδία.

غلبه کا!

غلبه کا τ. πλῆθος, θόρυβος, ἀκο-

λουθία, σκεύη, ἔπιπλα.

غنج پ. κάλυξ.

غیرت ā. ζῆλος, ἀμιλλα.

غیرتی τ. ἐνζήλος, ἐπιμελής, θαρ-
ραλέος.

ف

فاملیا کا!

فاملیا ف. οἰκογένεια.

فائدہ ā. ὠφέλεια, κέρδος.

فائدہ لو τ. ἐπωφελής.

فدان ف. φυτόν, θαλλός.

فراخ کا!

ظ

ظاهر ἄ. ὁρατός, ἐνσώματος, βέ-
βαιος, πρόδηλος, τὸ ἐξω-
τερικόν.

ظرف ἄ. φάκελος, θήκη, ὑπο-
κρατήριον.

ظن ἄ. γνώμη, ὑπόνοια, ὑπό-
θεσις.

ظهور ἄ. τὸ ἐμφανίζεσθαι, προκύ-
πτειν, τὸ νικᾶν.

ع

عاجز ἄ. ἀμήχανος, ἀνίκανος, εὐ-
τελής.

عاقبة ἄ. συνήθως.

عاقبت ἄ. τὸ ἐπεσθαι, διαδέχε-
σθαι, τέλος, ἀποτελεσμα.

عقل ἄ. συνετός, ἐμβριθής.

علم ἄ. κόσμος, σύμπαν.

علم ἄ. εὐμαθής, σοφός.

علم ἄ. ὑψηλός, μετάρσιος, μέ-
γας, ἔξοχος.

علم ἄ. ὁ ἐνεργῶν, πράττων,
δραστήριος.

علم ἄ. ὁ ἐπιστρέφων, ἀνήκων,
ἀφορῶν.

علم ἄ. οἰκογένεια.

عبدت ἄ. λατρεία. εὐλάβεια

عبارت ἄ. ἐριμηνεία, ἔννοια, φρά-
σις, λύπη, σύνθετος.

عجبا ἄ. παράδειγμα, ὑπογραμ-
μός.

عجائب ἄ. περίεργος, παράδοξος,
θαυμαστός.

عجائب τ. τί περίεργον ! τί παρά-
δοξον !

عجا τ. ἄρά γε ! μήπως.

عزاة ἄ. τιμή, ἀξία, μεγαλεῖον.

عزاة واکرام -- τιμᾶν, σέβειν.

عزاة ἄ. προσφιλής, ἔξοχος, πολύ-
τιμος, ἅγιος, ἔνδοξος.

عطار ἄ. λιανοπωλητής, γελγο-
πώλης.

عطالت ἄ. νωθρότης, ἀκίνησις.

عقرب π. σκορπιός, βελόνη ὠρο-
λογίου.

عقل ἄ. νοῦς, ἀντίληψις, φρόνη-
σις, μνήμη, συμβουλή.

طالق τ. καταδύεσθαι.

طاملا τ. σταγών, ἀποπληξία.

طابق τ. γνωρίζειν.

طاوشان τ. λαγώς, ἀντιχλεῖδι.

طاؤق τ. ὄρνις.

طبقه ἄ. πάτωμα, τάξις, θόλος,
φύλλον χάρτου.

طبقی καὶ

طبیعی τ. σύμφωνος, πανόμοιος.

طبیعت ἄ. φύσις. διαθέσεις, χαρα-
κτήρ.

طبیعی ἄ. φυσικός, ἀπλοῦς, ἔμφυτος.

طرد ἄ. τὸ ἀπωθεῖν, καταδιώκειν.

طرملاق τ. ἀμύσσειν.

طرمالایی τ. ὁ ἀμύσσων, ἄρπα-
κτικός.

طرناق τ. ὄνυξ.

طشره τ. τὸ ἔξω, ἐξωτερικόν, ἐ-
παρχία.

طعام ἄ. τροφή, φαγητόν, γεῦμα.

طفل ἄ. νήπιον, παῖς.

طقوز τ. ἑνέα.

طلبه πλ. τοῦ ἐν τῇ τουρκικῇ
σπουδαστής.

طمع ἄ. πλεονεξία.

طمعکار π. πλεονέκτης.

طوبراق τ. χῶμα, ἔδαφος.

طوبلامق τ. συλλέγειν, συναθροί-
ζειν, συγκαλεῖν.

طوغق τ. συλλαμβάνειν, κολλᾶν,
σταματᾶν, καταλαμβάνειν.

طوداق τ. χεῖλος.

طورمق τ. ἵστασθαι, ἐπιμένειν,
παύειν.

طورون τ. υἱοῦς, ἔγγονος.

طوغولتمق τ. ἴσοῦν, διορθώνειν.

طوغری τ. ἴσος, εὐθύς, κανονικός,
ἀκριβής, δίκαιος, τίμιος, εἰ-
λικρινής.

طوغورمق τ. τίκτειν, γεννᾶν.

طوق τ. σφύρα, ῥόπτρον.

طوقوغق τ. ἐγγίζειν, πειράζειν,
προσβάλλειν, βλέπειν, ἀπο-
βλέπειν, προκύπτειν.

طوقونوجی τ. ὁ ἐγγίζων, πειρα-
κτικός.

طولاشمق τ. περιφέρεισθαι, περι-
στρέφεισθαι, περιοδεύειν, περι-
πατεῖν, ὑπεκφεύγειν.

طولای τ. ὥς, ἐκ, ὥς πρὸς, ἔνεκα.

طولق τ. πληροῦσθαι.

طولو τ. πλήρης, ἄφθονος.

طولی ἴδε τὸ προηγούμενον.

طولنامق τ. περικοσμεῖν, φωτα-
γωγεῖν, ἄρματόνειν, ἐπι-
πλήττειν.

طولق τ. κορέννυσθαι.

طوعزلق τ. ἀπληστία.

طوعق τ. αἰσθάνεσθαι, μανθάνειν.

طوورمق τ. διαδίδειν, δημοσιεύειν.

طوولق ἴδε طولق.

طیش τ. τὸ ἔξω.

ἀντίγραφον, ὑπόθεσις, περί-
πτωσις, τὸ φαινόμενον.
صورمق τ. ἐρωτᾶν, ἐκμυζᾶν.
صوسلق τ. διΰα.
صوغوق τ. ψυχρός, ψυχρός.
صوغومق τ. ψυχραίνεσθαι.
صوقاق τ. ἴδε زقاق.
صوقق τ. εἰσάγειν, συνιστᾶν.
صوك τ. τελευταῖος.
صوك τ. τέλος, ἐσχατιά.
صوكره ἴδε صكره.
صول τ. ἀριστερός, τὸ ἀριστερόν
μέρος.
صولق τ. μαραίνεισθαι, ὠχρίαν,
ἀλλοιοῦσθαι.

صولق τ. ἀναπνοή.
صولق τ. ἀπογυμνοῦσθαι, ἐκδέ-
ρεσθαι.
صوقق καί
صوونمق τ. ἐκδύεσθαι.
صيعق ἴδε يصيعاق.
صيره ἴδε صيره.
صيفيرجق καί قوشى = ψάρ, κ. ψα-
ρῶνι.
صيقشدرمق τ. στενοχωρεῖν, πιεζειν.
صيقلق τ. βιάζεσθαι, στενοχω-
ρεῖσθαι.
صيقق τ. σφιγκτός, στενός, αὐ-
στηρός.

ض

ضعيف ἄ. ἀδύνατος, πτωχός.

ضيا ἄ. ἀκτίς, λάμψις.

ط

طاطلو τ. γλυκύς, εὐπρόσηγορος,
γλύχυσμα.
طارغين τ. οὐσηρεστημένος.
طاراق τ. ὀργίζεσθαι, ἀγανακτεῖν.
طاس τ. κύπελλον.
طاش τ. λίθος, βράχος, γάλιξ,

πεσσός.
طاشلق τ. τόπος πετρώδης.
طاشيق τ. φέρειν, μετακομίζειν.
طاغ* τ. ὄρος, — ينار — ἡφαίστειον.
طام τ. σκεύη, ἔπιπλα, χρειώδη,
πληθος.

سائق τ. πωλεῖν.

سائق τ. διαχέειν, διασπείρειν.

صاحب á. κύριος, κάτοχος, προστατής.

صادق á. πιστός, ειλικρινής, ἐγκάρδιος.

صادق á. πιστῶς, ειλικρινῶς.

صامق τ. τυλίσσειν, δένειν.

صارى τ. κίτρινος, ὠχρός, ξανθός.

صاغ τ. εὐθύς, ὑγιής, σῶος, ζωντανός, δεξιός.

صاغلا τ. ὑγιής, ἀσφαλής, βέβαιος, φερέγγυος.

صاقصى τ. γάστρα.

صاقلامق τ. φυλάττειν, κρύπτειν, ἀποταμιεύειν, διαφυλάττειν.

صاقلامق τ. κρύπτεσθαι, προφυλάττεσθαι.

صاقن τ. προσοχή, προφυλάττειν.

صاقنق τ. προφυλάττεσθαι, φροβεῖσθαι.

صاقم τ. βότρυς, ἐκκρεμής, μύθος.

صائق τ. κινεῖν, ἀναβάλλειν, ῥίπτειν, ὀρμαίν.

صالون ξ. ἐξεῖδρα, αἵθουσα.

صاليورمك τ. ἀπολύειν.

صاعق τ. ἀπαριθμεῖν, ἔχειν εἰς ὑπόληψιν.

صباح á. πρωΐα, αὐρίον.

صبر á. ὑπομονή, ἀλόγη, ἀγάλογον.

سجراق τ. ὑποχρεοῦν τινα νὰ πηδῇ.

سجراق τ. πηδᾶν, ὀρμαίν, σπινθηροβολεῖν, ἐξαστράπτειν ἐπὶ πυρός.

سجج á. ἀληθής, ἀκριβής, ἔγκυρος.

سجج á. σελῆς.

صدا á. φωνή, ἦχος.

صداقت π. φιλία ειλικρινής, εὐκρίνεια, πίστις.

صدف á. κόγχη.

صراف á. ἀργυραμοιβός, κολληστής, τραπεζίτης.

صرف á. δαπάνη, τὸ καλύειν, μεταβολή.

صره σειρά, γραμμή, τάξις, εὐκαιρία.

صوغوق ὅδε صغوق

صفا á. καθαρότης, ἡδονή, ἀπολαυσις. كدك — καλῶς ὥρισας.

صفت á. ποιότης.

صكره τ. ὕστερον, κατόπιν.

صمان τ. ἄχυρον.

صندال τ. λέμβος.

صندل á. ξύλον σαντάλου.

صنف á. τάξις, εἶδος.

صو τ. ὕδωρ, χυμός, ποταμός,

صوده ξ. σόδα.

صورت á. μορφή, σχῆμα, τρόπος, εἰκὼν, ἀπομῶιμα, προσωπίς,

سيا π. πρόσωπον, φυσιογνωμία.

سينك τ. μύτα.

ش

شاد π. εὐχρησθημένος, εὐθυμος.

شاشمق τ. συγγέειν, ἀμνηχανεῖν, διαπορεῖν.

شاشقنلق τ. βλακεία.

شاق ἄ. δύσκολος, خدمت خاῖ δύσκολοι ὑπηρεσίαι.

شاکر π. μαθητής, σπουδαστής.

شاکردان πλ. τοῦ προηγ.

شان ἄ. φήμη, δόξα, ἀξίωμα.

شاهين ἄ. ἰέραξ.

شايان π. ἄξιος, κατάλληλος.

شايد π. ἴσως, κατὰ τύχην, ἐάν.

شبه ἄ. ἀμφιβολία, ὑποψία.

شتم ἄ. περιφρόνησις, ὕβρις.

شخص ἄ. ἄτομον, πρόσωπον.

شخصاً ἄ. ἀτομικῶς.

شرط ἄ. ὅρος, συμφωνία, σύμβασις, συνθήκη, χάρτης.

شرف ἄ. τιμή, δόξα, μεγαλεῖον, τὸ πλησιάζειν εἰς τι, εὐγένεια.

شرفلى τ. ἔντιμος, ἐρίτιμος.

شطارت ἄ. ζωηρότης, εὐθυμία.

شعاع ἄ. ἀκτίς, φῶς, λάμψις.

شكايت ἄ. παράπονον.

شكر π. ζάχαρις, قاشى—κάλαμος ὁ ἰνδικός, خ. ζαχαροκάλαμον.

شكر ἄ. εὐγνωμοσύνη, αἴνος, لاولسون—δόξα τῷ Θεῷ.

شكره τ. ζαχαρικόν.

شكل ἄ. σχῆμα, τρόπος.

شمدى τ. νῦν, ἀμέσως, πρὸ μικροῦ.

شمشك τ. ἀστραπή. چاقق—ἀστράπτειν.

شن τ. εὐθυμος.

شو τ. οὗτος, ἐκεῖνος.

شوق ἄ. ἐπιθυμία, εὐχαρίστησις.

شوق τ. φῶς.

شهادت ἄ. μαρτυρία.

شهر π. πόλις μεγάλη, ἄστν.

شى ἄ. πρᾶγμα.

شيش τ. οἶδημα.

شيره π. γλεῦχος.

ص

صاپ τ. ὄλως, صارى—κατακίτρινος.

صاپان τ. σφενδόνη.

صالحى τ. πωλεῖσθαι.

س

ساده π. λείτος, ἀπλοῦς. ديد—ἀ-
πλοῦς, ἄδολος, ἀφελής.

ساده τ. ἀπλοῦς, μόνον.

ساعت ἄ. χρόνος, στιγμή, ὥρα,
ὠρολόγιον.

سايه π. σκιά, προστασία.

سائر ἄ. ἄλλος.

سبب ἄ. αἰτία, εὐκαιρία, μέσον.

سبزه ἄ. χόρτον, λαχανικόν.

سپه π. ἀσπίς, τόπος ὀχυρός.

سبحه ἴδε τὸ ἐπόμεν.

سجده τ. μήρινθος, θῶμιγξ.

سحر ἄ. ἡ ἔως, αὐγή.

سرايت ἄ. μίασμα, διάδοσις νόσου.

سرت τ. τραχύς, αὐστηρός.

سرجه καὶ قوشی—στρουθίον.

سرعت ἄ. σπουδὴ, ταχύτης ἢ—

سرعة ἄ. ἐν σπουδῇ.

سرقت ἄ. κλοπή.

سز τ. ὕμεις.

سز انځو.

سس τ. φωνή.

سعادت ἄ. εὐδαιμονία.

سعی ἄ. προσπάθεια, ζήλος.

سفره τ. τράπεζα.

سكه dot. τῆς ἄντων. سن σοί.

سکر τ. ὀκτώ.

سلاح ἄ. ὄπλον.

سن τ. σύ.

سنة ἄ. ἔτος.

سوارى π. ἵππεύς.

سؤال ἄ. ἐρώτησις, αἵτησις.

سوت καὶ سود τ. γάλα.

سورمک τ. ἐξορίζειν· ἐπιτρέθειν,

ἀλείφειν· ἐλαύνειν· ἐκτείνειν

κατὰ μέτρος.

سورى τ. αἰχμηρός.

سوز τ. λέξις, λόγος, ὑπόσχεσις,

ἐντασις.

سوزگج τ. ἡθμός, τρυπητήρ.

سوزمک τ. διυλίζειν.

سوكو τ. προσφιλής, ἐραστής,

ἐρωμένη.

سوكيلو ἴδε τὸ προηγ.

سومک τ. ἀγαπᾶν, συμπαθεῖν.

سوغج τ. χαρὰ καὶ εὐθυμία.

سونگر σπόγγος.

سوغک τ. χαίρειν.

سولک τ. λέγειν, ὁμιλεῖν.

سى τ. κατάληξις φωνηεντολή-

κτων λέξεων διὰ τὸ γ' πρόσω-

πον τῆς κτητικῆς ἄντωνυμίας.

سياحت ἄ. περιήγησις, ταξείδιον.

سياه π. μέλας (αἰθίοψ).

سیر ἄ. κίνησις, πορεία, θέα.

περίπατος.

ذخيره ἄ. σιτία, τρόφιμα.
 ك' ذ ἄ. ἀγρίνοια.
 ذوق ἄ. ἡδονή. διασκέδασις.

ذهن ἄ. διάνοια, νοῦς, μνήμη.
 ذهلي τ. νοήμων.

ر

راحت ἄ. ἡσυχία, ἄνεσις, ἀνέτως.
 راده ἄ. βαθμός, θέσις, σειρά.
 راست π. δεξιός, εὐθύς, ἀληθής.
 رك — συντυγχάνειν.
 راضي ἄ. εὐχαριστημένος.
 رب ἄ. κύριος, Θεός, العالمين — ὁ
 κύριος τοῦ Παντός.
 ربه ἄ. βαθμός.
 رجا ἄ. παράκλησις.
 رد ἄ. τὸ ἀποδιδόναι, ἀποκρούειν,
 διαψεύδειν, ἀπόρριψις.

رذيل ἄ. ἄτιμος, χαμερπής.
 رسم ἄ. σχέδιον, εἰκὼν, τάξις, τε-
 λετή, δασμός.
 رسمي ἄ. ἐπίσημος, ἐπισήμως.
 رسوا καὶ
 رسواي π. περιφρονημένος, ἄτιμος.
 رعايت ἄ. σέβας, τιμή.
 رفيق ἄ. συνοδοιπόρος, σύντροφος.
 رك π. χροιά, αἰδώς.
 روايت ἄ. διήγησις, ἱστορία.
 روح ἄ. πνεῦμα, ψυχή.

ز

زحمت ἄ. κόπος, ἐνόηλσις.
 زراعت ἄ. καλλιέργεια.
 زرافه ἄ. καμηλοπάρδαλις.
 زقاق ἄ. ὁδός.
 زمان ἄ. χρόνος, αἰών, ἐποχή.
 زكينة τ. πλούσιος.
 زكينةك τ. πλοῦτος.
 زواللي τ. δυστυχής.

زوج ἄ. ὁ σύζυγος.
 زوجه ἄ. θηλ. τοῦ προηγουμένου.
 زهرلي τ. δηλητηριώδης.
 زباده τ. πλέον.
 زيرا π. διότι.
 زيف ἄ. κίβδηλον.
 زيوى πληθ. τοῦ προηγουμένου.

ژ

ژاله π. ὁρόσος, δάκρυ.

ژيمنتیق ξ. γυμναστική.

دقت ἄ. ἐπιμέλεια, προσοχή.
 دقت τ. λεπτόν (τῆς ὥρας).
 دڪا ἄ. ἐργαστήριον.
 دڪر τ. θάλασσα كنارى — ἀκτή,
 παράλιον.
 دڪدرمك τ. ἀνταλλάσσειν.
 دڪمك τ. μεταβάλλεσθαι.
 دكل τ. δὲν εἶναι, οὐ, οὐ μόνον.
 دكلك ἴδε دكلك
 دل τ. γλῶσσα, ἰσθμός, τρόπος τοῦ
 ὁμιλεῖν.
 دلك τ. διατρυπᾶν.
 دليك τ. ὀπή.
 دقت ξ. δέμα, δεσμός.
 ددمو τ. ἥδη, πρὸ ὀλίγου.
 دن τ. μόριον, ἐκ, ἀπό.
 ديا ἄ. κόσμος.
 دوام ἄ. διαρκεία, ἐντελέχεια,
 προσπάθεια, ἐπιμονή.
 دوچار π. περιπεσών.
 دوست π. φίλος.
 دوستلق τ. φιλία.
 دوشمك τ. πίπτειν, συμπίπτειν,
 γίνεσθαι.
 دوشنك τ. καί
 دوشونك τ. σκέπτεσθαι τι.

دوكولك τ. χύνεσθαι, ἀναλύεσθαι.
 دولτ ἄ. κυβέρνησις, δυναστεία,
 δύναιμι, βασιλείον, κράτος,
 εὐδαιμονία.
 دومان τ. ὁμίχλη, καπνός.
 دون ἄ. κατώτερος, ταπεινός.
 دون τ. χθές: اخشام — χθες τὸ ἐ-
 σπέρας.
 دوناقق ἴδε دوناقق
 دووڪك τ. ἐπανερχεσθαι, μετα-
 βάλλεσθαι, ἀλλάσσειν θρη-
 σκευμα, ἐπιστρέφειν.
 دوو τ. κάμηλος (ξ).
 دوو τ. μόριον εἰς, καί.
 دها τ. ἀκόμη, προσέτι.
 ديز τ. γόνυ. چوكك — γονυκλινεῖν.
 ديش τ. ὁδούς.
 ديشي τ. θηλή.
 ديك τ. ὀρθός, ἀπόκρημνος: باشليق —
 ἰσχυρογωνωμοσύνη.
 ديكيش τ. ῥαφή.
 ديكلمك τ. ἀκούειν.
 ديكمك τ. ῥάπτειν, φυτεύειν.
 دل ἴδε دل
 ديكك τ. λέγεσθαι, καλεῖσθαι.
 ديكو ἄ. θρησκευτικός.

ذ

ذات ἄ. ὑποκείμενον, πρόσωπον,
 ἔξοχον, οὐσία, κάτοχος.

ذاهب ἄ. ὁ ἀπερχόμενος, ὁ εἰ-
 κάζων.

ἁ. ἀπαλλαγὴ, σωτηρία.
 خلاصه ἁ. οὐσία, ἐπιτομή. كلام* —
 ἐν συνόψει, ἐν λόγῳ. ἐν συνό-
 λῳ, ὅλως εἰπεῖν.
 خلیجان ἁ. τὸ τρέμειν.
 خلق ἁ. δημιουργία, κόσμος.
 خلق ἁ. φυσικόν.
 خلق ἁ. πρὸςβολή, βλάβη.
 خیر ἁ. φύραμα, κ. ζυμάρει.
 حواجه π. διδάσκαλος, τίτλος τι-
 μητικός.
 حواجه لق τ. καθηγησία.

خواهش π. ἐπιθυμία.
 خور ξ. χορός.
 خوش π. εὐάρεστος كاك — καλῶς
 ὥρισας!
 خوشای τ. εὐχαρίστησις, εὐεξία.
 خوی π. χαρακτήρ, ἔξις.
 حویلو τ. ιδιότροπος, ἐλαττω-
 ματικός.
 خیر ἁ. καλός, αἷσιος, καλόν, ἁ-
 γαθοεργία.
 خیرلو τ. καλός, αἷσιος.
 خیشیدی τ. κρότος φύλλων.

د

داخل ἁ. τὸ ἐσωτερικόν, ὁ εἰσερ-
 γόμενος, περιλαμβανόμενος.
 داخلι ἁ. ἐσωτερικός.
 دال τ. κλών, κλάδος.
 دالغیر τ. μικρὸς κλών.
 داماد π. γαμβρός (ἐπὶ θυγατρὶ).
 دال π. σοφός, πολυμαθής.
 دانه π. πυρὴν, μονάς.
 دار ἁ. ἀφορῶν, κυκλοτερής, ἁ-
 ναφορικῶς εἰς, περί...
 دال ἁ. πάντοτε, αἰωνίως.
 دك دك دك
 دخی ἁ. καί, προσέτι, ἔτι.
 درت τ. τέσσαρες.
 درجه ἁ. βαθμός, βαθμὶς.

درحال π. ἀμέσως.
 درد π. λύπη, μέριμνα.
 دردنجی τ. τέταρτος.
 درس ἁ. μάθημα, σπουδή.
 درستان π. σχολεῖον, παράδοσις.
 درلو τ. εἶδος.
 دری τ. δέρμα, βύρσα.
 دسقی π. λάγνητος.
 دشمن π. ἐχθρός.
 دعا ἁ. παράκλησις, εὐχή.
 دعوی دعوای
 دعوت ἁ. πρόσκλησις.
 دعوی ἁ. δίκη, διαφορά, ἀπαίτησις.
 دفع ἁ. τὸ ἀπομακρύνειν.
 دفعه ἁ. φορά.

Μεγαλειότατος, Ὑψηλότατος, Ἐξοχώτατος, κτλ.

حضور á. παρουσία, ἀνάπαυσις.

حظ á. ἀπόλαυσις.

حفظ πληθ. τοῦ προηγούμενου.

حظوظات πληθ. τοῦ προηγούμενου.

حق á. ἀλήθεια, ὁ Θεὸς δίκαιος, δίκαιον, ἐναντίον, ὑπέρ· ὡς πρὸς τινα ἦτι. تعالى — ὁ Ὑψιστος Θεός.

حقوق πληθ. τοῦ حق

حقيقت á. ἀλήθεια· πραγματικῶς· حال — τῇ ἀληθείᾳ.

حكايت καὶ

حكاية á. διήγημα, ἀφήγησις, μῦθος.

حكم á. ἀπόφασις δικαστική, διαταγή, καταδίκη, ἐξουσία, ισχύς.

حكمة á. σοφία, ἀπόφθεγμα, φιλοσοφία.

حكما á. σοφός, ἱατρός.

دع á. αἶνος, δοξα.

حیات á. ζωή.

حيثيت á. ὑπόληψις, ἀξίωμα.

حيران á. ἐκθαμβος.

حيرت á. ἐκπλήξις.

حيله á. στρατήγημα, δόλος.

حيوان á. ἐμψυχος, κτῆνος, ζῷον, βλάξ.

حيوانات πληθ. τοῦ προηγούμενου.

خ

خاتم ججي ت. δένδρομολόγ, ἀλθαία.

خاطر á. μνήμη, ὑγίεια. χάρις.

خانه π. οἰκία, κατοικία.

خبر á. εἰδήσις.

ختم á. συμπλήρωσις.

خدمت á. ὑπηρεσία, ὑπουργημα, ἔργον.

خدمتجي ت. ὑπηρετής.

خدمتكار π. ἴδε τὸ προηγούμενον.

خراب á. φθορά, καταστροφή, ἀκατοίκητος.

خردال ت. μυττωτός, σίναπι

خردل π. ἴδε τὸ προηγούμενον.

خرمز ت. κλέπτρης, κακοποιός.

خرسزلق ت. κλοπή.

خرنه καὶ

خرينه á. θησαυρός, θησαυροφυλάκιον, ἀποθήκη.

خسته π. ἀσθενής.

خستلق ت. ἀσθένεια.

حسيس á. γλίσχρος, ποταπός.

خطاب á. προσλαλιά.

چکماک ἴδε چکماک

چند π. ἔνιοι.

چنگل τ. ἀρπάγη.

چوان τ. ποιμήν, βοσκός.

چورچوب τ. σκύδαλα.

چوريا τ. ζωμός, κ. σούπα.

چورومκ τ. σήπεσθαι, ρθειρέσθαι.

چوق τ. πολύ, πολλοί.

چوکκ τ. γονυπετεῖν, καταρρέειν.

چولق τ. παιδίον, νήπιον.

چونک τ. ἐπειδή, διότι, ἀφοῦ.

چورمκ τ. στρέφειν, τρέπειν.

چوک τ. ἐλαφρός, ἐπιδεξιός.

چویکκ τ. ἐλαφρότης, ἐπιδεξιότης.

چهر π. πρόσωπον, φυσιογνωμία.

چچک τ. ἄνθος, ποίκιλμα.

چیرکین τ. ἴδε چرکن

چیرکی τ. γραμμή.

چیرمه τ. ὑπόδημα.

چیقارمκ τ. ἐξάγειν, ἀποβάλλειν.
κερδίζειν.

چیقمت τ. ἐξέρχεσθαι, ἀναβαίνειν.

چیک τ. ὤμος, ὀρόσος

C

حاشلاق τ. βράζειν.

حاصل ἄ. προερχόμενος, προϊόν,
πρόσδος γ — ἐν ἐνὶ λόγῳ,
συντόμως εἰπεῖν.

حاضر ἄ. ὁ παρών, ἔτοιμος.

حاضرلامκ τ. προπαρασκευάζειν.

حال ἄ. θέσις, κατάστασις, πε-
ρίπτωσις, παρών, τρέγων.

حالا ἄ. ἀκόμη.

حاله τ. ἄν, ἀφοῦ.

حبس ἄ. φυλακή, δεσμώτης.

حبسخانه ἄ. φυλακή, δεσμοκτήριον.

حق ἄ. ἕως οὔ, μάλιστα.

حدت ἄ. σφοδρότης, ὀργή.

حرارت ἄ. δίψα διάπυρος· πυρετός.

حرف ἄ. στοιχεῖον τῆς ἀλφαβή-
του, λέξις, λόγος.

حروف πληθ. τοῦ προηγουμένου.

حریف ἄ. ἄτομον, ὁμοτέχνος.

حریق ἄ. πυρκαϊά.

حس ἄ. αἴσθησις, φωνή ταπεινή.

حساب ἄ. λογαριασμός, ἀριθμητική.

حسرت ἄ. λύπη, βαρυθυμία.

حشمت ἄ. πομπή, μεγαλειότης.

حصول ἄ. ἐπιτυχία, πραγματο-
ποίησης.

حصه ἄ. μερίς, μετοχή.

حضر πληθ. τοῦ حاضر

حصر ἄ. τὸ εἶναι ἐγγύς, παρου-
σία· τίτλος τιμητικός, ὡς τὸ

εἰς τὸ τέλος οὐσιαστικῶν ση-
μαίνουσιν : ὥς, ὥςπερ, κατά.

تجهت ἄ. διευθύνσεις, μέρος, ἐποψίς.
جیب ἄ. θυλάκιον, βαλλάντιον.

ζ

چابک π. ταχύς, δραστήριος, τα-
χέως.

چابوق ت. τάχιστα.

چاپک ἴδε

چانال ت. περόνη.

چاتردام ت. τρίζειν, σπινθηροβολεῖν.

چاتلاق ت. τριγμός, ῥωγμή.

چاقمق ت. συγκρούεσθαι, συνεννοῦ-
σθαι. — قاش συνοφρυσθῆναι.

چارچاق ت. ῥίπτειν μετὰ βίας,
κλέπτειν.

چارشو π. καὶ

چارشی ت. ἀγορά.

چاره π. μέσον, θεραπεία, πόρος.

چاغرىق ت. μεταπέμπεσθαι.

چاغرىق ت. κραυγάζειν, μεταπέμ-
πεσθαι.

چاقق ت. πυρεῖν.

چاقق ت. καίειν πυρεῖα, συγ-
κρούειν χαλίκιον, πίνειν, ἄ-
στράπτειν.

چان ت. κώδων.

چالتقان καὶ

چالشقان φιλόπονος.

چالشق ت. προσπαθεῖν, ἐργάζεσθαι.

چالمق ت. κλέπτειν, παίζειν ὄργα-
νον, κρούειν.

چالشق ت. κλοπιμαῖος.

چالغق ت. κλέπτεσθαι, κρούεσθαι.

چالى ت. βάτος, δενδρύλλιον, چى—
ثάμνοι, ἄχερδοι.

چالشق ἴδε

چانله ت. ἀρυθαλῖς.

چاودار ت. βρίζα.

چاير ت. λειμῶν, βοσκή, χλόη, πόα.

چانال ἴδε

چرخ π. τροχός, μάγγανος, τór-
νος, οὐρανός, τύχη.

چرز ت. ἐπιδόρπιον.

چركين π. ἄσχημος.

چشمه π. βρύσις.

چشيد ت. εἶδος, παραλλαγή χροῖας.

چغقى ت. γεωργός.

چغلاك ت. ἑπαυλῖς, ἀγροικία.

چكره ت. ἀκρίς.

چككم ت. ἀποσύρεσθαι, συστέλ-
λεσθαι.

چكمك ت. σύρειν, ἐλκύειν, ὑποφέρειν.

أنفاس. ἀ. ἀναπνοή, ἀνάπνοαις.

أتواضع. ἀ. ταπεινότης.

أتوا. π. ἰσχυρός.

أتوبه. ἀ. μετάνοια.

أتوز. τ. κόνις, κονιορτός.

أتوزیع. ἀ. διανομή.

أتوسع. ἀ. τὸ ἐκτείνειν.

أتوقف. ἀ. ἀναχατίζειν, κρατεῖν,

ἀπαγόρευσις.

أتوكنك. τ. ἐξαντλεῖσθαι.

أتوكورمك. τ. πτύειν.

أتوی. τ. θρίξ, πτερόν.

أتهلك. ἀ. κίνδυνος.

أتیر. τ. ταχύς, ὀξύς.

أتیور. τ. σιδηρός, ἄγκυρα.

أتیورجی. τ. σιδηρουργός.

ث

أثمر. ἀ. καρπός, ὠφέλεια, ἀπο-

τέλεσμα.

ج

جام. π. ὕελος, ποτήριον.

جانوار. π. καί

جانور. π. ἔμφυχος, θηρίον.

جبرأ. ἀ. βιαίως, διὰ τῆς βίας.

جدول. ἀ. κατάλογος, κανών.

جرائم. πληθ. τοῦ ἐπομένου.

جریه. ἀ. πρόστιμον.

جرا. ἀ. πληρωμή, τιμωρία, نقد—

πρόστιμον.

جسارت. ἀ. τόλμη, θάρρος.

جلا. ἀ. στιλπνότης.

جلالنتی. τ. στιλπνοῦσθαι.

جعا. ἀ. ὀλοκλήρως.

جناب. ἀ. ἀξίωμα, μεγαλειότης, ὑψηλότης, حق — ἡ θεία Μεγαλειότης (Θεός).

جنازه. ἀ. νεκρός, λείψανον.

جنایت. ἀ. παῖσμα, κακούργημα.

جنه. ἀ. πλημμελημα.

جنس. ἀ. γένος, εἶδος, φυλή, κα-
ταγωγή.

جواب. ἀ. ἀπόκρισις.

جوابا. ἀ. εἰς ἀπάντησιν.

جوجه. τ. νάνος.

جومردك. τ. γενναιοδωρία.

جه. ἡ. ت. μόρια, ἅπερ τιθέμενα

κτοποίησης.
 ترى τ. ῥάπτης.
 رسم ἄ. ἱγνογραφεῖν, εἰκονο-
 γραφεῖν.
 تركى τ. ἄσµα.
 ترا τ. ἀγρός.
 تركك τ. ἰδροῦν.
 تعيب ἄ. τὸ ἐκπλήττειν.
 تلى τ. καὶ
 تسليت ἄ. παρηγορία.
 تيب ἄ. τὸ παραμελεῖν, ἀκο-
 λασία.
 تشرين اول τ. Ὀκτώβριος.
 تشكر ἄ. τὸ εὐχαριστεῖν, εὐγνω-
 μοσύνη.
 تشكل ἄ. σχηματισμός.
 تشكيل ἄ. σχηματίζειν, καταρτί-
 ζειν, ὀργάνωσις.
 تشير ἄ. τὸ δημοσιεύειν, ἐκθέτειν
 κατάδικον.
 تصادف ἄ. συνάντησις.
 تصديق ἄ. ἐπιβεβαιώσεις.
 تصور ἄ. ζωγραφεῖν, ἱγνογρα-
 φεῖν, εἰκῶν.
 تضمن ἄ. ἀποζημιώσεις.
 تطبيق ἄ. τὸ προσαρµόζειν, παρα-
 βολή.
 تعالى ἄ. Ὑψιστος. — حق καὶ —
 الله ὁ Ὑψιστος Θεός.
 تعجب ἄ. ἔκπληξις.
 تعريف ἄ. περιγραφή, ἐξήγησις.

تعطيل ἄ. παύειν, διακοπαί.
 تعقيب ἄ. τὸ ἀκολουθεῖν βῆμα
 πρὸς βῆμα, καταδιώκειν.
 تعلق ἄ. σχέσις, φιλία.
 تعلقات πλθ. τοῦ προηγουμένου.
 تعلم ἄ. τὸ διδάσκειν, παιδεύειν,
 ἰδηγία, ἀντίγραφον.
 تعمير ἄ. διορθώσεις.
 تعيش ἄ. τὸ πορίζεσθαι τὰ πρὸς
 τὸ ζῆν.
 تفریق ἄ. χωρισμός.
 تفنك τ. πυροβόλον (ὄπλον).
 تقدير ἄ. εἰμαρμένον, ἐκτίμησις.
 تكدير ἄ. ἐπιτιμᾶν, ἐπιπλήττειν.
 تكرار ἄ. ἐπανάληψις.
 تكليف ἄ. φιλοφροσύναι, πρότασις,
 ἐπιβολή ἐργασίας, φόρος.
 تكميل τ. τὸ συμπληροῦν, ἐντελής.
 تلاش ἄ. σπουδή, βία, ἀνησυχία.
 لذت ἄ. εὐχαριστεῖσθαι (ἐπὶ
 γεύσεως).
 تلف ἄ. καταστροφή, φθορά.
 تلى τ. ὁ ἔχων θεμέλια, μόνιμος.
 تعى ἄ. παράκλησις, εὐχή, χαι-
 ρετισμός.
 غير τ. καθαρός, ὥρατος.
 تبرك τ. καθαρίζειν.
 تبيل τ. ἀμελής, ὀκνηρός.
 تبلك τ. ὀκνηρία.
 تبييه ἄ. τὸ ἐξεγείρειν, παραγ-
 γέλλειν, παραγγελία.

باموق ἴδε τὸ προηγούμενον.

باجار τ. σευτλῖς (ἡ πορφυρᾶ).

باى π. ποῦς.

بدر π. πατήρ.

براقه ξ. δεσμά.

برمق τ. δάκτυλος.

بشكين τ. ἐψημένος, ὠριμος, ἔμ-
πειρος.

بشمش ἴδε τὸ προηγούμενον.

بشيان τ. μεταμεληθεῖς.

بشيانلق τ. μεταμείλεια.

بك τ. σκληρός, πολύ· لاع—ἐξί-
ρετα.

بكته τ. πολτός, πῆγος.

بليج ἴδε بليج

بله π. ἄσυλον, ἔδρα.

بلجره π. ἄσυλον, ἔδρα.

بلج τ. παράθυρον.

بنجه καὶ

بنجه π. πυγμή, δράξ, ὄνυξ ἡ
ποὺς σαρκοβόρων.

بنير τ. τυρός.

بورسلن ξ. ἀγγεῖα πῆλινα ἐκ πορ-
σελάνης.

بيدا π. παραχθείς.

*بیشمش ἴδε بشكين

ت

تاجر ἄ. ἔμπορος.

تأديب ἄ. τιμωρία· ἡθικοποίησις.

تارلا ἴδε تر

تاريخ ἄ. ἡμερομηνία, ἱστορία.

تازملك τ. ἀνανεοῦν.

تألف ἄ. ὀλῆψις.

تأمين ἄ. ἐξασφάλισις.

تبسم ἄ. μεῖδιμα.

تكم τ. λακτίζειν.

تپ τ. λόφος, κορυφή.

تترمك τ. τρέμειν.

تتك καὶ

تنيك σχανδόαλη.

تاجر پل. τοῦ

تجم σωματοῦσθαι.

تحصيل ἄ. τὸ καρποῦσθαι, κτῆ-
σις, σπουδάζειν, εἰσπραξίς.

تحمل ἄ. δύναμις τοῦ ὑποφέρειν.

تخطيط ἄ. ταρίχευσις.

تخته π. σανίς, (πίναξ) ἄνδρον,
قوروسى καὶ بیتی — κόρις.

تخم τ. σπόρος.

تدارك ἄ. τὸ προμηθεύειν.

تريه ἄ. ἀγωγή (τιμωρία), καρύ-
κευμα.

تريه سز τ. ἀνάγωγος.

تريه لی εὐάγωγος.

ترتيب ἄ. παρασκευάζειν καὶ τα-

بورك τ. πλακοῦς.
 بورو τ. σωλήν.
 بورون τ. ῥίς, ῥάμφος, ἀκρω-
 τήριον.
 بوره ἴδε بورا
 بوز τ. ὑπόλευκος.
 بوزق τ. κατεστραμμένος.
 بوزلق ἴδε بوزلق
 بوزق ἴδε بوزق
 بوزلق τ. καταστρέφειν.
 بوزمق τ. καταστρέφειν. — مهر آ-
 پوشراγίζειν.
 بوش τ. κενός, χηρεύων, ἀνω-
 φελής.
 بوغداي τ. σῆτος.
 بوكك τ. συστρέφειν. — بويون εἶναι
 κατηφής.
 بوكون τ. σήμερον.
 بولق τ. εὐρίσκειν.
 بولنق τ. εὐρίσκεισθαι.
 بولوت τ. νέφος.

بولوط ἴδε τὸ προηγούμενον.
 بوى τ. ἀνάστημα, ὕψος, διάστα-
 σις, φυλή.
 بولج τ. ἦτοι, οὕτως. ج — του-
 τω τῷ τρόπῳ.
 بيومك ἴδε بيومك
 بوين ἴδε بويون
 بويوز τ. κέρας.
 بويون τ. λαϊμός.
 بهار π. ἔαρ. — ايلك آνοιξίς.
 بياض آ. λευκός.
 بهجاره آ. ἀμήχανος, ἄπορος.
 بيك τ. χίλιτοι.
 بيلدرمك ἴδε بيلدرمك
 بكك ἴδε بكك
 بيله τ. καὶ ἄν, οὐτε, ἔως, καί,
 ὁμοῦ.
 بيوك τ. μέγας.
 بيوكلك τ. μεγαλεῖον.
 بيومك τ. μεγάλυνειν.

ب

پاياتيه καὶ
 پاياتيه τ. ἀνθεμίδς.
 پاتلمق τ. ἐκρήγνυσθαι, σκάνειν.
 پاچاوره τ. ῥάκος.
 پارچه τ. τεμάχιον.
 پارچهلق τ. κερματίζειν.

پارلاق τ. λάμπων.
 پرمق ἴδε پرمق
 پاره τ. χρήματα, τεμάχιον, ἐ-
 ραστής.
 پارل ἴδε پارل
 پامبوک τ. βάμβαξ.

قادرمق τ. ποιεῖν προσέχειν, ὁρᾶν,
παρὰτηρεῖν.

قالا ἄ. κύαμος.

باقق τ. παρατηρεῖσθαι, φροντί-
ζειν, ὁρᾶσθαι.

بال τ. μέλι.

بالتصادق ἄ. ἐκ συμπτώσεως.

بالعكس ἄ. τοῦναντίον.

بتون τ. ὁλόκληρος, τὸ ὅλον. — بس
ἐξ ὁλοκλήρου, καθ' ὁλοκληρίαν.

بقي τ. ἥμισυ, ἡμίσεια.

بمحك τ. κόπτειν (ὑψαγμα, φόρε-
μα), πριονίζειν, θερίζειν, τε-
λειώνειν.

بختيا ἄ. τυχερός, εὐτυχής.

بدداء π. ἀρά, κατάρα.

بدل ἄ. ἀντίτιμον, ἀντάλλαγμα,
ἀντικαταστάτης.

ب. π. ἐπί, κατά, συμφώνως, θώ-
ραξ, καρπός.

ب. τ. εἷς, μία, ἐν· κάποιος, ὁ-
μοιος. — εὐθύς· ὁμοῦ.

برابر τ. ἴσος, ὁμοῦ.

برادر ἄ. ἀδελφός.

براقق τ. ἀφίνειν, συγχωρεῖν.

بردنبر τ. αἴφνης.

بركت ἄ. εὐλογία Θεοῦ

بركك τ. ἐνότης, ἐνωσις, συμφω-
νία. ده — ὁμοῦ.

برنجی τ. πρῶτος.

برخ τ. ἐδῶ, ἐντεῦθεν, ἀπ' ἐδῶ, ἀπό.

بورون ἴδε بورون.

ب. τ. ἡμεῖς.

بسلك τ. διατρέφειν.

بستلك ἴδε τὸ προηγούμενον.

بش τ. πέντε.

بشر ἄ. τὸ ἀνθρώπινον γένος.

بشری ἄ. ἀνθρώπινος.

بشق τ. ἄλλως, διάφορος, πλὴν,
ἐκτός.

بعض ἄ. τίς, τινές.

بوغدای ἴδε بوغدای

بقله ἴδε قاله — آبی θερμός.

بكزملك καὶ

بكزملك τ. ὁμοιάζειν.

بكندرمك τ. καθιστάναι τι ἄ-
ρεστόν.

بكنتك τ. ἀρέσκειν.

بلدركم τ. γνωστοποιεῖν.

بلدی ἄ. δημότης, ἐγγχώριος.

بلکه ἴσως.

بلو τ. γνωστός.

بلی ἴδε τὸ προηγούμενον.

بلک τ. γνωρίζειν.

بن τ. ἐγώ. به — τὴ κατ' ἐμέ.

بنا οἰκοδομή.

بندوگر τ. ὁ δοῦλός σας = ἐγώ.

بو τ. οὗτος, αὕτη, τοῦτο.

بوجك τ. ἐντομον, σκώληξ.

بوقق ἴδε بوقق.

بورا τ. καταγίς.

بورجلو τ. χρωάστης.

اِيفَا ἄ. ἐκτελεῖν, ἀποτείνειν.

اِيَكْن τ. ὄντος, ἐνῷ εἶναι, καί-
περ ὄν.

اِيَكْنِي τ. δεύτερος.

اِيَكْنَه τ. βελόνη, ῥαψίς.

اِيَكِي τ. δύο.

اِيِلْرَوْلِك τ. προχωρεῖν.

اِيِلَاك ἴδε

اِيِلَوْل τ. Σεπτέμβριος.

اِيِمْدِي τ. λοιπόν, τώρα.

اِيَك τ. κλίνειν, ὑποκλίνειν.

اِيِنَاْعَق τ. πιστεύειν.

اِيِنْجَتِك τ. ἐρεθίζειν, πειράζειν.

اِيِنْجِلْمَك καὶ

اِيِنْجِلْمَك τ. λεπτύνεσθαι.

اِيِنْجِلْمَك τ. πειράζεσθαι.

اِيِنْجُو τ. μαργαρίτης.

اِيِنْجِه τ. λεπτός· λεπτός.

اِيِنْجِلْمَك ἴδε اِيِنْجِلْمَك

اِيِنْدِرْمَا τ. καταβιβάζειν.

اِيِنْج τ. καταβαίνειν.

اِيُو τ. καλός· καλῶς.

اِيَوْل_K τ. καλωσύνη.

اِيَيْنَه τ. κάτοπτρον.

ب

بَا τ. πατήρ.

بَاْعَق τ. βυθίζεσθαι.

بَارُوτ ζ. πυρῆτις.

بَارِي π. τοῦλάχιστον.

بَاَزَار π. ἀγορά, πανήγυρις.

بَاَزَارْلِق τ. τίμημα, ἐμπορεία.

بَاَش τ. κεφαλή, ἀρχηγός, ἑναρξίς,
πρῶτος.

بَاَشَقَه ἴδε بَاَشَقَه

بَاَشَاق τ. στάχυς (σίτου).

بَاَشْلَامَق τ. ἀρχίζειν.

بَاَشْلُوْجَه τ. κυρίως.

بَاَصْدِرْمَق τ. πιεζειν, τυπώνειν, κα-
ταστέλλειν.

بَاَصْمَق τ. καταπατεῖν, καταλαμ-
βάνειν ἐξ ἐφόδου, προσβάλλειν
αἰφνιδίως, νικᾶν, τυπώνειν.

بَاَغ τ. δεσμός.

بَاَغ π. ἄμπελος.

بَاَغِيَه τ. κῆπος.

بَاَغْرَسَاق τ. ἔντερα.

بَاَغْرَسَاق ἴδε τὸ προηγούμενον.

بَاَغْرَمَق τ. κραυγάζειν, μυκᾶσθαι.

بَاَغْشَلَامَق τ. χαρίζειν, φιλοδομεῖν.

بَاَغْلَامَق τ. δένειν, προσαρτᾶν, ὑπο-
γρεόνειν, μαγεύειν.

بَاَغْلَاغ τ. δένεσθαι, προσαρτᾶσθαι,
ὑπογρεοῦσθαι.

الملق τ. εἰμί, γίνομαι, ὠριμάζω.

الولفق τ. γίνεσθαι.

اولو τ. νεκρός.

اولوق τ. ὑδρορροή.

اولوم τ. ἴδε.

اون τ. δέκα.

اوبارمق τ. ἐξάπτειν, ἀψυπνίζειν,
ἐξεγείρειν, παρκαίνειν.

اوباندرمىق τ. ἴδε τὸ προηγούμενον.

اوبانمق τ. ἐξάπτεσθαι, ἀψυπνί-
ζεσθαι.

اوغونسزلق τ. ἀναρμοδιότης.

اوبقو τ. ὕπνος.

اوبله τ. τοιοῦτος, οὕτω.

اوباشمق τ. συμπαίζειν.

اوباشمق τ. παίζειν, χορεύειν.

اوبومق τ. κοιμάσθαι.

اوبون τ. παιγνίδιον, γὰρος.

اوبونجق τ. παίγνιον.

آه τ. ἄχ! οἶμοι! φεῦ!

اهالى ἄ. κάτοικος.

اهمال ἄ. ἀμέλεια.

اهميت ἄ. σπουδαιότης.

آى τ. μήν· σελήνη.

اى τ. ὦ!

آيا τ. ἄρά γε! μήπως!

آياز τ. σέλας, σεληνόφως, ὁρόσος.

آياق τ. πούς, قاي — ὑπόδημα, πέ-
διλον.

ايب τ. σχοίνιον.

اييك τ. μέταξς.

ايليك τ. κλωστή.

ايلك τ. ποιεῖν.

ايحاب ἄ. ἀνάγκη, θέον, χρεία.

ايعاد ἄ. ἐπινόησις

ايج τ. τὸ ἐσωτερικόν, τὸ ἐντός,

ياغى — στέαρ.

ايجرودهكى τ. ἐσωτερικός, ὁ ὢν ἐντός.

ايجرو καὶ

ايجرى τ. ἐν, ἐντός. سى — τὸ ἐντὸς

αὐτοῦ.

ايجمك τ. πίνειν.

ايجنه τ. ἐντός, ἡ ἐνδον.

ايجون τ. ἵνα, διὰ, πρὸς, ἔνεκα.

— هـ διατί;

آيدن τ. φῶς, λάμψις.

آيدنلاقمق τ. ποιεῖν λάμπειν, φέγγειν.

آيدنلق τ. ἴδε.

آيره τ. ἡ ἐπιούσα.

آيرلى τ. ἀποχωρίζεσθαι.

آيستك τ. ἴδε استك.

آيسه τ. ἂν ἦναι.

ايش τ. ὑπόθεσις, ἐργασία.

ايشتمك τ. ἀκούειν.

ايشته τ. ἰδοῦ.

ايشجى τ. ἐργάτης, κεντητής.

ايشتمك τ. ποιεῖν ἐργάζεσθαι, ἐκ-
μεταλλεύεσθαι.

ايشمك τ. ἐργάζεσθαι.

اىصرمق τ. δάκνειν.

اصلق ἴδε اصلق.

ايشجاق τ. θερμός, ζέστη.

اوخشامق τ. ὠπεύειν.

اودون τ. ζῦλον.

اورا τ. τὸ μέρος ἐκεῖνο.

اوراق πλήθ. τοῦ ورق καὶ ورقه

اوراق τ. ὀρεπάνη.

اوربا τ. ἐνδυμα.

اورتا τ. μέσον, τὸ μεταξύ.

اورتالق τ. ὁ κόσμος, τὸ ὀημόσιον,
ἢ ἀτιμόσφαιρα, ὁ καιρός.

اورتمك τ. καλύπτειν.

اورتا ἴδε

اورمان τ. δάσος.

اورمق τ. τύπτειν, πλήττειν, κτυ-
πεῖν, προσβάλλειν, κερδαίνειν
πεσσοῦς, προσποιεῖσθαι, κρούειν
(θύραν), ἐλέγχειν, ὀνειδίζειν,
βάλλειν (εἰς τὰ ὀεσμαῖα)· τίθη-
μι (χαλινόν)· ἐκρηγνύναι, τεί-
νειν (οὖς).

اورو τ. πλόκος, ἕρκος.

اوروشمق ἴδε

اوز τ. καρδία, μυελός, οὐσία.

اوزامق τ. ἐκτείνειν, ἀναβάλλειν.

اوزاق τ. μακράν.

اوزامق τ. ἐκτείνεισθαι, ἀργεῖν, ἔξ-
απλοῦσθαι.

اوزرر τ. ἐπὶ, ἔνθα, ἐπὶ τῷ ὄρει,
κατὰ, συμμῶνως, ὥς, ὥςπερ,
ὅσον οὕτω.

اوزوم τ. σταφυλή.

اوزون τ. μακρός, ὑψηλός.

اوزونلق τ. μῆκος.

اوزولو τ. φρόνιμος.

اوزورمق τ. καθῆσθαι, κατοικεῖν,
ἐξοκέλλειν, καθιζάνειν.

اوزواسمق τ. περιπλέκεσθαι εἰς τι,
προσκόπτειν, ἀσχολεῖσθαι.

اوزوامق τ. διέρχεσθαι, προσεγγί-
ζειν, περιπίπτειν εἰς οὐς-
τύχημα.

اوزل τ. οὐός.

اوزلان τ. παῖς, ὑπέρτης.

اوزواجق τ. μικκύλος, μικροῦλος.

اوزاق τ. μικρός.

اوزاللق τ. κατατέμνειν.

اوزفك τ. ψυσθῆναι, πνέειν.

اوزق τ. βέλος.

اوزوقمق τ. διδάσκειν.

اوزوقمق τ. ἀναγινώσκειν.

اوزوقمق τ. ἀναγινώσκεσθαι, ἀπαγ-
γελλεσθαι.

اوزك τ. ἐμπροσθεν, ἐπὶ παρουσίᾳ.

اوزكرتمك τ. διδάσκειν.

اوزكرتمك τ. μανθάνειν.

اوزكسه τ. ἱζός.

اوزكوز τ. βούς.

اوزل τ. οὗτος, ἐκεῖνος.

اوزل α. πρῶτος, ἀρχή, πρό, πρῶτον.

اوزلدرمك τ. φονεύειν.

اوزلدقچه τ. ὅσον.

اوزلدرمك ἴδε

اوزلم τ. θάνατος.

الك ت. χώρα, γῆ.

الله ا. ὁ Θεός. كرم — ἔχει ὁ Θεός.

ὁ Θεὸς μέγας, δὲν ἀπελπίζω.

الى ت. πεντήκοντα.

الا ت. μῆλον.

آلق ت. λαμβάνειν, ἀγοράζειν, γωρεῖν.

آلن ت. μέτωπον.

الاهى ا. ἰδε

آلشمق ا. ἰδε

اما ا. ἀλλά, ὅμως.

آمان ا. ὦ! ἔλεος! χάρις.

آمان ا. εξέτασις.

آمتراج ا. συγχρωτισμός· ἔνωσις.

امثال ت. πλθ. τοῦ

امثال ت. πλθ. τοῦ

اها ا. ἐκμηδενίζειν.

امداد ا. ἄρωγῇ.

امر ا. διαταγή, ἐντολή, ὑπόθεσις, πρᾶγμα. اد — اول ἐν πρώτοις, πρῶτον.

امك ت. ἐργασία, ἐκδουλεύσεις.

امك ت. ἐκμυζᾶν.

امير ا. θεματοφύλαξ, τίμιος, διευ-

θυντής γραφείου, οἰκονόμος,

ἐκμισθωτής, ἀσφαλής, ἥσυχος.

امزرك ت. θηλάζειν.

آن ا. ἐκεῖνος, η, ο.

آنا ت. μήτηρ.

آختار ا. ἰδε

انتظار ا. προσδοκία.

آحق ت. μολίς, ὅμως, ἐν τούτοις, εἰμῇ.

آختار ت. κλείς.

آنان ا. ἄνθρωπος.

آنانلق ت. ἀνθρωπότης· φιλάνθρωπία.

آناسيت ا. ἰδε τὸ προηγούμενον.

آنسز ت. ἀπροσδοκίτως.

آنسز ت. ἰδε τὸ προηγούμενον.

آناالله ا. σὺν Θεῷ! ἂν θελήῃ ὁ Θεός· εἴθε.

آنكاس ا. ἀντανάκλασις.

آو ت. θήρα.

او ت. οἰκία.

او ت. ἐκεῖνος.

اوبور ت. λαίμαργος.

اوت ت. χόρτον.

اوت ت. μάλιστα, ναί.

اوتامق ت. αἰσχύνεσθαι.

اوتلامق ت. βόσκειν.

اوتورمق ت. ὀτουρμάχ.

اوتوز ت. τριάκοντα.

اوتو ت. πέραν· برى — τῇδε καὶ κεῖσε· — ὁ ἕτερος, ἐκεῖνος.

اوج ت. ἄκρα, αἰχμή.

اوجاق ت. ἐστία, καπνοδόκη, οἰκογένεια.

اوجى ت. κυνηγός.

اوج ت. τρεῖς, τρία.

اوجق ت. ἵπτασθαι.

اوجى ت. τρίτος.

آفاج καὶ
 آفاج τ. δένδρον.
 آغرى τ. πόνος.
 آغر τ. στόμα· ὁπή, στόμιον.
 آغستوس ἔ. Αὐγουστος. —
 بوجى —
 تەتتى.
 آغلاشق τ. κλαίεσθαι.
 آغلام τ. κλαίειν. —
 هونكور هونكور
 ὀλολύζειν.
 آفتار ἄ. καύχημα, ἄξια.
 آفتر ἄ. συκοφαντία.
 آفرين τ. εὖγε!
 آفكار πλ. τοῦ فكر
 آفلاى ἄ. πτώχευσις.
 آفندى τ. κυριος, προϊστάμενος.
 آقتدار ἄ. ισχύς, ἱκανότης.
 آقتضا ἄ. τὸ θεόν, ἀνάγκη.
 آقتقى τ. διοχετεύειν.
 آقچه τ. νόμισμα, ἄσπρον, τρίτον
 τοῦ παρᾶ.
 آقرار ἄ. ὁμολογία.
 آقربا πλ. τοῦ قريب
 آقشام ἔδε اقشام
 آقطار ἔδε اقطار
 آققى τ. ῥέειν.
 آقندى τ. ῥεῦμα.
 آقىي τ. ὁ ῥέων.
 آك τ. μόριον τιθέμενον πρὸ τοῦ
 ἐπιθέτου πρὸς σχηματισμὸν
 τοῦ ὑπερθετικοῦ.
 آك τ. ἐκείνω.

آكتفا ἄ. αὐτάρκεια.
 آكثريا τ. συνήθως.
 آكر π. ἔάν.
 آكرام ἄ. σέβας, δῶρον, δεξιοῦσθαι.
 آكراماً ἄ. χάριν φιλοφροσύνης.
 آكسر τ. αἰφνης, αἰφνίδιος.
 آكلامق τ. ποιεῖν ἐννοεῖν, ἐρ-
 μηνεύειν.
 آكلامق τ. ἐννοεῖν.
 آكلك τ. διασκεδάζειν, διατρίβειν.
 آكك ἔδε آكك
 آكك ἔδε آكك
 آككك τ. σπείρεισθαι.
 آكين τ. σπαρά, σπαρτά.
 آل ἄ. ἄρθρον.
 آل τ. χεῖρ.
 آل τ. βοδόχρους, ἀλουργής.
 آلاجه τ. ποικιλόχρους.
 آلاهى ἄ. θεός, ὕμνος, ᾠδή.
 آالبته ἄ. ἀναμφιβόλως.
 آالبه ἄ. πλ. τοῦ
 آلتش τ. ἐξήκοντα.
 آلتون τ. χρυσός, νόμισμα χρυσοῦν.
 آلى τ. ἔξ.
 آلقاق καὶ آلقى τ. χαμηλός, εὐτε-
 λής, χαμερπής.
 آلدائق τ. ἀπατάσθαι.
 آلزم ἄ. ὑπερθ. τοῦ لازم
 آلشقى τ. συνηθίζειν.
 آلفت ἄ. γνωριμία· οἰκειότης.
 آلك τ. πρῶτος.

آرزو ἄ. ἐπιθυμία.
 ارض ἄ. γῆ. — ὕδρ' ὀρέγεις; σφαῖρα.
 آرقداش τ. ἰδε ἄρκαδασ.
 آرقه τ. ῥάχις.
 آرقه داش τ. σύντροφος.
 ارکک τ. ἀνὴρ, ἄρρηγ.
 آری τ. μέλισσα.
 ارچک τ. ἀναλύειν.
 آژ τ. ὀλίγος, ὀλίγον.
 از π. ἀπό.
 آراج τ. πολὺ ὀλίγον.
 آزالحق τ. ἐλαττωθῆναι.
 ازبرک τ. ἀποστηθίζειν.
 ازواج πλ. τοῦ ζώου.
 آستصال ἄ. πρόσκησις.
 آستخدام ἄ. ἔχειν τινα ὡς ὑπηρέτην.
 آسترحام ἄ. ἰκεσία.
 آستعداد ἄ. ἐπιτηδειότης, ῥοπή.
 آستعمال ἄ. χρῆσις.
 آستغفار ἄ. μετάνοια.
 آستفاده ἄ. ὡφέλεια, εὐνοια.
 آستک τ. θέλειν.
 آستيف τ. στιβάζ.
 آسف ἄ. θλίψις, λύπη.
 آسقاط ἄ. ἀποβολή.
 آسکلت καὶ
 آسکلت ξ. σκελετός.
 آسکله τ. σκήμπος.
 آسمر τ. μελάγχρους.
 آشاعه καὶ
 آشاعی τ. κάτω.

آشته ἰδε ἄشته
 شکل πλ. τοῦ
 آشورمق τ. ὑπερβιβάζειν.
 آشوری τ. πέραν, λίαν ἀνώτερος.
 آشورمق ἰδε ἄσχυρμ
 آشیک τ. οὐδός, κατώφλιον.
 آصل ἄ. ῥίζα, γένος, καταγωγή, οἰκογένεια, ἀρχή, βάσις.
 آصمعلیον, πρότυπον, μέθοδος.
 آصابت ἄ. ἐπιτυχία.
 آصرمق ἰδε ἄσχυρμ
 آصلاح ἄ. διορθώσεις.
 آصلاقمق τ. βρέχεσθαι.
 آصلق τ. σύριγμα, σφύριγμα· χάλκ.
 — συρίζειν.
 آصمق τ. κρεμάειν, ἀναρτᾶν.
 آصم τ. ἀνηρτημένος, κλῆμα, ἀναδενδράς.
 آصول πλ. τοῦ
 آاصل ἄ. στερεός· ἀρχικός.
 آاضطراب ἄ. ἀμηχανία.
 آاطاعت ἄ. εὐπειθεια.
 آاطراف πλ. τοῦ
 آاطلاق ἄ. διαζύγιον· προσονομάζειν.
 آاعدادی ἄ. προκαταρκτικός.
 آاعطا ἄ. τὸ διδόναι, χορηγεῖν.
 آاعلا ἄντ' ἐκ ὑπερθετικ τοῦ علی. —
 κάλλιστα.
 آاعلان ἄ. δημοσίευσις· ἀγγελία.
 آاعلی τ. κύριος, προϊστάμενος· ὁ
 πρεσβύτερος ἀδελφός.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟΝ

Ἰ τ. ἐπιρ. θαυμαστ. ἢ κλητικόν.

اِبْتِدا ἄ. ἐναρξίς, κατ' ἀρχάς,
πρῶτον.

اِبْداء ἄ. αἰωνιότης· αἰών.

اِبْرهه ἄ. βελίγη, ῥαφίς.

اِبْلان τ. ἀδελφὴ πρεσβυτέρα.

اِبوين ἄ. θυγάτηρ τοῦ ابو ὁ πατήρ
καὶ ἡ μήτηρ, γονεῖς.

اِبْعاء τ. ἀρχοῦντως.

اِبْت τ. ἴππος.

اِت τ. κρέας.

اِتش τ. πῦρ.

اِتْم τ. ῥίψιμον, βολή· βῆμα.

اِتْمق τ. ῥίπτειν, ἀκοντίζειν, ξαί-
νειν, ὠχρεῖν, διαφώσκειν· ἀ-
πορρίπτειν, ἐπιρρίπτειν.

اِتْمك τ. ἄρτος.

اِتْمات ἄ. ἀποδείξις, μαρτυρία.

اِتْر ἄ. ἔργον, σύγγραμμα.

اِتْنا ἄ. διάρκεια, χρόνος.

اِتْجرا ἄ. ἐκτέλεσις.

اِتْحق τ. πεῖν.

اِتْحق τ. λυπεῖσθαι, θλίβεσθαι.

اِتْحي τ. πικρός· πόνος· λύπη.

اِتْحيق τ. ἀνοικτός· γαλήνιος.

اِتْقال ἄ. πιθανότης.

اِتْحتاج ἄ. ἀνάγκη, ἐνδεα.

اِتْحايط ἄ. προφύλαξις.

اِتْحق τ. εὐθύτης, ἀμολή.

اِتْحافه ἄ. ἐκφύβησις.

اِتْخذ ἄ. λήψις. وَاَعْطَا—δοσοληψία.

اِتْخر ἄ. ἄλλος.

اِتْخام τ. ἐσπέρας, νύξ.

اِتْخافا ἄ. τὸ χυρπτεῖν.

اِتْخلاق ἄ. πληθ. τοῦ خلق

اِتْخلامور τ. φιλύρα.

اِتْاد τ. ὄνομα.

اِتْادم ἄ. ἄνθρωπος, ὑπηρέτης.

اِتْادحق καὶ

اِتْادحق τ. ἀνθρωπίσκος.

اِتْارا καὶ.

اِتْاره τ. τὸ μέσον.

اِتْاراه ἄ. δεικνύειν, παρουσιάζειν.

اِتْارالق τ. μεταξὺ, διάστημα.

اِتْارباب ἄ. πλ. τοῦ رب,

اِتْاره τ. κριθή.

اِتْارتق τ. πλεονάζων· τέλος· πλεόν,
τέλος πάντων.

اِتْارتق τ. αὐξάνειν.

اِتْارد τ. ῥάγχις, ὀπισθεν.

س — مفلس اولان جزا کوررمی ؟

ج — اکر حيله لو ايسه کورک جزاسيله واکر تسیب ايله

افلاسه^(۱) چي قمش ايسه بر آیدن ايکی سنه يه قدر حبس جزاسيله

مجازات اولور .

(۱) افلاس ἰφλάς, ἐκ τοῦ φούλς, κατὰ τὸν τύπον ἰφλ 'ά

اخفای^(۱) فرارى

- س — فرارى يى صاقلایان نه جزا کورر ؟
- ج — اگر فرارى محبسدن فرار ایتش ویاخود بر جنایتله مهم^(۲) اولمش ایسه آنی بیلهرک صاقلایان آلتی آیدن ایکی سنهیه قدر حبس اولنور .
- آنجق صاقلایان فرارینک اصول وفروعدن اولان اقربا^(۳)
- وازواج وبرادر وهمشیرهسی ایسه اشبو مجازاتدن معاف^(۴) طوتیلور .

مفلس^(۵)

- س — مفلس کیمه دیرلر ؟
- ج — اخذ واعطاسی تجارتیه موافق^(۶) اولان تاجاردن اول صفتده بولان ویرهجکنى ویرمز اولانه دیرلر .

(۱) اخفا ἡχψα, ἐκ τοῦ χψα κατὰ τὸν τύπον ἡψ'άλ.

(۲) مهم μουττεχίμ, ἐκ τοῦ مهم τουχیمέ, κοινῶς مهم τουχμέτ, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ ἡψ'άλ, μουτεφείλ.

(۳) اقربا ἀκρεπά, πλ. τοῦ قريب καρίپ, ἐκ τοῦ قرب کورپ کاτὰ τὸν τ.

(۴) معاف μουάφ, κυρ. τοῦ τροπῆ τοῦ μὲν εἰς α, ἀποκοπῆ δὲ τοῦτου κατ' ἐξαιρέσιν ἐκ τοῦ عفو ἄφθ, κατὰ τὸν τύπον τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ μουφαχλέ, μουφ'άλ.

(۵) مفلس μουφλīs, ἐκ τοῦ فسل فούلس کاτὰ τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου ἡψ'άλ, μουφ'ίλ.

(۶) موافق μουδαφ'χ, ἐκ τοῦ وفق بέفخ, کاτὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου μουφαχλέ.

بر سنهيه قدر حبس جزاسيه مجازات اولندقدن ماعدا كذلك
اول مال موجود ايسه بلا بدل الندن آلتوب صاحبه رد
ايديلور موجود دكل ايسه تضمين^(۱) ايتديريلور .

قلب وزیوف مسکوکات

س — قلب و قیمتدن دون ودولت خزینه سنه قبول اولنمیان
اچیهی سورمکله مشغول^(۲) اولانه نه جزا ترتیب اولنور ؟
ج — اون سنه دن نقصان اولماق اوزره موقتاً کورک .
س — یلیه رک آلوب ویرنلر دخی جزا کوررلرمی ؟
ج — اکر صحیح ظنیه آلوب ویرمشلر ايسه جزا کور-
مزلر ايسه ده مسکوکات فاسده^(۳) اللرینه کچدکدنصره قلب
و قیمتدن دون ودولت خزینه سنه قبول اولدیغنه واقف اولدقلری
حالده سوررلر ايسه بر مجیدیه آلتونی جزای نقدیه دوچار
اولورلر .

(۱) تضمین ταξμίν, ἐκ τοῦ ضمان ζχμάν

(۲) مشغول μεθγούλ, ἐκ τοῦ θούγλ κατὰ τόν τύπον με'φούλ.

(۳) فاسد φασίδ, ἐκ τοῦ φεσαδ.

حریق

س — کمسنه نك خانه سندن از قضا يانغين ظهور ايدر
ایسه جزا کوررمی ؟

ج — اگر او جاقدن وسائر آتش ایله ایشلیلان محللردن
ظهور ایتمش ایسه بونلرک تمیزله و تعمیرنده^(۱) قصور ایتمش
اوله جغندن اوچ کوندن بر هفته یه قدر حبس اولنور وبر مجیدیه
آلتونندن یکریمی بش مجیدیه آلتوننه قدر جزای نقدی آلتور.

(۲)
مال مسروق

س — جالتمش مالی آلان نه جزا کورر ؟
ج — اگر غفلتله آلمش ایسه جزا کورمرز آنجق بدله
برشی ویرلمکسزین اول مال یدندن آلتوب صاحبنه ویریلور
وبویله جه آلان متضرر^(۳) اولور .
ایمدی بیله رک آلمش اولور ایسه یکریمی درت ساعتدن

(۱) تعمیر ταμίς, ἐκ τοῦ عماوت ἡμαρέτ.

(۲) مسروق μεσρούκ, ἐκ τοῦ σερικάτ, κοινῶς σερικάτ.

(۳) متضرر μωυτεζχρούρ, τοῦ ضرر ζχράρ, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου τεφεούλ, μωυτεφεήλ.

اوزره بولنان مهرى بوزوب آچان بر هفته دن آلتى آيه قدر
حبس اولنور .

اخافه^(۱)

س — اولدرمك افكاريله اوليه رق يالكز قورقوتقم
ايچون برينه سلاح چكن كمسنه نه جزا كورر ؟
ج — بر هفته دن آلتى آيه قدر حبس اولنور .

اخلال^(۲) ناموس وشتم

س — مخل^(۳) ناموس بر سوز سويليان وياخود شتم ايليان
نه جزا كورر ؟
ج — يكرمى درت ساعتدن بر آيه قدر حبس اولنور
ياخود بوكا بدل يارم مجيديه آلتونندن اوچ مجيديه آلتوننه قدر
جزاى نقدى آلتور .

(۱) اخافه ἰχαφέ, ἐκ τοῦ خوف χάουφ, κατὰ τὸν τύπον.

(۲) اخلال ἰχλάλ, ἐκ τοῦ خلل χαλέλ, κατὰ τὸν τύπον.

(۳) مخل μουχήλλ, ἐκ τοῦ خلل χαλέλ κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργ-
γητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου ἰφ'άλ.

جنحه

- س — جنحه نك جزاسى نه در ؟
- ج — بر هفته دن زياده حبس ، وموقتاً نفى ، ومأموريتدن
طرد ايتك ، وجزاي نقدي المقدركه بونلره مجازات تأدييه
اطلاق اولنور .

قباحت

- س — قباحتك جزاسى نه در ؟
- ج — يكرمى درت ساعتدن بر هفته قدر حبس ونهايت
يوز غروشه قدر جزاي نقدي المقدركه بونلره مجازات
تكديره^(۱) دينور .

فك مهر

- س — مهر فك ايدن نه جزا كورر ؟
- ج — مصالحه^(۲) دائر اوله رق بر محل واشيا واوراق

(۱) τεκιδ'ρ, ἐκ τοῦ κεδέρ, κατὰ τὸν τύπον τεπ'ιλ.

(۲) μουςαλε/α, ἐκ τοῦ σούλχ, κατὸ τὸν τύπ. μουςαλέ.

ج — جانينك آياقلرنده تيمور اولدينى حالده خدمات
شاقهده استخدام^(۱) اولميسيدر .

س — قلعہ بندلك جزاسى نهدر ؟

ج — دولتجه تعين اولنان قلعهلرك برنده مجرمك^(۲)
محبوساً^(۳) توقيف اولميسيدر .

س — حقوق مدنيه دن اسقاط جزاسى نهدر ؟

ج — رتبه و مأموريتدن ، حقوق بلديه دن يعنى مملكتجه
و ملتجه و اصنافجه بر مأموريت رسميه ده بولتمقدن ، مكتب
خواجه لکندن ، بر دعواده اجراى و کالتدن ، وصايتدن ، سلاح
طاشيمقدن جانيى محروم^(۴) ايتمک و شهادتى مقبول^(۵) و مدار^(۶)
حکم طوتمقدر .

(۱) استخدام ἰστυχάμ, ἐκ τοῦ خدمت γηθμέτ.

(۲) مجرم μουδζόμ, ἐκ τοῦ δζούμ, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου μουφίλ.

(۳) محبوساً μαχπούσεν, ἐπίρρημα τοῦ μαχπούς, ἐκ τοῦ حبس κατὰ τὸν τύπον μεεφούλ.

(۴) محروم μαχρούμ, ἐκ τοῦ حرمان γηριάν.

(۵) مقبول μαχπούλ, ἐκ τοῦ قبول καπούλ.

(۶) مدار μεδάρ, ἐκ τοῦ دور δέθρ, κατὰ τὸν τύπον.

جنایت

س — جنایتك جزاى نهدر ؟

ج — قتل ومع التشهیر^(۱) مؤبداً^(۲) ویا موقتاً^(۳) کورکه وضع
وقلعه بندلك ونفی ايله ورتبه و مأموریتدن مؤبداً محرومیت
و حقوق مدنیهدن^(۴) اسقاط^(۵) ماده لریدرکه بونلره مجازات
ترهیبیه^(۶) دینور .

س — تشهیر نهدر ؟

ج — مجازات اولنه جق شخص بولندیغی شهرده بر میدانه
ویا کوپری اولان بر محله کوتوریلوب جزاسنه حکم ایدن دیوان
مضبطه سنك بر خلاصه سی غایت قالین حروفله یازیلوب کوکسینه
قونیلهرق ایکی ساعت قدر اوراده توقیف^(۷) و خلقه ارانه ایدر .

س — کورك جزاسی نهدر ؟

(۱) تشهیر τεσχίς, εκ του شهرت σοφρέτ.

(۲) مؤبداً μούεππεθεν, επίρρημα مؤبد μούεππεθ εκ του ابδ επεδ,
κατά τον τύπον της παθητικής μετοχής του τύπ. τεφ'ίλ, μουφεάλ.

(۳) موقتاً μούθεκκατεν, επίρρημα τού موقت μούθεκκατ, εκ του وقت
βάκτ, κατά τον τύπον της παθητ. μετοχής του τ. τεφ'ίλ, μουφεάλ.

(۴) مدنی μεθενί, εκ του مدنیه μεθ νέ.

(۵) اسقاط ισχάτ, εκ του سقوط σουκούτ.

(۶) ترهیب τερχίπ, εκ του رهب رةخپ.

(۷) توقیف τεδικήφ, εκ του وقوف بουκούφ.

بيكس چوجغك حسرتى

ای قرنداش نه موتلو سکا
 سنك وار بر آنا بر بابا
 ویاخود بر قرنداش بر آبلا
 یاخود جانندن باقار اقربا
 طفلکن اولورلر سکا فدا
 نهایت اولورسك بر دانا
 قزاقوب اولورسك توانا
 امدادك کيدر تيز هر يانا

جرائم و مجازات

س — قانوناً مجازات اولنان جرائم قاچ نوعدر ؟
 ج — اوچ نوعدر . برنجیسی جنایت ، ایکنجیسی جنحه ،
 اوچنجیسی قباحتر .

آمان برادر اوراده طورمه ، خواجه من دیمشدر که کوك كور-
لديكى وقت آغاچلر التده سپرلنك مخطرهلیدر^(١) چونكه
آغاچلرك وبنارك اوجلرى يیلدیرم چكر .

ژاق بوسوزه اینانمایه رق یرندن قیلدائمز ایسه ده رفیقنك
آشوری یالوارمسی اوزرینه آغاچك یانندن آریله رق یوز آتم
قدر برویه كلور كلز اورتهلنى هان كوز آلورجه سنه غایت كسکین
بر ضیا قابلا یوب دهشتلی بر سس چیقار ، واو قوجامان میشه
آغاچه شمشك اصابتله یوقارودن آشاغی به قدر یاروب ایکی
پارچه ایدر . ایشته نادان ژاق بونی کورمکله موسی نك
النی طوته رق آه قرداشم سن اولمسیدك اوله جك ایدم . آه
بو خواجه لر مذك دیدکلری نقدر قیمتلی شیلر ایمش ، آرتق
تنبیلکمه توبه لر اولسون ، بوندن صکره برکون مکتبدن قالمیوب
بر دقیقه بیله بوش کچورمیه جکم ، دیر ، وحقیقت حالدّه عهد
ایتدیکی کبی تحصیل خصوصنه جان وکوکلدن صاریله رق النهایه
بیوک برذات اولور .

(١) خطاره μουχαιτρε, εκ του χαιταρ κατὰ τὸν τ. μουφχαλέ.

کلرنده کذلک سز کیملرسکز دیو صورار . بونلر دخی برطاو-
 شان کتورن آدمک قوکشولرینک قوکشولری یز دیملرنده
 خواجه اولیله ایسه خوش کلدیکز ، صفا کلدیکز ، بیورک ،
 اوتورک دیوب طعام وقتنده بونلرک اوکنه اکراماً بر طاس
 ساده صو کتورر . مسافرلر بونی کورنجه تعجب ایدرک آیا
 بونهدر ؟ دیو سؤال ایدرلر . بوده طاوشانک صوینک صویدر .

تحصیلک فائده سی

ژاق نامنده غایت تنبل بر چوجق تحصیلده اولان هوسسز-
 لکنی اورتمک اوزره هر وقت دیر ایمش که : مکتبده اوکر دیلن
 شیلر نه ایشه یارار ؟

برکون اقرباسندن موسی نامنده چالیشقان و تحصیله غایتله
 هوسکار بر چوجقله قیرده کزینور ایکن بردنبه بوره ظهوریله
 دهشتلی صورتده کوک کورلر ، شمشکلر چاقار و سجم کی
 یاغمور آقار .

بوصرده ژاق قیر اورته سنده بولنان تک و بیوک بر میسه
 آغاجی آلتیه قوشوب سپراندکده موسی همان باغیره رق دیر ،

آه سنك كیده جكك یرده يمك يوق ، ايجمك يوق ، يتاق يوق ،
يورغان يوق ، آه نه اوله جقسك ديو آغلاشوب فرياد و فغان
ايدر ايكن چو جق باباسنه دونه رك ، باباجم عجا بوجنازه ني بزم
اوه می کوتور بورلر ديمش .

خواجه ايله كويلو

بركون كويدن بر حريف خواجهيه هديه بر طاوشان
كوتورر .

خواجه بوكا عزت اكرام ايدوب چوربا يدير .
بر هفته كچر كچمز مذكور حريف ينه كلوب بيلورسك ها
بن طاوشان كتورن كمسه يم دير . خواجه ينه بونی قبول ايدوب
اكرامده قصور ايتمز .

چند كون صكره آخر درت كشي كلوب مسافر اولمق
ايسترلر . خواجه بونلره سنز كيملر سكر دير . آنلر دخي بر
طاوشان كتورن آدمك قوكشورلي يز ديرلر . خواجه بودفعه
دخي اكرام يمكي چيقاروب اصوليله يوله قور ايسه ده بر قاج
كون صكره ينه بر طاقم آدملر كلوب خانه سنده كيجه قالمق ايستد .

صورار . خواجه دخی ايلك سنه آيده آلتش غروش ايكنجی
 سنه ايسه آيده قرق غروش ويره جكسك ديمسندە حريف
 اويله ايسه ايكنجی سندهن باشلادرم ديمشدر .

صوكسز امتحان

هكيمك برينه امتحانده خسته يي نه يولده ترله درسك ديو
 صورمشلر .

هكيم دخی جواباً : قاينار قاينار پاپاتيه ، خاتم چيچكي ،
 اخلامور و مرور صويي ويررم . و آياق لرني صيچاق صويه
 قورم و وجودنده خردل كرديررم ديمش ايسه ، مجلس بوقدرله
 اکتفا ايتيوب ، دها دها نه يايملی ديو صورنجه ، هكيم غايت
 صيقيله رق ، افندم بونلرله ترلنز ايسه بو محله امتحانه صوقلي
 ديمشدر .

يوحسولك خانه سی

بك فقير بر آدم چوجغيله يولده كيدركن هنور خانه سندن
 چيقاريلان بر زنكين جنازه سنه راست كلش . اولونك تعلقاتي

آقشاملرى ده كچه نك صوغوغندن محافظه ايچون تكرار ايجرى
آليردى .

بر آقشام ، هر نصلسه ، هوانك زياده سييله كوزل اولسنه
آلدانه رق بو احتياطه رعايت ايتمى . ايرتسى صباح برده
نه كورسون ! غنچه لر آيازدن صولمش ، بوزولمش ايدى !
چوجق بوكا زياده سييله اسف ايتديكندن آغلامقده ،
غنچه لر شويله سويلمكده ايدى : « آه ! آزاجق بر دقتسزلك
اوفاجق بر اهمال سعى وغيرتمك ثمره سنى محو ايتدى . بر كچه
ايچنده بونجه امكم بر هوا اولدى كيتدى ! » بو حالى كورن ،
بو سوزلرى ايشيدن والده سى ديدى كه : « اوغلم ، اسف ايمه !
سنى بو قدر مايوس ايدن بو كوچوچك فلاكت ، سكا بر درس
عبرتدر . ابو يىلش اول كه چوجقلا ايچون فنا اخلاق طبق
بوكل فداىى برباد ايدن آياز كې مضرتلى ، صوكى تهلكه ليدر .
ايسته سنده فنا خويلردن صاقتمالى ، داما دقت وغيرتى
الدىن بر اقاملى سك . »

بر خواجه ايله بازارلق

هم خسيس وهم احمق كويلونك برى چوجغنى اوقومتق
اوزره بر خواجه يه كوتوروب شهرى قاچ غروش ويره جكنى

دوشونیوردی . دأما پدریله اناسنک چالیشدینی اوقرانلق دکانی
دوشونیوردی .

آقشام اوانجه اوه کلهدن اول تارلاردن کلینجک وسائر یبانی
چیچکلردن بیوک بر دمت یاپدی ، آناسنه کتیردی .

والدهسی دمتی ، ایچریسی صو ایله طولو، بر قابه قویدی .
دمتک اوطهیی تزیین ایتدیکنه قانع اولدی . کویا کوچک پولین
کندوسنه تارلارک او تمیز هواینی کتیرمش کبی فرحاندی .
پولین پک عقلیدر . بر دمت ایله ابوینی ممنون ایتدی .
آنلری سودیکنی ، دأما دوشوندیکنی اثبات ایلدی .

حصه

(اڤ اوفاق شیلرده بیله ابوینزه محبتیزی کوسترمکه بورجلویر .)

فدان

نعیم اسمنده بر چوجق بر صاقسییه کوزل بر کل فدانی
دیکمشدی .

موسم هنوز بهارایکن فدانده بر چوق غنچهلر وار ایدی .
چوجغک ایشی کوچی بو فدانه باقمقدن عبارت ایدی .
کوندوزلری صاقسییی پنجره اوکنسه چیقاریر ،

چپك دمتى

پولينك باباسى تىزى در . بتون كون اكلى ماصهسى اوزر-
ينه اكيلش اولدينى حالد بيوك مقاصلريله روبالرى بچر .
ياننده قارىسى بر اسكمله اوزرينه اوتوره رق قوجه سنك
بچديكى بارچهلرى ديكر .

بوكون مكىب يوق . هواده كوزل . زيرا ايلك بهار كمش
پولين آرقداشلىيله كىزمكه كیده جكندن طولايى ممنون .
فقط آناسنك ، باباسنك تعطيلى يوق . انسانه فرح ويرن
كونشك ضياى ايجنده كىزمك ، تارلارك اى هواى تنفس
ايمك ايجون وقتلىرى يوق .

پولين كيدركن او كوچك دكانىك جامندن باقدى . قارى
قوجه باشلى او كنده ، ايشلىرى دىزلرى اوستنده اولدينى
حالد چالشيورلردى .

پولين آنلرك كنديسى ايجون چالشدقلىرى بيلديكندن
متأثر^(١) اولدى .

لكن ارقداشلىيله برابر كيتدى . اويون اويناركن بيله

(١) $\mu\upsilon\tau\epsilon\epsilon\sigma\sigma\acute{\iota}\rho, \acute{\epsilon}\chi$ τοῦ ἂρ ἐσέρ κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργη-
τικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου $\tau\epsilon\phi\epsilon\upsilon\acute{\iota}\lambda$, $\mu\upsilon\tau\epsilon\phi\epsilon\acute{\iota}\lambda$.

بغداي

بر چقجي ، سكر ياشنده كي اوغلي صبري ني ياننه آلهرق
 اكيئرلرينك نه حالده اولديغني كورمك ايچون چفتلكه كيئدي .
 يولده بر تارلايه راست كلديلر كه اوزرنده كي تكميل^(١)
 بغدايلر باشاقلريني يره چويرمش ايكن برقاچ دانه سي ديم ديك
 طور يوردي . صبري شو حاله دقت ايدهرك ديدى كه :
 — بابا ! شو بغدايلره باق ، نصل بويونلريني بوكمشلر !
 آفرين شونلره ! ديم ديك طور يورلر .
 باباسي باشاقلرك هر ايكيسندن ده آلهرق دانلريني چيقارمق
 ايچون پارماقلى آره سنده اوفالادي ، صكره ديدى كه :
 — باق ! اوغلم شونلرك ايچنده نه قدر چوق بغداي وار ،
 ايسته آنك ايچون بونلرك باشلري اكيلش . برده شو ديك
 طور انلره باق ، ايچلرنده برشي يوق ، بونلر بر پاره ايتمز .
 بوندن عبرت آلمالى سىك : ديك باشليق عقلسزلقدن ايلري
 كلور !

(١) τεκμίλιλ, ἐκ τοῦ κεμέλ, κατὰ τὸν τύπον τεφίλ.

آلدى ، چوجقلرينه تشكر^(١) ايتدى . لکن قارىسى ياننده
اولمديغندن اوده اوزومى يوقارى اولطيه چيقهرق آکا ويردى .
ايسته ، اوزوم للدن اله كچهرک ينه آنايه کلدى . والده
جناب حقه تشكر ايتدى ، ديدى که :

— چوق شکر ، يارب ! سن بکا سوکيلي بر زوج ،
تربيهلى چوجقلر ویردک ، بن بختيارم !
بودعاى چوجقلر ايشيتديلر . آنلرده آنالرى کي
دیز چوکه رک :

— يارب ! بزده سکا شکرلر ايدهرزکه بزہ بزى کوزل
کوزل تربيه ايدہ جک آنا ، بابا ويردک . ديديلر .
پدر ، وجوده کتيرديکى عالمه ايچنده بختيار اولديغنى اکلا-
دى . کوزلرندن سوينجمله ياشلر آقديغنى حالده :
— اللهم ! سنک اک عاجز قولکم ، فقط بنى بختيار قيلان
شو زوجہ يى ، شو چوجقلرى ويرديکک ايچون شکر ، حمد
نہايتسزدر . ديه رک هرکون دها زياده چالشمغه باشلادى .

(١) τεσεχειρὸν ἐκ τοῦ σούχειρ κατὰ τὸν τύπον τεφερούλ.

اوزوم

وقتيله تربيه‌لى ، تمیز بر قادين وار ایدی . بو قادينک
قوجه‌سى ایشجی ایدی ، اکثریا اونده اوطورر ، ایشيله
اوغراشیردی .

قادينک بهیجه ، ونوری نامنده بری قز ، بری اوغلان
ایکی اولادی وار ایدی . بو ایکی چوجق طبقی آنالری کی
تربيه‌لى تمیز ایدیلر .

برکون والده ، قزی بهیجه بر صالقم اوزوم ویردی . قز
بو صالقم اوزومی نوری ایله برابر یرسه قرداشنک کندندن
ممنون اوله جغنی اکلادی . در حال اوزرندن بردانه یمکسزین
بانچه‌یه قوشدی ، قرداشنی بولدی ، اوزومی ویردی ، « برابر
ییهلم » دیدی . فی الواقع نوری صالقمی آلدی ، فقط تحف
تحف کولومسه‌یه رک بهیجه‌یه :

— بک اعلی ! بز ییهلم ، اما بابامز شوراده چالیشیور .
یورولمشدر . همده باق ترله‌مش . شمدی اگر اوزومی آکا
کوتورر سه‌ک ایکیمزدن ده ممنون اولور . دیدی .

ایکی قرداش بابالرینه اوزومی کوتوردیلر ، پدر صالقمی

بونك ایچون ده یاغموردن شکایت یوللو آغزینیه کلئی
 سویله یوردی . بو حال ایله بر مدت کیتدکن صکره یولی بر
 اورمانه تصادف ایتدی . عکسیله باقکرکه یولنی دهشتلی بر
 خرسز کسمش ایدی ! تاجر بو حال کورنجه تلاش ایتدی .
 خرسز ایسه تفکنی طوغرولتدیغی کبی تتکنی چکدی . لکن
 — برکت ویرسون که — آتش آلمادی . چونکه باروت
 یاغموردن ایصلا نمشدی . بی چاره سواری همان آتی درت نعله
 سورهرک قاچدی . نهدن صکرده کندی کندینه :

— امان ، یاربی ! توبه لر اولسون ! دمین نه بیوک تهلکه ده
 بولندیغی شمدی آکلا یورم ! اگر هوا یاغمورلو اولماش
 اولسهیدی ، شمدی به قدر چوقدن هلاک اولمش اولوردم .
 چولوق چوجق ده نافله یره یولمی کوزتله مش اولوردی . براز
 اول وجودندن شکایت ایتدیکم یاغمور ، ایشته هم جانمی ، هم
 مالی قورتاردی ! الهی ! قدرتکن سؤال اولماز ، هر ایشک
 بر حکمت اوزرینه در ! دیهرک استغفاره باشلادی .

عقرب ابله يلقوان كندى باشنه كريله مزلر ، دائما ايلريلر لر .
 عمر بشرده ساعتك « ابره » لرى كې دائما ايلريلر ، هيچ كرى
 قالماز . باق ! بزه نه كوزل بردرس عبرت ويريور! ديوركه:
 انسان حياتنه مغرور^(۱) اولمالميدر ، چونكه كچن حيات عودت
 ايتمز . بونك ايچون وقتلر كرى بوش يره كچيرمه يكر . صكره
 ندامته دوچار اولديغكز زمان بوش يره كچيرديكز وقتلرك
 قيمتلىرى آكلارسكز . او وقت قورو بر تأسفدن بشقه هيچ
 بر شيئه مقتدر^(۲) اوله مازسكز !

نجيب ، عاقلانه^(۳) آغا بكينك سوزلرينى تصديق ايدرك :
 — صحيح ! آرتق چاليشه جفم . ديدى .

Εν Βιβραίοις τῇ 23^ῃ Μαρτίου 1907
 ياغمور

بر كويلو تاجر ، بازارده صاندينى اشيانك پاره سنى آتسك
 تركيسنده كى هكبه قويمش ، كوينه دونمش ايدى . ياغمور
 ياغمور ، زواللى آدجكز كمكلرينه قدر ايصلا نيوردى .

(۱) مغرور μαγρὸν ἐκ τοῦ γουρὸν κατὰ τὸν τύπον μεφ' οὐλ.

(۲) مقتدر μουκτεδὶρ ἐκ τοῦ κτδρ κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου ἰφτιάλ, μουφτεῖλ.

(۳) عاقلانه ἀκηλανε ἐπίφρημα τοῦ ἀκηλ ἐκ τοῦ عقل ἄκλ, κατὰ τὸν τύπον φαήλ.

ساعت

وقت کيجه ایدی ، ساعتک طوقاغی ، چاکی اوزرینه اوچ
دفعه قالقوب ایندی ، ساعتک اوچ اولدیغی اعلان ایدیوردی .
بو حال نجییک حیرتی موجب اولدی ، کمال تعجیله ^(۱) اگا بکنه
دیدیکه :

— آ!... اوچ کره «چین» ایتدی ، آغابک ! بونک
ایچنده برکیمسه می وار ؟

نجییک آغابکی تبسم ایدهرک :

— خیر ! دیدی .

نجیب ، سوزینه دوام ایله ، دیدیکه :

— یا ، او چاکی کیم چالیور ؟ آنی کیم ایشله تیور ؟

— قرداشم ! ساعتی ایشله تن ، چاکنی چالان مهارت

انسانیه ، غیرت بشریه در . انسان چالشدقچه چوق شیرل ایجاد

ایدر ، انسانیته پک بیوک ایشلر کورور . همده دقت

ایدیورمیسک ؟ عقربله یلقوان نصل ایلریله یور ؟ یلقوانک

هر ایلریله یشی عمر مزک بر دقیقه سنی ، عقربک بر چیز کیدن

دیگر بر چیزکی به کیتمه سی حیاتمزک بر ساعتی آلوب کوتوریور!

(۱) ταραχὴν, ἐκ τοῦ ἀδῶξεν κατὰ τὸν τύπον τερφεοῦλ.

— احتمال^(۱) که بز تارلاده ايکن بابامز بزدن اؤل کلمش ده

قنديلی ياقش در . دیدی .

فی الحقیقه قنديلی پدرلری ياقش ایدی ، چونکه اختیار
اوطه نك بر کوشه سنده اوزانمش ایدی .

ایرتسی کونی ، عالمه خلقی ینه هپ برلکده تارلایه کتدیلر .
کونش هنوز چیقمقده ، واولانجه عظمتیه کائناتی یالديزلامقده
ایدی . چوجقملر طبیعتك بو لطافتی سیره طالمشلردی .
بابالری دیدی که :

— اولادلرم ! دون آقشام قنديلی بنم ياقديغمی قولایلقله
آکلادکر ، عجب ، بو « کونش » دنیلن قنديلك ده کیمک ياقديغمی
آکلادکر می ؟
ایکی قرداش :

— شبهه یوق ، بونی یاقان الله تعالی حضرتلری در . دیدیلر .
پدرلری چوجقملرينك کوستردکلری اثر دکایه ممنون اوله رق :
— اوت ، اولادلرم ! کائناتی یاراتان واجب تعالی حضر -
تلریدر . کونش ، آی ، یلديزلر ، اوتلر ، چيچکلر ، آغاجلر ،
حاصلی اطرافیزی قاپلايان هر شی ذات باری نك اثری در .

(۱) احتمال ἡχτιμὰλ ἐκ τοῦ ἁλ γὸμλ κατὰ τὸν τύπον ἰφτιὰλ.

نهایت ، بی چاره آدم صرافه قوشه رق بر قاچ کوندن بری
 کچیردیکی اضطرابلری حکایه ایلدکن صکره دیدی که :
 — رجا ایدرم ، بنم ترکیسرمله اویقومی کری ویرکزده
 پاره لرکزی آلکز .

حَصه

(انسان دائماً آزه قناعتله شن وشاد اولمالیدر ، یوقسه طمع
 انسانک هر درلو حظوظاتی امحاء^(۱) وصاحبنی رذیل ورسوا ایدر .)

کونش

بر آقشام اوستی کویلی بر قادین ، ایکی چوجغیله برابر
 تارلاده چالشدقن صکره اولرینه عودت ایتمشدی . بونلر
 ایچری کیردکلری زمان ماصانک اوزرنده بولنان قندیلی یانمش
 کورنجه حیرته قالدیلر ، سلیمان نامنده اولان چوجق دیدی که :
 — اوده کیمسه بولمیدیغی حالدله نصل اولیورده قندیل
 کندی کندینه یانمش بولنیور ؟
 همشیره سی رامسه دهه :

(۱) امحاء: ἡμῶν ἐκ τοῦ μοῦ κατὰ τὸν τύπον.

فناسی شوکه : سه اينجده بعض کونلری تعطیل ایتک لازم .
 ايشته بو وقت بزم حسابنه خلل کلیر ، بر قاچ کون ایشلر سه
 آچلقدن حالز یمان اولور ، یوقسه بویله کونلر اولماسه بزمده
 کار و کسبمز اولدجه یولنده کیدردی .

صراف قوندره جینک ساده دلانه اولان شو سوزلرندن
 ممنون اوله رق :

— بن بو کون ، سزه بر اییلک اولمق اوزره ، شویکرمی
 آلتونی ویریورم . بو یارینی کوزلجه صاقلایه رق — اقتضاسنه
 کوره — صرف ایدکز ، دیدی . قوندره جی عمرنده کورمدیکی
 بویله بر یاره یه نائل اولنجه خزینه لره مالک^(۱) اولدیغنی ظن ایله
 صوگ درجه ممنون اولدی . اوینه کیدر کیتمز یارینی — ممنونیتی
 ایله برابر — یره کومدی . آرتق سسی ، صولوغی کسیدلی .
 کوزندن بتون کیجه اویقوسی قاچدی ، کدرلندی . بر طاقم
 واهی افکاره ، شبهه لره طالدی . بتون کون عقل وفکری
 یارده اولدیغی کبی کیجه لری دخی ، مثلاً بر کدی کورولتییسی
 ایشته ، مطلق یارینی آشیرمه کلدکلرینه زاهب اولوردی .
 حاصلی ، قوندره جینک اسکی حضور وراحتی محو اولدی !

(۱) $\mu\alpha\lambda\acute{\iota}\chi\eta\varsigma$ $\acute{\epsilon}\chi$ $\tau\omicron\upsilon$ $\mu\acute{\alpha}\lambda\kappa\eta\varsigma$ $\kappa\alpha\tau\grave{\alpha}$ $\tau\omicron\nu$ $\tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu$ $\varphi\alpha\gamma\acute{\iota}\lambda$.

صراف ايسه آلتون باباسي اولديغي حالده آز اكلنير ، آز
اويوردي . صراف از قضا ، سحر وقتلري اويقويه طلمش
بولنسه قوندره جي معنادنجه ^(۱) تركي سويلكله آني اويانديرر ،
صرافده بوندن شكاي ايدردي ، حتي صراف آرتق قوندره -
جیدن صوك درحه عاجز اوله رق « باري جناب حق اويقويده
چارشوده صايله جق كي خلق ايتسه ایدی ! » ديه واهی
تمنيانده بولوردي .

آرتق قوندره جينك بو نشئه سنه بر نه ايت ويرمك فكريله
حريفي خانه سنه دعوت ايدمرك ديدی كه :
— سز ، ييلده نه قازانيرسكز ؟
قوندره جي مستهزيانه ^(۲) :

— ييلده مي ؟ نه سويله بورسكز ؟ بن كون حسابي بيليرم ؛
بويله صايه صايه سني بي بولورم ، يوقسه بردن بره سنه حسابي
بولمق بنجه ممكن دكلدر !

— اويله ايسه كونده نه قازانيرسك ؟
— بعض كون چوق ، بعضی كونده آز ، لكن ايشك

(۱) $\mu\upsilon\tau\acute{\alpha}\delta\ \epsilon\chi\ \tau\omicron\upsilon\ \acute{\alpha}\delta\epsilon\tau\ \kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \tau\omicron\upsilon\pi\omicron\upsilon\ \tau\eta\varsigma\ \pi\alpha\theta\eta\tau\iota\kappa\eta\varsigma\ \mu\epsilon\tau\omicron\chi\eta\varsigma\ \tau\omicron\upsilon\ \tau\omicron\upsilon\pi\omicron\upsilon\ \iota\phi\tau\iota\acute{\alpha}\lambda\ ,\ \mu\omicron\upsilon\psi'\acute{\alpha}\lambda\ .$

(۲) $\mu\omicron\upsilon\sigma\tau\epsilon\chi\acute{\iota}\ \epsilon\chi\ \tau\omicron\upsilon\ \chi\omicron\upsilon\acute{\iota}\delta\ \kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \tau\omicron\upsilon\pi\omicron\upsilon\ \tau\eta\varsigma\ \epsilon\kappa\epsilon\gamma\gamma\eta\tau\iota\kappa\eta\varsigma\ \mu\epsilon\tau\omicron\chi\eta\varsigma\ \tau\omicron\upsilon\ \tau\omicron\upsilon\pi\omicron\upsilon\ \iota\sigma\tau\iota\phi'\acute{\alpha}\lambda\ \mu\omicron\upsilon\sigma\tau\epsilon\chi\acute{\iota}\ .$

وجودك قوتی، ییوب ایچمكله استحصال^(۱) اولنور، غداسی ایسه « سعی و غیرت » سایه سنده تأمین^(۲) ایدیلیر. ییوب ایچوبده ایش کورمینلرك وجودلرنده او قدر قوت ، او قدر چویكلك یوقدر .

فكرده طبق وجوده بکزر . بر فکر نه قدر استعمال^(۳) اولنورسه او قدر جلالنیر ، مجلی بر آینه حالنه کلیر . دنیاده بولنان اشیانك هپی او آینه یه انعكاس^(۴) ایلر . صاحبنی پك بیوك مرتبه لره چیقاریر . فکرة او علوی جلالی ویرن، فکرك غداسیدر .

فكرك غداسی نه در ؟ بو سؤاله آنجق « مطالعه در » جوابی ویریله بیلیر. اوت، مطالعه فکری بسلر، توسعنه^(۵) خدمت ایدر.

قوندره جی ایله صراف

بر قوندره جی ، صباحدن آقشامه قدر ترکی سويلکله اکلنیر ، کنديسنی عقلا دن ظن ایله ممنون اولوردی. قومشوسی

(۱) استحصال ἰστιχάζειν ἐκ τοῦ حصول χουσοῦλ κατὰ τὸν τύπον ἰστιφάζειν.

(۲) تأمین τεμίν, ἐκ τοῦ ἔμν κατὰ τὸν τύπον τεφ'ίλ.

(۳) استعمال ἰστιμᾶν ἐκ τοῦ ἐλ ἀμᾶν κατὰ τὸν τύπον ἰστιφ'άλ.

(۴) انعكاس ἰν'ιχάζειν ἐκ τοῦ ἄκεις κατὰ τὸν τύπον ἰνφ'ίλ.

(۵) توسیع τεθεί, ἐκ τοῦ βού, κατὰ τὸν τύπον τεφ'ίλ.

ياننده كيلردن خصوصيه چوجغندن كيزلمكه چاليشيوردى .
بو ذات عارفك باباسى ايدى .

بشقە كىتابلرده ، بشقە شاگردان طرفندن قازانلقدن صكره
توزيع رسمى نهايت بولدى . نصل آجىنمازكه ضيانك آدى
اوقونمادى ! بشقە بر صنفدن ايكنجى مكافاته نائل اولان ديگر
بر ضيانك اسمى اوقونديغى وقت ، شاشقنلقدن كنديسى ظنيه
آياغه قالمق ايسته ديسده ، النده يالديزلى بر كتاب اوله رق
كلممكه بولنان هم نامنى كورنجه ، وجودى باشدن آياغه تتره دى ،
چهره سى قيزاردى اللربله يوزينى قاپادى ، عادتاً هونكور هونكور
آغلامغه باشلادى .

فقط هيات ! اى ميني ميني قارئلر ! چاليشق ، مكافاته
لايق اولق لازمدر ! ندامت فائده ويرميور ...!

فكر ك غداى

انسان چالشدقجه غيرت وخواهشك آرتديغنى ، چالشمادقجه
ايسه تئل اولغه باشلاديغنى حس ايدر . حقيقت حالده ، بر
انسان نه قدر غيرتلى اولورسه ، او نسبتده چويك اولور ،
بالعكس راحت وحضورلرني آرايانلر پك تئل اولورلر .

ضيانك امتحانه كيريشى پك مایوسانه اولدى : باشنى آشاغى
اكمش ، اللرى تتره مكه باشلامش ، نه ياپه جغنى شاشيرمىدى .
بونك ايچون امتحان جدولنه نصل بر نومرو يازلمش اولديغنى
آكلارسكنز يا ؟

توزيع مكافات كوفى مكاتبك باغچيسى باير اقلرله ، طلبه نك
ترسيم^(۱) ايتديكى لوحه لرله دوناتلدى ، باغچه نك اورته سئنه
اوزرى يشيل اورتولو بر ماسا ، ماسانك اوستنده ده چوجقلره
مكافات اولمق اوزره توزيع ايديله چك يالديزلى كتابلر قونلدى .
هر كس كلدى ، موزيقي چالدى ، نومرولر او قونغه باشلادى .
ايلك دفعه ، علوم دينيه دن برنجى مكافاته نائل^(۲) اولان
عارف چاغرلدى . رسمدن ينه برنجى مكافات ! كتابتدن ينه
برنجى مكافات ! حاصلى بتون درسلدن برنجى مكافات آلان
عارف ، قوللرينه يوكله تيلن يالديزلى كتابلرى طاشيقدن عادتاً
عاجز^(۳) اولديغى حالده ، سوينه رك آرقداشلىرىنك يانه كلدى .
هر كسك لساننده « عارف افندى ! » اسمى طولاشيوردى .
حضار آراسنده بر افندى كوزلرندن دوشن ايكي طاملماي

(۱) терсім ек тоу رسم рәсім κατὰ τὸν τύπον τερ'ίλ.

(۲) ναιλ ек тоу نیل νε'γίλ κατὰ τὸν τύπον φαήλ.

(۳) ἄδξζ ек тоу عجر ἄδξζ κατὰ τὸν τύπον φαήλ.

مديرى ، بو چوجغك آرقه سندن باقه رق ، « ايشته بر مستعد^(۱) ياورو ! » ديردى . ضيا - كنديسيچون لايق اولان مجازات اقتضاسندن اوله رق - ساعت اون بره قدر آياقده طوروردى . چوجقلر اوكرنمىشدى : كنديلرى درس ايله مشغول اولوركن ، طيشاريدن عكس ايدن بر تكدير صداى ايشته - كلارى كې ، برى برلرينه ديرلردى كه : « ينه ضيا كچ كلدى ! » بونكله برابر ، چاليشقان عارف « ضيا ! قرداشم ! او قو - ميورسك ! » ديردى .

بختيار عارف هرگون مكافاته ، تنبل ضيا هر دقيقه مجازاته اوغراردى !

نهايت ، امتحان كوني كلدى ، امتحان صالونى معلمراه ، ميزلرله^(۲) طولدى ، عارف امتحان صالونى چيقدقندن صكره ميز ، بو چوجغك اقتدارينى^(۳) شايان حيرت كوردى ، معلمه تشكر ايتدكدن صكره يازمقده اولدينى جدوله عارف ايچون شرفلى برير تعيين ايلدى .

(۱) *μουστεῖδ' ἐκ τοῦ εὐδ' οὐδὲ κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου ἰστιφᾶλ, μουστερ'ίλ.*

(۲) *μειζ' ἐκ τοῦ μέγ' κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου τεφ'ίλ, μουφε'ίλ.*

(۳) *ἐκτὸς ἐκ τοῦ قدر καὶ κατὰ τὸν τύπον ἰφτ'ίλ.*

ايچون صره لك اوكننده طولاشان صنف باشى ، عارفه
متشكرانه ^(۱) كولومسر صوردينى سؤال لك هپسنه جواب
آليردى .

ضيا ، مكتب قابوسنك اشيكندە كورونور كورونمز ، مبصر
سرت بر چهره كوسترر ، درسخانهيه كيرديكى وقت ايسه ،
ايلك درسە ختام ^(۲) ويرهك چيقمقده بولمىش اولان معلم ^(۳)
« يازيق ! » معناسنى افاده ايدر صورتده تأسفله ^(۴) يوزينه باقاردى .
يىك وقتلرنده ، تنفس ^(۵) زمانلرنده عارف درسنى دوشو-
نور ، ضيا ايسه بر طرفدن يىكنى ير ، بر طرفدن ده پك اوصولو
اولان بر جوجقلا اكليردى .

معلم ، درسخانهدن چيقيدينى وقت ، دفترينه عارف ايچون
مكافات ^(۶) ضيا ايچون مجازات ^(۷) يازاردى ، كوكس - اقتحا-
رندن ^(۸) - ايلريده اولدينى حالده اوينه كيدركن مكتبك

(۱) *μουτεσεκιρανε*, π. *ἐπίρρημα ἐκ τοῦ* *μουτεσεκιρ*
ἐκ τοῦ *κατὰ τὸν τύπον* *τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς* *τοῦ τύπου*
τεφεούλ *μουτεσείλ*.

(۲) *χρητάμ* *ἐκ τοῦ* *χάτμ* *κατὰ τὸν τύπον*.

(۳) *μουαλλίμ* *ἐκ τοῦ* *ἤλμ*, *κατὰ τὸν τύπον* *τῆς ἐνεργητικῆς*
μετοχῆς *τοῦ τύπου* *τεφείλ* *μούφείλ*.

(۴) *τεεσσούφ* *ἐκ τοῦ* *أسف* *أسف* *κατὰ τὸν τύπον* *τεφεούل*.

(۵) *تенеفسوؤس* *ἐκ τοῦ* *نفس* *نفس* *κατὰ τὸν τύπον* *τεφεούل*.

(۶) *مكافات* *ἐκ τοῦ* *مكافأ* *مكافأ* *κατὰ τὸν τύπον* *مؤفأل*.

(۷) *مجازات* *ἐκ τοῦ* *جزا* *جزا* *κατὰ τὸν τύπον* *مؤفأل*.

(۸) *اقتحار* *ἐκ τοῦ* *فقر* *فقر* *κατὰ τὸν τύπον* *اقتحأل*.

حصه

انسان پاره‌دن زياده زمان ايچون طمعكار اولماليدر .

سعى وعطالت

عارف ، پك چاليشقان برچوجق ايدى . آرقداشى ضيا ،
وقتنى تنبللكله كچيريردى . ميني ميني عارف ، دائما درسده يانى
باشنده اوتوران ضياه « قرداشم اوقوميورسك ! » ديديكى
وقت رفيقى ^(١) « آدم ، سنده ! » ديردى .

عارف ، اويقودن اويانور اويانماز اوستنى كيير ، انه چانطه-
سنى آلير ، اوكون اوقويه جنى درسلى ازبرليه ازبرليه مكتبه
كيدردي . ضيا ، بر درلو اويانه‌ماز ، پدرى والدهسى طرفندن
جبرآ اويانديرلدينى وقت جاني صيقيله صيقيله يتاغندن قالقار ،
طيشارى چيقاردى ، يولده كلير كن بر عطار (آقطار) دكانك
اوكنده طورور ، بر اويونجاغه باقى ايچون وقت كچيريردى .

عارف ، مكتبه كيير ، درسخانهيه قوشار ، اوراده كنديسى
كبي بر قاج غيرتلى ، چاليشقان آرقداشى بولوردى ، مذاكره ^(٢)

(١) ρεφικὴ ἐκ τοῦ ριφικὰ κατὰ τὸν τύπον.

(٢) μουζικερὲ ἐκ τοῦ μουζικὲ κατὰ τὸν τύπον μουζικιλλέ.

چو جغاك سيماسي دكيشدي .

— آہ ہیج صورمہ ! بو صباح او یقودن براز کچ قالقدم
صکرمدہ او یوندہ کجیکدم . کتابی الیہ آدیغم وقت ذہنک
قارمہ قاریشیق اولدیغنی آ کلادم . او قودیغم شیلری آ کلایم
نہ ممکن ! اما ، بو آقشام غائب ایتدیکم زمانی یرینہ کتیردم ،
زیرا ہر زمانکی ایشمدن زیادہ ایش کوردیم .

— هیچ برشی پایه مامش سگ، او غلم! کوزل بر صباح
کوزل آقشامی چکر. وظیفه لرینی اقشام بیتیرمک اوزره
صباحی بوق یره محو ایدن او کونی بردها اله کچیرمأمک اوزره
غائب ایتمش اولور. کونلر هرکس ایچون مبذول^(۱) آلتونله
طولو کیسه یه بکزر. انسان شو قیصه، فقط غایت قیمتی اولان
زماندن استفاده یه چالیشمالیدر. باق، شو قونوشدیغمز وقت
ظرفنده ساعتک ابره سی ایلریله دی، یعنی زمان کچدی، اما بن
ظن ایدرم که شو زمانی بوش یره کچورمک، زیرا بو وقت —
اگر دقت ایتدک ایسه — ایلریده کی ساعتلرده، سینک ویزیلدیسی
دیکله مک، بولو طرک اوچوشنی سیر ایتک کبی هوائی شیلرله
عمرک تلف ایتمکدن سنی منع ایده جکدر.

(1) μετ' ἑξούλ, ἐκ τοῦ ἐξ ἑξούλ κατὰ τὸν τύπον μετ' ἑξούλ.

سقراط ايسه كندىنى بيلديرميدرك اوينك نروده اولديغنى خبر
ويرر . او آدمده تعريف اولنان يره كيدوب و خانه ي بولوب
قابوسنى چالار . براز بكدكدن صكره دمىن راست كلدىكى
ذات يعنى سقراط قابويه كلير . حريف بونك سقراط اولديغنى
آكلانجه يانه ياقلاشهرق : « سز ، مادامكه سقراط حكيم
ايدىكر ، بن خانه كرى سؤال ايتدىكم زمان نچون كندىكرى
بيلدىرمدىكر ؟ » دير . حكيمده جواباً ديركه :
— سن سقراطك اوينى سؤال ايتدك ، بنده سؤالكه
مطابق جواب ويردم ، بنى سؤال ايتدككه كندىمى بيلدىرهم !

هيچ غائب اولمش زمان بردها اله كچرى ؟

نه كوزل وقت ! نه چوق سعى !
— آنه جكم ، وظيفه لرمى يتيردم .
ديه چوجق ، كوزل ودقسه يازيلش ايكي صحيفه يازى يى
والده سنه ويردى .
— آفرين اولادم ! ممنون^(١) اولدم ، لكن سن بو صباح
به ايله وقت كچىرك ؟

(١) μεμνοῦν ἐκ τοῦ μὲν κατὰ τὸν τύπον μ. ἑ. φ. οὐ λ.

— آنه جكم ! نوريه نك قباحتى يوق ! يالان سويلدم .
 بو دستى نى بن قيردم .
 شكرى آغلامغه باشلادى .
 فطينه ايله شكرى خدمتچى قزك كوكلنى المق ايستيدلر .
 والدملرى ديدى كه :

— آفرين ! ايسته بويله اولمى ! بعض كره انسانك
 لندن بر قضا چيقار، بونى سويله ملي؛ كندى قباحتى كيمسه نك
 اوستنه آتنامه لى، قصورى نى اقرار ايتمك بيوكلك شانيدر .
 كندى قباحتى بشقه لرينه آتمق ايسه آچاقلرك كاريدر .
 هايدى باقم، چوجقلم ! شمدى بو فقير خدمتچى قزى نك
 كوكلنى المغه چاليشكز !

سؤاله كوره جواب ويركز

بر آدم بر كون، حكيم مشهور سقراطى كورمك آرزو
 ايدر، فقط بو ذات حكيمك يالكز اسمنى ايشتمش، شخصاً
 طانيمازش . بو حال ايله سوقا قده كيدر كن آنسرين حكيمه
 تصادف ايدهر ك « سقراطك خانه سى نره ددر ؟ » ديه صورار .

— بز بو اوطهيه كلديكمز وقت بودستى يى قيرلمش كوردك .
ايشته بر يالان ! والدلرى خدمتجى قزى چاغيردى .
حدثله ديدى كه :

— نوريه ! بو اوطهيه چوجقلمدن، برده سندن بشقه
كيمسه كيرمز . طوغرى سويله ! بو دستى يى سن مى قيردك ؟
زوالى خدمتجى منديلنى كوزلرى اوزرنده طوته رق
آغلامغه باشلادى . شكرى براز آجيدى .
والدلرى خدمتجى قزه ديدى كه :

— كل نوريه ! آغلامه نك فائده سى يوق ! طوغروسنى
سويله !

نوريه هينجقره هينجقره آغلامقده دوام ايتديكى حالده
جواباً ديدى كه :

— خير افندم ! بو دستى يى بن قيرمادم .
فطينه يواشجه شكرينك ياننه ياقلاشدى . « قرداشم !
باق ، نوريه نه قدر آغلايور . آننهم آنى قووار . افترا ايمه !
طوغروسنى سويله ! يازق دكلى ؟ » ديدى .

شكرى براز دوشوندى . صكره والدسهنه طوغرى
ايلرولدى . ديدى كه :

چچكلريني قوردى . شكري بوكا باقق ايستدى . فطينه باشنى
قالدىردى ده ديدى كه :

— اغا بك ! صاقين آنى قالدىر مه ! آنهم طاريلير .

شكري جواب وىردى كه :

— خير ! اليمه آلمايه جغم . يالكز باقه جغم .

شكري دستينك ايكي طرفدن طوته رق — ايچنه باقق
ايچون — قالدىر مغه باشلادى .

فقط دستى بردن بره الندن دوشدى . بش التى پارچه
اولدى . فطينه هايقىردى كه :

— امان ياربى ! شكري ! بونى نيچون ياپدك ؟

شكري باشنى ايندىردى . دستينك پارچه لرينه باقدى .
يا والده لرى ؟ اوده بو ائنده كله جك دكلى ايدى ؟
شكري فطينه يه ديدى كه :

بنى ديكله ! دستى نى بنم قيرديغنى آنهمه سويله ميه جكسك !
آ كلايور مى سك ؟

والده لرى بر دقيقه صكره او طه دن ايچرى كىردى .
دستينك پارچه پارچه اولديغنى كوردى . حدتله « بو دستى نى
كىم قىردى ؟ » ديدى ، چوجق لرينه باقدى . فطينه هيچ بر شى
سويله مدى . شكري ايلرلهر ك ديدى كه : ۱

جانوار اوزرلرينه هجومه حاضرلاندیغی وقت عرفان
قرداشنه تسلی یولنده دیمش ایدی که :

— قورقه ! الله کریم در !

ایشته دیدیکی کبی اولدی . دائماً جناب حقك لطف
ومرحمته^(۱) انتظار^(۲) ایتمه لی . برده ، اضطراب^(۳) ایچنده اولانلری
تسلی ایتمک لازمدر .

اعتراف قصور

شکری ایله فطینه بر او طه ایچنده یالکز ایدیلر . فطینه،
بر صندالیه اوستنده اوتورمش اولدیغی حالد بر مندیلك
کنارینی باصدیریور ، شکری ده او طه نك ایچنده بر آشاغی،
بر یوقاری کزینوردی . فکرینک بر شیه مشغول^(۴) اولدیغی
آکلاشیلیردی . نهایت او طه نك بر طرفنده طوران ماصه یه
یاقلاشدی . ماصه نك اوزرنده والدلرینک پورسلندن یاییش
بر دستیزی طورییوردی . والدلری بونک اوزرینه اکثریا

(۱) μερχαμέτ, ἐκ τοῦ رحم ράχμ, κατὰ τὸν τύπον μουφαλέ.

(۲) انتظار ἰντιζάρ, ἐκ τοῦ نظر ναζάρ, κατὰ τὸν τύπον ἰνφιζάλ.

(۳) اضطراب ἰζτεράπ, ἐκ τοῦ ضرب δάρπ, κοιν. ζάρπ, κατὰ τὸν τύπ.

(۴) مشغول μεσγούλ, ἐκ τοῦ شغل σούγλ, κατὰ τὸν τύπον μεφούλ.

دهشتلى قورد چوققلره پك زياده ياقلاشدى . وحشى
وحشى باقدى . ايكىسى ده تتره مكه باشلاديلر . چوققلر
« باباجم ! باباجم » ديه هايقيرديلر . نه سعادت ! بابالرينك
سى آنلره جواب ويردى . اوزاقده بر فشارك يارلادىغنى
كورديلر . بونكله برابر ، چوققلر جانوارك نفس آلدىغنى
حس ايدورلردى . اولوم !... بو دهشتلى كله آرتق تجسم^(١)
ايدوردى . آنسزىن چوققلر حيرتله هايقيرديلر ، چونكه ،
داللك آره سنده بر خيشيرتى پيدا اولدى . متعاقباً^(٢) ، هر زمان
سووب اوقشادقلرى صادق كوپكك كنديلرني يمك ايستيان
قوردك بوغازينه صاريلديغنى كورديلر .

كوپكك آرقه سندن پدر قوشيوردى . چوققلرينك
اولديغى يره كلديكى وقت ، كوپكك آل قانلر ايجنده قالديغنى ،
فقط قوردكده مقاومت^(٣) ايدهميه جك بر حاله كلديكنى كوردى .
فنارنى يره قودى . اندهكى قازمه سنك سيورى اوجلريله
قوردك جكرلرني پارچالادى . چوققلرني آلدى ، مسعود
اوله رق اوينه كيتدى .

(١) τεδζεσσούμ, ἐκ τοῦ δζέσμ κατὰ τὸν τ. τεφερούλ.

(٢) μουτεάχηπεν, ἐπίρρημα τοῦ μουτεαχῆπ ἐκ τοῦ
ἀκχπ κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου
τεφερούλ, μουτεφεῖλ.

(٣) μουκαθεμέτ, ἐκ τοῦ κηγγάμ, κατὰ τὸν τύπον.

يارلايوردى . قورقودن چوجقلرك قلى اورمغه باشلادى .
عرفان هايقيردى كه :

-- قورد !

صكره كنديسىنى طوپلادى . او قدر قورقو آراسنده
كوچك قرداشنه تسلى ويرمك لازم اولديغنى آكلادى .
فقط نه يابه جق ؟ احسان حالا آغلايور !

عرفان كال جسارتله اليه قرداشنى محافظه^(۱) ايتمكه
چاليشه رق ، بر طرفندن ده قوردك آتشلر صاچان كوزلرينه
باقه رق ديدى كه :

— قورقمه ! الله كريم^(۲) در !

اوده بر بابا ، بر آنا واردر كه بوياوروجقلرى دوشونيور !
معتادلرندن زياده بكديلر . چوجقلر كلى . نهايت پدر ،
والديه ديدى كه :

— چوق كچ قالديلر . بن كيدوب بولمالى يم . آرقه سنه
قازمه يى ، انه فنارى آلى . صادق كويكى ده اوكنه قاندى .
پدر ، باشى يوقاريده اوله رق ، هر طرفى قوقلايه قوقلايه كيتمكه
اولان كويكى تعقيب ايديور ، خلمان ايچنده قالان والده ده
كنديلرينه باقيوردى .

(۱) حفظ $\mu\omicron\upsilon\chi\alpha\rho\epsilon\zeta\alpha, \acute{\epsilon}\kappa\ \tau\omicron\upsilon\ \chi\eta\phi\zeta, \kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \tau\omicron\nu\ \tau\upsilon\pi\omicron\upsilon\ \mu\omicron\upsilon\phi\alpha\lambda\acute{\epsilon}.$

(۲) $\kappa\epsilon\rho\acute{\epsilon}\mu, \acute{\epsilon}\kappa\ \tau\omicron\upsilon\ \kappa\rho\acute{\epsilon}\mu, \kappa\alpha\tau\grave{\alpha}\ \tau\omicron\nu\ \tau\upsilon\pi\omicron\nu\ \phi\epsilon\iota\lambda.$ كريم

غائب چو جقلىر

عرفان احسانك بيوك قرداشى ايدى . بر كون ايكي
 قرداش ، چالى چيرپي طوپلامق ايجون اورمانه كيتديلر .
 عرفان طوپلاديني اوطون پارچه لرني بر ايه صاره رق آرقه سنه
 آلدى . كوچك احسان ياپراق پارچه لرني ، چالي چيرپي يي -
 چو جقلىرله مخصوص - بر شوق وشطارتله طوپلامغه باشلادى .

عرفان بردن بره طوردى ، چونكه اورمانك ايجنده يولى
 غائب ايتمشلردى . نه ياپه جقلىر ؟ اطرافده هيج كيمسه يوق ،
 كيجه ده ياقلاشيور . عرفان اللريني آچدى . سسى چيقديني
 قدر باغمغه باشلادى . جواب يوق ! يالكز ، اورمانك
 ايجنده كندى سسى عكس ايدوردى . احسان بر آغاجك
 آلتنه اوتوردى . آغلامغه باشلادى . حقى واردى . بو
 اورمانك ايجنده دهشتلى بر جانوار اولديغنى كنديسنه - برقاج
 كون اول - حكايه ايتمشلردى .

احسان ، آنسزین آياغه قالقدى ، قرداشنك آرقه سنه
 كلدى . « قرداشم ! باق ، باق ! » ديه هايقيردى . عرفان
 باقدى . قرانلغك ايجنده - آتشلر صاچان - ايكي كوز

— آنه جكم ! بعضاً بنى اويانديرمق ايچون سسكى زياده
 چيقارمق ايستيورسك . دييورلر كه : خسته لر چوق سس
 چيقارمامليدر . بونك ايچون ايك بر اوجنى قوله باغلايم .
 بر اوجى ده ياستيغكك آلتده طورسون . ايستيديكك وقت
 ابي چك، بن اويانيرم .

والدهسى اويله ياپدى .

رافتك والدهسى ايو اولديغى كون باغچه يه چيقدى، بر آغاجك
 آلتده كي قانا به يه اوتوردى . رافتى قوجا غنه آدى . كوزلرى
 ياشلى اولديغى حالده ديدى كه :

— بىم ميني ميني رافتم ! جناب حقك مرحتى، برده
 سنك معاونتك^(۱) بنى ايو ايتدى !

رافت بختيار ايدى، چونكه والدهسى ايو اولمشدى .

تنبيه

(والدهلره معاونت لازمدر . ابويننه معاونت ايدن

جوجقلرى جناب حق مسعود^(۲) ايدر .)

(۱) mouxθενèt éx tou ἄν κατὰ τὸν τύπον μουφκαλέ.

(۲) μεσ'οὐδ, éx tou سعد سآ'د κατὰ τὸν τύπον μεφ'οὐλ.

ديهرك مکتبه کيتدى ، چالیشدى . مدت حیاتنده محمود
بر آدم اولدى .

والدهیه معاونت

رأفتك فقير^(۱) والدهسى بر ماكنه آلمشدى . اوتەكينك
بريكينك ديكيشنى ديكىر ، بونكله كچينيردى . فقيرانه اوطه سنده
ماكنه سنك باشنه اوتوروب ديكيش ديكمكه باشلا ديفنى وقت ،
اوغلى ده كوچك اسكملهسى اوستنه اوتورور ، ماكنه چرخك
سرعتله دونديكنه باقاردى .

بوزواللى والده بردن بره خسته دوشدى . فقير ايدى ،
كیمسهسى يوق ايدى ، مع مافیه مایوس^(۲) دکلدى ، چونكه رأفت
یاننده ايدى . والده سندن هر کون آلدیفنى کونده لکلرله او
زواللى قادینه هر آقشام بر کاسه چوربا تدارك ايدر ، کتيردى .
قادينك ياتاغى ، اوغلنك ياتاغلنك قارشيسنده ايدى . رأفت
بر آقشام مکتبدن کليرکن والده سنه بر ايپ کتيردى . ايپ
اوزاتقدن صکره دیدى که :

(۱) φεικῆς, κοινῶς φεικῆς ἐκ τοῦ φάκρ κατὰ τὸν τύπον.

(۲) μειγνύς, ἐκ τοῦ μίς γνές, κατὰ τὸν τύπον με'φούλ.

يووا يانمغه مجبور^(۱) اولديغنى سويليهرك قوشك ده كندينه كوره
ايش کوچ صاحبي اولديغنى آكلاتدى . براز دها اوتنده يول
اوزرنده ياتمش بر كويك كورديلر . چوجق :

— كوپكلده اوينايمهلمى ؟ ... باق ، آلك ايشى يوق كي
كورونيور ديدى ، او آنده بر آدم ايصلق چالدى . كوپك
يرندن صيچرادى قويونلرى بازاره كوتورن چوبانه ياردم ايتك
ايچون قوشدى .

چوجق چاير يملكده اولان بر آت كوردى « بارى كيدوب
بونكله اوينايم » ديه آلك ياننه كيتديكى زمان النده بر صابان
اولديغنى حالده بر چفتيجى ياننه كلدى . صابانى آلك بويننه
باغلادى . صكره چوجغه دونهرك : « ياوروم ! آتلم تارلالرمى
سوررلر ، بنده ياره قزانمق ، چولوغمى چوجغمى بسيله مك
ايچون آرپه ، بغداي ، يولاف يتشديريرم » ديدى . بونك
اوزرينه چوجق هر قوشك ، هر آلك ، هر آرينك ، والحاصل ،
هپ حيوانلرك كندينه مخصوص بر خدمتى اولديغنى آكلانجه :
— پك اعلا ، همشيره جكم ! مكتبه كيده جكم ، درسلىرمى
اوكرنه جكم ، چونكه هر كسك بر درلو ايشى اولديغنى آكلادم .
بنم ايشمده درسلى اوكرنمكدر . بن نه ايچون تنبل اولهيم !

(۱) μεδδζησὺρ ἐκ τοῦ ζῆπρ, κατὰ τὸν τύπον μεφρὺλ .

قز، چوجغك تكليفنى رد ايدەرك - خير، خير، اوينامغه
 وقتم يوقدر ! سنى مکتبه براققدن صكره چارشويه كيدوب
 يوك ايكي، ايكنه، دها بعض شى آلەرق اوھ كيدەجكم .
 بونلرى والدەملە ايشليوب اكك پارەسى تدارك ايدەجكر .
 جوابى ويردى .

بو كوچك محاورەدن صكره ايكي چوجق يوللرينە دوام
 ايتدیلر، براز يول دها يورودیلر . بو ائنادە چوجق چيچكدن
 چيچكە اوچمقده اولان بر بال آريسنى كورر كورمن « كاشكى
 آرى اولايديم ! آريلرك ياپەجق ايشلرى اولمديغى كي
 اوكرەنەجك درسلى دە يوقدر ! » ديه هايقيردى .

همشيرەسى - « وای ! آرى تئبليدر ؟ بال طوپلار،
 بال موسى طوپلار، قووانلرە استيف ايدر، قيشين ييهجكنى
 بو صورتلە بتون ياز تدارك ايدر . جوابى ويردى .
 براز صكره چوجق آغاج اوزرنده برقوشك اوتديكنى
 ايشيتدى .

- امين^(۱) كه قوشك ايشى يوقدر. آنك كوزل صداسنى
 ايشتمك ايچون بتون شو آغاجك آلتندە اوتورورم ! ديدى .
 لكن همشيرە قوشك دائماً يردن چورچوپ طوپلامغه، بونكلە

(۱) ἐμὴν ἐκ τοῦ ἀμὴν ἔμην, κατὰ τὸν τύπον.

بابالرى ده تصديق^(۱) ايدەرك :

— اوت . اوروپاده اوچ يانار طاغ واردر : برنجيسى
(وهزو) ، ايكنجيسى (اتنا) ، اوچنجيسى (هكلا) يانار
طاغيدر .

محمد ! طبغكه كره ارض بولنور . هايدى باقلم، شمدي
صوغودى . يه ! ديدى .

تنبيه

(چوجقلر! هر شئي كور كورينه از برله مەيك تطبيق^(۲) ايدەرك
اوقويك .)

تنبیل چوجق

بر ياز كوني، بر چوجق، والدهسى طرفدن مكته كوندرلدى.
فقط چوجقلك اويونى چوق سوديكنى والدهسى بيلديكندن
همشيرەسنەدە برلكده كيمەسنى امر ايتدى .
هوا بك صيحاقت ايدى. چوجق همشيرەسنە مكته كيتمكدن
ايسە كول كنارندە اوينامق دها ايو اوله جغنى سويلەرك
اورادە اوينامەلرينى تكليف^(۳) ايتدى .

(۱) تصديق ταπείνω ἐκ τοῦ σῆδκ, κατὰ τὸν τύπον τε'φίλ.

(۲) تطبيق ταπείνω ἐκ τοῦ طبق τήπκ, κατὰ τὸν τύπον τε'φίλ.

(۳) تكليف τεκίλφ ἐκ τοῦ κλφτ κλφτ, κατὰ τὸν τύπον.

ارضك ايچنه طوغرى اوتوز مترو ير قازاجق اولور ايسهك
اورانك طيشاروسندن دها زياده صيچاق اولدينى حس ايديلور .
دها آشاغى اينرسهك يارى صويونمغه احتياج گورورز .
نصلكه معدن اوجاقلرندهكى عمله يارى صويونورلر . ۱۵۰۰
مترو ايجريده آتجق ياشايه بيليرلر .

شمدي بعض يرلرى ده دها زياده قازاجق اولور ايسهك نه
اولور بيليرميسكز ؟ محمدك الماسنه باقك :

محمدك ديشيله آچدينى كوچك دليكلره باقك . اورالردن
دومانلر چيقيور . آقيجى ، ياقيجى صو آقيور . اكر بزم
اوبورك ديشلرى كره ارضى بوقدر ياراجق اولسه ارضدن بويله
صولر آقار .

اللهه چوق شكرلر اولسون، كه صولر اكثريا دكز كنارلرنده
پيدا اولور ، اوراق چاتلاق يرلردن آقار . بونلر يانار طاغلرك
تپه سيدر . بوكا « منفذ » ديرلر . يانار طاغلرك تپه لرندن
دومان وبر نوع خيرمى ماده چيقاركه آدينه « لاوا » ديرلر .
احمد ، باباسنك سوزينى كسهرك :

— ديمك كه محمدك ديشى المانك اوزرنده يانار طاغ حصوله
كتيردى ! ديدى .

احمدك كوچك قرداشي محمد براز اوبورجه اولديغندن
 قصور قالان ايكي المانك اك بيوكنى آلدی، درحال آغزینه
 كوتوردی، فقط باغیره رق براقدی . الما صوغومش
 كورونیوردی، اما ایچروسی هنوز چایر چایر یانه جق درجه ده
 قیزمش ایدی . محمدك آغزی یاندى .

هرکس او كوچك اوبورك حالنه كولدی . فقط پدر،
 محمدك طبقی (طابق) ایچنده یو ارلانان المایی کوستره رك :
 — چوجقلم ! شو الماره باقك ، سزه كرهك كوچك
 بر نمونه سنی کوستریورم . محمدك الماسی ایستدیككز شیئی سزه
 اوكرتمكه كفایت ایدر .

كره ارض ده الما كبی یو وارلاقدر . آنك كبی كره ارضك ده
 یوزی صوغومشدر، یورركن ایچروده کی حرارت طوبولماز .
 بو آرهلق محمد :

— باق ! باق ! المانك اوزرینه سینك قوندى . دیدی .
 باباسی بونك اوزرینه ینه سوزه باشلایه رق :

— بزه بو سینكه بکزه رز : ارضك اورته سنده حرارت
 اولدیغندن خبرمز بيله اولماز . فقط عالمز چوق زماندن برو
 (حرارت مرکزیه) دینلان آتشی بولمشلر . كره ارضك
 اورته سی المانك ایچروسی كبی خمیرمی ویا قیچیدر . اكر كره

عارفك والدهسى كلدى . عارف هم روباسنى كىنمكله
 اوغراشیر، هم والدهسنه سوز آكلاقمغه چالیشوردی . دیدی که :
 — آنه بن اویاندم ، برشی کورمیوردم . لکن کونشك
 آیدینلغی بكا بیک درلو شی کوستردی .

والدهسى چوجغنى سوهرك دیدی که :
 — اوت اوغلم ، علمده طبقی کونشك آیدینلغنه بکزر .
 انسان اوقورسه بیک درلو شی کورر، اوکره نیر .
 انسان نه درجه چالیشور علم اوکره نیرسه او اوطه یی اودرجه
 آیدینلاقمش اولور ؟!

پیشمش الما

یمك ینمش ایدی . احمد درس کتابنده اوقودیغنى باباسنه
 نقل ایدیوردی، دییوردی که :
 — باباجم ! کره مزك اورتهسى یانار حالده ایمش . بوصل
 اولور ؟

بو آراق سفرهیه چرز کتوردیلر ، چرزك ایچنده فرونده
 پیشمش درت دانه کوزل الما واردی . والدهسى پدری برر الما
 آلدیلر .

زواللى اوت! او اوزون قولاقلى طاوشانك قارننه كيتدى!
 اوراده نه اولدى؟ برقاق طامله قان. بر آز دها صكره ات.
 ديمك كه او حالده طاوشانك بر پارچه سى حالنه كيردى.
 آنكله كيدر، كلير، صيچراز. كوردكر آ. طپراغمز بزه اوج
 شى طانيتدى، معدن، نبات، حيوان.
 بونى خاطر كرده ابو طوتك. ايلروده دها تحفلرينه راست
 كله جكر. X

۲ كونشك شعاعى

عارف، اويقودن هنوز قالمشدى. كوزلى آچيق اولدينى
 حالده اوطنك ايچنى كوره ميوردى.
 بو آرهلق بجرمنك قابانيق طرفدن ايچرويه طوغرى
 كونشك شعاعى كيردى. چوجق بو شعاعه باقدى ايچنده
 اولجه كوزه كورونميان بر عالم كوردى.
 بو عالم، آلتون پارچه لرى كې ياريل ياريلان اوراق،
 اينجه توزلردن عبارت ايدى. ساده بومى؟ خير، ضيا ايچنده
 اويناشان، اوچوشان بر طاقم قنادلى بوجكلرده واردى.

بر پارچه طپراغك تاريخى

بول اوزرنده ييغيلش بر پارچه طپراق وار ايدى. بو طپراق
ياشاماز، حس ايتمز، بو بر معدندر .

جوجغك برى بونى آياغيله قيردى، توزينى ياننده كي تارلايه
آتدى، عجباً بو توز نه اولدى ؟

بر نبات ، توزك كوچك تخملىرىنى كوكيله امدى ، يعنى او
طپراغك ايچنده كندينه يارايه جق ايو شى نه ايسه آنى آلدى .
قرمزى چيچكلى كوزل بر نبات اولدى .

باقك نه غريب^(۱) دكيشمه ! بر پارچه طپراق كوزل بر
نبات اولسون .

نبات يشار، كوكك صولرينى، طپراغك اوزينى امر، بيتر،
چيچكلنير يالكز طپراغه ياپيشقدر، قيملدانهماز ، برشى طويماز ،
ايسته بو حاليله حيواندن فرق اولنور .
عجله ايمهيك ! تاريخمز دها ييتمدى .

بر آراق تارلادن برطاوشان كچر، نباتمرك بيتديكى تارلاده
آچيقمش بولنور، اوچ دفعه ديشيله طوقنوز، نباتى ير .

(۱) γαρίπ ἐκ τοῦ γουρπέτ κατὰ τὸν τύπον τερ'ίλ. غريب

نه قدر بوزوق ! ايسته آنك آصه لرينه (فيلوقسرا) دينلان
 بر بوجك دوشمش . بر قاچ سنه باقيلادينى تقديرده بتون بتون
 خراب اولور . يازق دكلى ؟ ساده خراب اولسه برشى دكل ،
 اوتنه كي باغلرده كچر . بو بر خسته لقدر . فى الواقع ^(۱) تارلالره
 دوشن اويله بوجكلى محو ايده جك طبيعى واسطه لر واردركه
 اوده چقجيلىرك دوستلريد .

— آنلر كيملردر ؟

— قوشلردر . هانتونلر اوچاركن سرچهلر آنى ياقالارلر .
 شو قاره طاووغى كوردكمى ؟ اوده بر طاقم بوجكلى ير .
 حساب ايتشلر ، بر قره طاووق ۳۲۰۰ دانه بغداى و ۱۱۵۰
 صالقم قورتار يورمش .

هله قيرلانچىلر ، اسپنوزلر ، بلبلر چقجيلىرك اك زياده
 دوستيدر . بونلر سنه ده بر ميل يونى متجاوز ^(۲) بوجك اولدورلر .
 هله قارغلر ، صيغير جقلر چكر كه لرك اك برنجى دشمنيدر .

✓

— • • • —

(۱) فى فى φί-λ-βακή, σύνθετον ἐκ τοῦ ἀποθετικοῦ τοῦ φ, τοῦ ἄρθου αὐτοῦ ἐλ καὶ τοῦ ὀνόματος βουκού, κατὰ τὸν τύπον φαήλ, ἀληθῶς, τῷ ὄντι.

(۲) ἐκ τοῦ جوز κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου τεφεοῦλ, μouteφεείλ.

او گرنلیدر . دولتمز زراعت مفتشلی^(۱) تعیین ایتشدرکه
بونلرک اک مهم وظیفه‌لی چققیلره لازم کلان معاونت^(۲) قیه‌ی
ایفا ایتکدر، زیرا چققیلرک طبیعی دوستلری اولدینی کبی
دشمنلری دخی واردر .

— عجائب ! چققیلر چالیشورلر، بونلرک هرکس دوستی
اولمالیدر .

— بوسوزک طوغری . فقط بونلره دشمن اولانلر
انسانلر دکل، حیوانلردر . هله (هانتون) نامنده بر بوجک
واردرکه تارلارده اوچار . طوپراغک آراسنه یمورطه‌لرینی
براقیر . او یمورطه‌لر پاتلار . ایچلرندن بیاض بر قورت
چیقارکه بغدادک، چاودارک، یولافک وسائرک کوکلرینی یر،
خراب ایدر .
— صکره ؟

— صکره‌سی نه اوله‌جق ، بی چاره چققی زیان ایدر .
اگر چققی عالم اولسه بو طرفلری دوشونور . حساب ایدر ،
تارلاسنی قورتاره‌جق واسطه‌لر بولمغه چالیشور . باق شو باغه ،

(۱) μουφετίς, έχ του φέτς κατὰ τὸν τύπον τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τοῦ τύπου τεφείλ, ηουτεφείλ.

(۲) μωυαθενέτ έχ του εον ἄθν, κατὰ τὸν τύπον.

خاطرنده طوتدى . ايكي رسمى قرداشندن ايستدى . جينه
قويدى . كوسمك ايستديكي زمانلرده او طارغين چهره لى
رسمه باقار، نه قدر غريب، فنا حالده اولديغنى كورر ، درحال
چهره سنه تبسملر^(۱) كتيوردى !

زراعت

ملكتمزده اصول زراعت پك زياده ايلريله مشدر .
بادشاهمز، ولى نعمتمز بوفنك ايلريله مسى ايچون مكتب آجدى .
نمونه چفتلكلىرى، تارالارى ياپيوردى . بوندنه مقصد، ارباب
زراعتك استفاده لريني^(۲) تايمين ايتكدرد .

فقط زراعت نصل اجرا ايديلور بيلورميسك ؟

— خير افندم .

— ايوجه ديكله، زراعتك ايودن ايويه اجراسى ايچون
اول امرده چفتجى اولان آدم زراعت فتى يئليدرد . هله بو
پك الزمدر، زيرا محصول ويرمكه استعدادى اوليان برطوپراقله
اوغراشمق باتمق ديمكدرد . اكر يئلر سه بيلنلره صوروب

(۱) πεπεσσίμ ἐκ τοῦ πεσαμέτ κατὰ τὸν τύπον τεφεοῦλ.

(۲) ἰστίφιδε ἐκ τοῦ φαῖδε, κατὰ τὸν τύπον ἰστίφ'άλ.

قرداشى دها خطاب ايدرك :

— عارفه ! ايكنجى بر رسم دها ! احتمال^(۱) كه بونى

بكئيرسك . ديدى .

قز، پك فنا طبعلى اولديغندن رسمه باقاماق ايستدى، فقط

مراقى سبيله باقامغده موفق اولهمدى .

باقدى، رسمى كورنجه يوزى كولى، رسم متبسم^(۲) ايو

طبعلى اولدينى جهتله بر قز چوجنى تصوير ايدوردى .

عارفه كئندىنى ضبط ايدهمدى . حتى :

— نه قدر كوزل قزجىز ! فقط بوده بنم . ديدى .

— بيوك قرداشى آرتق نصيحت ويرمك زمانى كلديكنى

آكلاديغندن سوزه باشلادى، ديدى كه :

— اوت، بوده سنسك، فقط يوزك كولديكى، كيسهيه

كوسمهديكك زمان، اكر يوزك كولرسه عالم سنى سور، كيسه

سكا « كوسكون » ديمزسه بنده، آنه مده ممنون^(۳) اولورز .

عارفه، بيوك قرداشنىك درسندن متنيه^(۴) اولدى . هر زمان

(۱) احتمال $\dot{\iota}\dot{\nu}\tau\dot{\iota}\mu\acute{\alpha}\lambda\ \acute{\epsilon}\chi\ \tau\acute{o}\upsilon\ \chi\acute{o}\mu\lambda\ \kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \tau\acute{o}\nu\ \tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu\ \dot{\iota}\pi\tau\acute{\iota}\acute{\alpha}\lambda\.$

(۲) $\mu\omicron\upsilon\tau\epsilon\pi\epsilon\sigma\sigma\acute{\iota}\mu\.,\ \acute{\epsilon}\chi\ \tau\acute{o}\upsilon\ \pi\epsilon\sigma\sigma\mu\acute{\epsilon}\tau\ \kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \tau\acute{o}\nu\ \tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu\ \tau\eta\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu\epsilon\rho\gamma\eta\tau\iota\kappa\eta\varsigma\ \mu\epsilon\tau\omicron\chi\eta\varsigma\ \tau\acute{o}\upsilon\ \tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu\ \tau\epsilon\phi\epsilon\omicron\upsilon\lambda\.,\ \mu\omicron\upsilon\tau\epsilon\phi\epsilon\acute{\iota}\lambda\.$

(۳) $\mu\epsilon\mu\upsilon\omicron\nu\ \acute{\epsilon}\chi\ \tau\acute{o}\upsilon\ \mu\acute{\epsilon}\nu\upsilon\ \kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \tau\acute{o}\nu\ \pi\iota\ \tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu\ \mu\epsilon\phi\acute{o}\upsilon\lambda\.$

(۴) $\mu\omicron\upsilon\tau\epsilon\upsilon\epsilon\pi\acute{\iota}\chi\.,\ \acute{\epsilon}\chi\ \tau\acute{o}\upsilon\ \nu\epsilon\pi\acute{\epsilon}\chi\ \kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \tau\acute{o}\nu\ \tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu\ \tau\eta\varsigma\ \acute{\epsilon}\nu\epsilon\rho\gamma\eta\tau\iota\kappa\eta\varsigma\ \mu\epsilon\tau\omicron\chi\eta\varsigma\ \tau\acute{o}\upsilon\ \tau\acute{\upsilon}\pi\omicron\nu\ \tau\epsilon\phi\epsilon\omicron\upsilon\lambda\.,\ \mu\omicron\upsilon\tau\epsilon\phi\epsilon\acute{\iota}\lambda\.$

ايو خويلو اولمالى

عارفه، کوسيجى، چابوجق يوز چويريجى بر قز ايدى .
 آزيحق مخالفت^(۱) کورسه برکوشيه چکيلير، صورتى آصاردى .
 بيوك قرداشى مکتبه رسم ياپمى سنى اوکرنمش اولديغندن
 عارفه يي اصلاح^(۲) ايتكى ايستى . حتى برکون .
 — عارفه ! ياپديغيم رسملردن ايکيسنى سکا کوستريمى مى ؟
 ديدى .

بونک اوزرينه قز قوشدى .

بيوك قرداشى اول امرده فنا طبيعتلى برکوچك قز رسمنى
 کوستردى . رسمدهكى قزك كل کي دوداقلرى چيرکين بر
 صورتده بوزولمش، آلى، قاشلرى چاتلمش، کوزلرى آياق
 قابنک بروننه ناظر^(۳) بر صورتده تصوير^(۴) ايدلمش ايدى .
 عارفه درحال کندينى طانيدى، قيزدى، قرداشنه آرقه سنى
 چويردى .

(۱) *μουχλεφετ ἐκ τοῦ χιλεφετ κατὰ τὸν τύπον.*

(۲) *ισλάχ ἐκ τοῦ σαλάχ, οὗ τὸ τρίγραμμυ σουλχ, صلح κατὰ τὸν τύπον.*

(۳) *ναζήρ ἐκ τοῦ νιζαρέτ, οὗ τὸ τρίγραμμυ σουλχ, نظر κατὰ τὸν τύπον φησί.*

(۴) *τασίρ, ἐκ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ σουρέτ, صور σουδέρ, κατὰ τὸν τύπον τefil.*

اوينارسك، اكر ديدكلرمه دوام ايدرسهك چابوجق بيور،
بويله - توكي دو كولش ييلچ كبي - قالمزسك . ديدى .

احمد بوسوزلري ايشيدنجه اوتاندى، چورباسنى، اتى يمكه،
آچيق هواده اوتده بريده قوشمغه باشلادى، درحال يناقلىرى
قيزاردى، بويى بيودى بيوك، قوتلى اولدى .

بونك اوزرينه مكتبه قويدىلر، لكن قوتى، ژيئناسيتقده
مهارتى اولديغى حالده درسده تبتلك ايدىوردى .

بركون خواجهسى احمد طارلدى، ديدى كه :

— اوغلم ! سن قوتلى، بيوكسك . بك اعلا، فقط
برشى دوشونمىورسك، اوده ذهنك وجود كبي اولديغيدر،
ذهن ده بيومهلى، قوتلى اولمالى، اوللرى بويك كوچك ايدى
بيودى، فقط سنك فكرك جوجه قالدى، اوتانمازميسك ؟
فكرك بيومهسى ايچونده وجودك كبي آنى بسيله مك
لازمدر، چاليش ! ديدى .

احمد خواجهسك سوزلرينى ديكلهدى . برقاج آى صكره
صنفك اك برنجى طلبهسندن اولدى .

تنبيه

(بركىسهده اوچ شئيك بولنمى لازمدر : صاغلام وجود،

تربيهلى ذهن، اصيل قلب)

— چو جقار ! سز مصادله کی اللر کی سکر : بری بریکزله
 غوغا ایدم جککزه قوجاقلاشک دیدی .
 ایکی چوجنی قوللری آره سنه آله رق بری برینی قوجاقلامغه
 مجبور ایتدی .

تنبيه

(کندی قرداشنه فنالق ایدن ، کندینه ایتمش اولور)

فکری ده وجود کی بسيله ملیدر

احمدك وجودی ضعیف ، یوزی صاب صاری ایدی ؛
 هر کون بر کوشیه بوزولور ، اورادن قیلمد اماز ، آزیر ،
 یدیکی ده شکرله کی شیلردی ، بونلرده وجودی بسيله مز ،
 آنک ایچون بیویه مدی .

آناسی باباسی مراق ایتدیلر . هکیم کتیردیلر .
 هکیم احمدی کورنجه :

— او غلم ! بو حالک نه ؟ سن جوجه می اوله جق سک ؟
 انسان شکرله بسیلنمز . ایویمه لی ؛ صیحاق صیحاق چوربا ، ات ،
 بورک کی شیلرله قارن طویور مالی . ایویرسه ک قوشار

متنوعه

قرداش

ایکی قرداش وار ایدی . بری برلرینی قیصقانیلر ایدی .
هر سوز باشنه غوغا ایدرلر ایدی . برگون بابالری نصیحت
ویردی . دیدی که :

— سزه بر مصال سویلیه جکم ، دیکله یك :

برکون صول ال صاغ الی قیصقانیر ، غوغایه باشلار ، او ،
اوته کینک النده بولنانی قوپاروب آلق ایستر ، ایکیسی ده اوروشور ،
ایکیسی ده ایجینیر .

او زمان قفا ایکیسنه بردن :

— سزک ایکیکرده برقان ایله بسیلنمش قرداشسکز ،
کورمیور میسکز ؟ بری بریکزه ایتدیککز قتالق او برینه ده
سرایت ایدیور . بری بریکزله غوغا ایده جککزه بری بریکزه
یاردم ایدک !

بونک اوزرینه پدر سوزینی دکشديره رک :

زرافه

زرافه ، دوه ، اوکوز کبی کویش کتیریحی واک قولای
 فرق اولنور حیوانلردن بریدر . ارککنده ، دیشینده بولنان
 بوینوزلرک ایچی طولودر . قولاقلری اوزون و سیوری در .
 دیشلری اوتوز درت دانه در . بوینی غایت اوزون ، یله سی ایله
 تویلری قیصه در . قاصیغنده درت ممه سی واردر . قویروغی
 قیصه ، اوجلری اوزون بر توی دمتی ایله نهایت بولمیشدر .
 اوک ایاقلری آرقه آیاقلرندن پک اوزون اولدیغندن
 یورومه سی تیزدر .

زرافه اک زیاده آفریقا قطعهنسک (سنار) و (دارفور)
 جهتلرنده بولنور . بورالرده آغاجلرک تپهلرینی واک زیاده
 « میوزا » دنیلان اوتی بیهرک یاشار .

بشقه محله نقل اولنانلری میوه دخی یرلر ، هله المایی پک
 زیاده سورلر . اوروپا پایتختلرنده کی حیوانات باغچهلرنده بولنان
 زرافهلر مصر بغدادی ، آجی باقله ، آرپه وسائر سبزله آلشمش
 اولدقلری کبی ایچه جکلری ده صباح آقشام سوتدن عبارتدر .
 حبشستانده و آفریقانک اورته یرلرنده بولنان قبیله لر زرافه
 ایله تعیش^(۱) ایدرلر .

(۱) τερψιμός ἐκ τοῦ ἀγῆς κατὰ τὸν τύπον τερφεύω.

تخته قوروسى

تخته قوروسنك قارنى سكر پارچه در . بو پارچه لر برى
برينه غايت كوشك باغلر ايله باغلانمشدر . حيوان ايستديكى
كبي امه جك بر آدم بولدينى وقت همان قارننده كي بو پارچه لر
آچيلير . قانى امدكجه ايجـلـرى طولار . طولدقچده بيوجك
برى شى اولور .

تخته قوروسنك بر انسان ويا بر حيوانى صوققه سى ايكنه لريله
درى يي دلوب آغزندن اورايه بر صو آقتمه سندن عبارتدركه
بو صو ياقيجى بر صودر . طوقوندينى يري قيزارتير ، قبارتير ،
اورته يرنده سياه بر نقطه براقير .

بر كره آلدني قان ايله بر چوق زمان بيه جكه محتاج^(۱)
اولقسز ين يوواسنده ياشايه بيلور .

تخته كهله سنك ديشيلرى مارت ، ميس ، تموز ، ايلول
آيلرنده يمورطلار ، هر دفعه سنده ده اللى قدر يمورطه چيقارير ،
يمورطه لرني ده اكثريا تخته آره لقلرينه براقور .

حاجت ، $\chi\tau\iota\gamma\epsilon\acute{\iota}\delta\epsilon\zeta$ ، $\acute{\epsilon}\kappa\ \tau\omicron\upsilon$ $\mu\epsilon\tau\omicron\chi\tau\acute{\alpha}\delta\epsilon\zeta$ ، محتاج (۱)

رنكى بياض ، سياه و آلاجه در . دريسندن قوندره لر
وباغر صقلىرندن كريس ياپارلر . سودندن ماعدا قوچ وقوزيدن
دخى عىنى منفعتلىرىمىز واردر . قويونلر سنده بر قوزى
طوغوروب اون ايكيدن اون بش سنده قدر ياشايه بيلورلر .
يىكلرى ساده اوتدر . ديرلر كه چوبان قوال چالاركن آنلر
زياده ممنونيتله اوتلارلر .

كيك

كيك غايت نازك بر حيوان اولوب اوروپا و آسيا و آمريكا
واسپانيا و صىحاق يرلر ك كافه سنده بولنور . رنكى بوز
وبوينوزلرى كل رنكنده غايت بيوك اولوب اون سكر نهايت
يكرمى درت قدر چتاللىرى دخى واردر . هرهارده چتاللىرى
دكيشوب تازه لنور . بويى اوچ بچق آياق اولوب درت سنده
قدر ياشايه بيلور . اوراق بچمنده اكين وقيش وقتنده آغاچ
قابوغي و ياپراقلىر ايله بسلنور . ديشينك بوينوزلرى اوليوب
سنده بر ياورى طوغورر . و اوچ آي قدر سود امرسده
ايكى ياشنه وارنجهيه قدر آناسندن آيرماز . كيكك اتى غايت

تاریخ طبعی

چکرکه

چکرکه آرد آياقلىرىنىڭ قوتىلە ايچە صجرايوب قنادرلندن
چاتردار بر ويزلى اولور . اك بيوكلرى اوچاركن بر ايكلى
ظاهر^(۱) بلك بلك كلكلرندن كوشك ضياسنه قرالى پيدا
اولور . و نباتات و محصولاتى^(۲) خراب ايدرلر . هندستان
و عربستان اهالىسى چكرکه نك بعض جنسلرندن يرلر . و بونلر
رئيسلرى^(۳) اولوب اوچديغى وقت اوبرلر ك كافهسى آردينه
دوشرلر . توكلرى زهرلى اولوب محصولاتى خراب ايدرلر .

قويون

قويونك سودى و اتيله بسلنديكمز ايچون پك فائده ليدر .
سودندن پينر ك درلوسى و يوكندن البسلر ك هر جنسى ياپيلور .

(۱) ظاهر ζυγίρ, ἐκ τοῦ ظهور ζουχούρ κατὰ τὸν τύπον φαήλ . —
(۲) محصولات μυχοσουλὰτ πλ. τοῦ محصول μυχοσουλ ἐκ τοῦ
χουσοῦλ κατὰ τὸν τύπον μεφ'οῦλ . — (۳) رئيس ρεΐς ἐκ τοῦ
ριγισέτ κατὰ τὸν τύπον .

سرچه

ذاتک برى اوینامق اوزره طوتوب آياقلىرىنى ايلکله
 باغلامش اولديغى بر سرچه قوشنى نصلسه بر دليکه قاچرر .
 وچقارمغه چالیشورکن آياغنى قوبازديغنى والدهسى کورنجه
 آجيسندن انشالله سنک آياقلىرى دخی بويله جه قوپسون ديو
 بددعا ايدر . برقاق سنه صکره تحصيل علم ايجون غربتته
 کيدرکن حيواندن دوشوب آياغى قيريلور . وهکيملره باقدرمش
 ايسهده فائده کورميوپ عاقبت ويريلان قرار اوزرينه بسبتون
 آياغنى کسمش اولدقلى روايت اولنور .
 (انسان وحيوانلره فنالق ايدنلر البته بولورلر)

کوکر جین (۱)

کوکر جینک بری چشمه نك اطرافنده طولاشورکن قرنجه نك
 بری صوسزلغندن طولانی صویه یا قلاشدقده صوبك آق دیسندن
 مرتبه هلاکه کلدیکنی کوکر جین کورنجه آغزینه بر دالغز
 آلوب صویه آدیقنده قرنجه بردن اوزرینه چیقوب اوتلهکدن
 خلاص اولور . چوق کچمکسزین قوشجینک بری کوکر جینی
 طومق افکاريله اوکسه سنی قورمقده ایکن قرنجه آياغی
 ایصرمسيله آغزیدن اوکسه بی آتار آتماز کوکر جین فرار
 ایدرک جاتی قورتارر .

(انسان ولی نعمتیرینه ایو اولق کرکدر)

قلوبغه

قلوبغه نك بری اوچنی اوکرتک ایچون قره قوشه یالواریر .
 اولدخی بو قوت سزک طبیعتکзде یوقدر دیدکده پک چوق
 یالواروب صیقشدیرنجه پنجه سنه آلوب هوایه چیقاردقدنضکره
 بردن آشاغی صالیویرمسيله قیالره چارپوب بیک پارچه اولور .
 (بیوکلرک سوزینی دکلیانلرک صوکی پشیمانلقدر)

کدى

کدینک برى بر تیمورجینک دکانه کیروب اوراده بولسان
بر اکه تیمورى یالامغه باشلار . یالادجه دیندن پک چوق
قانلر آقدیغنی کورنجه تلذذ^(۱) ایدرک تیمور ینیلوب اینجه لنیور
ظنیله اولقدر یالادیکه دلی بستیون ینیلدی کیتدی .
(طویمزلقدن کشی خراب اوله بیلور)

زرافه ایله آوجیلر

زرافه نك برى اوته برى کزینوب اوتلارکن آوجیلری
کورمه سیله برابر یاپراقلرک ایچنه صاقلنور . آوجیلر صاوشد-
قلری کبی یایراق اوتلامغه باشلا اینجه یاپراقلرک فیشلیدیسنی
آوجیلر ایشتدکلرند کورو دونه رک زرافه نی کورملریله برابر
اوق ایله اورلر ، زرافه تهلکده ایکن « بر حقلى مجازات
طویورم . زیرا بکا ولی نعمتک ایدن یاپراقلر حقنده فنالق
ایتمک افکارنده بولدم » دهرک جانی چیقمش .
(ولی نعمتلرینه فنالق ایتمک افکارنده بولنانلرک صوکی بودر)

(۱) تلذذ τελεζουζ ἐκ τοῦ λεζζετ, οὐ ἡ ἀρχικὴ ῥίζα εἶναι
لذ λουζζ, κατὰ τὸν τύπον τερ'ιλ.

حكايات

قرنجه ايله آغستوس بوجكى

بر آغستوس بوجكى بتون ياز موسمنى اوتمك ايله كچيروب
 قيش ايچون ذخيره تدارك ايتماش ايدى . بونك بر قرنجه
 قومشوسى وار ايدى كه ياز موسمنده بوجك كبي غافل^(۱) اوليه رق
 درلو زحمت ايله قيش ذخيره سنى طاشيوب حاضرلامش ايدى .
 قيش كلدكده مذكور^(۲) بوجك قرنجه دن بر قاچ دانه ييه جك
 ايستمكه واردقده قرنجه ذوقه آله رق « اى بنم عقللو قومشوم
 ياز كونلرنده سنك ايشك نه ايدى ذخيره ك نه تيز توكندى »
 ديدكده آغستوس بوجكى دخى جوابنده « ياز كونلرنده هيچ بر
 ايشه ال اورمدم آنجق ايشم اوتمك ايدى » ديدى . قرنجه
 دخى كوله رك « شمدي سنك ايشك خورا ديمك اولسون »
 ديوب يوزيني چويردى .

(خلاصه كلام)

(هرايشك صوكنى دوشنوب چاره سنى اوكدن بولمقدر)

(۱) γαφλὰν ἐκ τοῦ γαφλὰν κατὰ τὸν τύπον φαήλ.

(۲) μεζικινὺρ ἐκ τοῦ ζικιν κατὰ τὸν τύπον μεφ'οὺλ.

(۴) س — اينجو نهدر ؟

ج — اينجو ، صدفك قارنندن چيقار غايت سمرت
وپارلاق بر طاشدر .

(۵) س — جام نهدن ياپيلور ؟

ج — باشلوجه قومدن ويا چاقق طاشندن ياپيلور .

س — بونلردن نصل ياپيلور ؟

ج — بونلري صودا ايله قاريشديره رق غايتله قيزغين
آتشده اريتدكدنصكره اوزون بوريلر ايله برر پارچه آلوب
اوفلرلر وايستدكلري شكلى ويررلر .

(۶) س — شكر نهدن ياپيلور ؟

ج — شكر قاميشى وپانجار و سائر نك شيره سندن ياپيلور .

س — بونلردن نصل ياپيلور ؟

ج — بونلري منكنه ده باصارلر ، وشيره سنى تميزلدكدنصكره
جام ، جام اولنجيه قدر خاشلايوب سوزكچدن كچوررلر .

معلومات نافعہ

- (۱) س — کاغذ نہدن یا پیلور ؟
- ج — پاموقدن، پچاوردن و برقاچ جنس صماندن یا پیلور .
- س — نصل ؟
- ج — بونلری غایتله اوفق پارچہ لیوب صوایله خاشلارلر .
- س — صکره بونلردن نه اولور ؟
- ج — بونلردن لاپه کبی برشی حاصل اولور . صکره بو لاپه یی سوزهرک و قوریده رق منکنه یه ویرلرکه بوندن چیقان طبقه لر بوکون کوردیکمز طبقه کاغذلردر .
- (۲) س — مانتار نه در ؟
- ج — بر نوع میشه آغاجنک طیش قبوغی اولوب آنجق سکز ویا طقوز سنه ده بر دفعه آغاجندن صوییلور .
- (۳) س — سونکر نه در ؟
- ج — بر نوع دکر حیواننک یومشاق قوریسیدر . حیوان صاغ ایکن بو اسکلتک هپ اولوقلری پلته کبی غایت یومشاق بر اتله طولودر .

نانكورلك

س — نانكور كيملره دينور بيلورميسك ؟

ج — شهبه سز بيلورم .

س — نه ايچون نانكور ديدكلريني ده بيلورميسك ؟

ج — اوت ، بر آدم كورمش اولديني ايولك واکرامه قارشو كتولك ايدر ايسه او آدمه نانكور دينور .

سرقت

س — سرقت يعني خرسزلق نه در ؟

ج — خرسزلق دخى كوتى خويلردن اولوب بر كشينك مالنى كندوسنك خبرى اولمقسزين المقدر .

س — بوكا جسارت ايدنلر نه جزا كورورلر ؟

ج — بوكا جسارت ايدنلر جزا قانونى اوزره كوركه قونور ، پرائقه و حبسخانه لرده قالور وچورور .

معاونت

س — معاونت نيه ديرلر ؟

ج — بر آدمك كوچ مصلحتي اولوبده ايستديكي حالده
ايشنك اقتضاسنه كوره آكا ال ايله ودل ايله وپاره ايله والحاصل
ممکن اولديغي درجهده ياردم اولنور ايسه آكا معاونت ديرلر .

س — بر آدم معاونت ايدر ايسه نه خير كورر ؟

ج — بر كون آنك دخي بر ايشي دوشديكي وقت اوكاده
معاونت ايدن بولنور .

يالانجيلق

س — يالانجيلق نه خوي در ؟

ج — يالانجيلق پك كوتي خويلردن اولوب يالان سو -
يليانك يالاني ميدانه چيقوب هر كسك ياننده اوتانور ورذيل اولور .

س — بشقه نه اولور ؟

ج — يالانجيلق ايله آدي چيقدقدنصكره طوغري
سويله جك اولسه بيله كيمسه اينانمز .

الفت

س — الفت نه در ؟

ج — الفت ، كشى بربريله كوريشوب وقونشدقه
كولر يوزلو وطاتلى دلو اولمقدر .

س — يالكز بومعاملهده برادم بولنور ايسه مى الفت دينور ؟

ج — خير ، كشى قلب اينجيديجى وخاطره طوقجى
سوزلردن وچركين معامله دن دخى صاقمليدر .

سخاوت

س — سخاوت نه در ؟

ج — سخاوت يعنى جومردك انسانه يرايان اخلاقلردن
اك اعلاسيدر .

س — جومردك نصل اولور ؟

ج — بر آدمده اولان شيلردن لايق اولدينى وجه اوزره
آنلردن ايجاب ايدنلره كوكل خوشلييله ويرز ايسه اولور .

صداقت

- س — صداقت نه در ؟
ج — صداقت ، كشى ايشنده وسوزنده طوغرى اولمقدر .

- س — صداقت نه خوى در ؟
ج — صداقت ، انسانجه پك كوزل و خيرلو خويلردندر .

قناعت

- س — قناعت نه در ؟
ج — قناعت دنيلان شى جناب حقك ويرديكى ايولكلره راضى^(۱) اولمقدر .

- س — قناعت صاحبي اولان آدم دنياده چوق زحمت چكرمى ؟

- ج — قناعت صاحبي اولان آدم دنياده چوق زحمت چكميوب وچوق قزانق دردينه دوشميوب عزيز^(۲) اولان عمرينى راحت كچورر .

— (۱) راضى $\epsilon\chi$ του $\chi\alpha\tau\acute{\alpha}$ τὸν τύπον φηλ. — (۲) عزيز $\alpha\zeta\iota\zeta\epsilon\tau$ $\epsilon\chi$ του $\eta\zeta\epsilon\tau$ $\chi\alpha\tau\acute{\alpha}$ τὸν τύπον φηλ.

علم وجهالت

- س — علم نه در ؟
- ج — علم یلنمیان شیلری اوکر نمکدر .
- س — جهالت نه در ؟
- ج — جهالت هیچ بر شی یلنمکدر .
- س — انسانه هرشیدن زیاده لازم اولان نه در ؟
- ج — انسانه هرشیدن زیاده لازم اولان علمدر .
- س — جاهل نه یه بکزر ؟
- ج — جاهل یونلماش اودونه بکزر و حیواندن هیچ بر فرقی یوقدر .

صبر

- س — صبر نه در ؟
- ج — صبر — بر چوق فضیلت قبولرینک اناختاریدر .
- س — بکا بر مثال کتور .
- ج — انسان صبر ایله دشمنی بیله دوست ایدر . دشمنک ایتک ایسته مز . بر آدم دشمنک کملکنه صبر و تحمل^(۱) وحتی کوتولکنه قارشى ایولک ایدر ایسه دشمنی پشیمان ایدر .

λ. τεφερούλ. تفعل. κατὰ τὸν τ. χαμλ. حل. ἐκ τοῦ τεχαμμούλ. تحمل (۱)

- س — بو ذخیره لر قنغیلردر ؟
 ج — بو ذخیره لر علم و فضیلتدر .

فضائل و قبائح

عبادت

- س — انسانك برنجی وظیفه سی نه در ؟
 ج — انسانك برنجی وظیفه سی اللهك بزه باغشلامش
 اولدینی بونجه نعمتله هر دقیقه شكر ایدوب امر الهیسنندن
 طیشاری چیقماقدیر .
 س — بزم بشقه بر بیوك وظیفه منر دها وارمیدر ؟
 ج — اوت واردر .
 س — او وظیفه نه در ؟
 ج — پادشاهمنز افندیمزه صداقت ایله دعا و اطاعت ایتمکدر .

اقوال حکمیه

(۱) س — انسانه دشمن نه در ؟

ج — انسانه ، دشمن کنديسيدر .

(۲) س — بر آدم کنديسينى هرکسه نصل بکنديره بيلور ؟

ج — اگر او آدم طاتلى لقردى وايومعامله^(۱) ايدرايسه هرکسه کنديسينى بکنديره بيلور .

(۳) س — عالم^(۲) ايله جاهل^(۳) آراسنده نه قدر فرق واردر ؟

ج — فرقلى او قدر که بونلرى هيچ طانيمان آدم بيله اوزاقدن تفريق^(۴) ايدر .

(۴) س — دوستلق نه در ؟

ج — دوستلق بر روحدر که وجودده بونلور .

(۵) س — کنجلر عمرلرنده نه کي ذخيره لر تدارك ايتمليدرلر ؟

ج — کنجلر عمرلرنده اويله ذخيره لر تدارك ايتمليدرلر که شايد باتمق راده سنه کلسه لر بيله تدارك اولنان ذخيره لر آنلر ايله يوزه ييلمليدرلر .

— .مقاله μουαμελὲ ἐκ τοῦ ἐλ ἀμὲλ κατὰ τὸν τύπον (۱)
 — . (۲) جاهل — . فاعل ἡλμ κατὰ τὸν τύπον علم ἄλμ ἐκ τοῦ (۳)
 — . (۴) تفريق τεφρίκ — . فاعل δζέχλ κατὰ τὸν τύπον جهل δζαχ!λ ἐκ τοῦ
 تفعل φλρχ κατὰ τὸν τύπον ἐκ τοῦ

تاریخ ۳!

ملاحظات حکمیہ

حکمتک ابتداسی ، الله قورقوسیدر .
اوقومامش آدم ، یونلامش اودونه بکر .
عمرک اوزونندن کوزلی یکدر .
ایو اولمغی آرزو ایدن ایو دوستلر پیدا ایتلیدر .
چابوق دوست اوله .
تربیهلی آدملر آرقداشلی ايله کوزل کچینور .
دنیا ده کوکل یایمق کبی ایو شی اولماز .
علمک کوکی آجی ایسه ده میوه سی طاتلیدر .
سوز علمک کولک سیدر .
تربیه سز آدملر حیوانلردن یالکز اشکالدن بللو اولنورلر .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ι. Π. ΜΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

ΤΕΥΧΟΣ Α΄

πάσαν κατέβαλον τότε προσπάθειαν, ὅπως ἀπὸ τῶν εὐχερεστέρων προβαίνει ὁ μαθητὴς εἰς τὰ δυσχερέστερα, ὡς γίνεται τοῦτο καὶ εἰς τὰ ἀναγνωστικά τῆς ἡμετέρας γλώσσης· ἀλλ' εἶτα βλέπων ὅτι καὶ τοῦτο οὐχὶ τόσον λυσιτελές, ἀπεφάσισα τὴν συναρμολόγησιν κατ' ἐρωταποκρίσιν τεμαχίων τινῶν, ἵνα ἡ γλῶσσα τοῦ μαθητοῦ ἀσκηθῇ περὶ τὴν προφοράν, εἰς δὲ τὸ τέλος ἔκρινα καλὸν νὰ θέσω εἰς γλῶσσαν ἀπλουστάτην τεμάχια τινὰ οἰκονομικά, ἀπερ εἰσὶν ὠφέλιμα παντὶ ἀνθρώπῳ.

Ἐν τέλει δὲ προσέθηκα λεξιλόγιον, προβαῖνον κατ' ἀλφαβητικὴν ταξιν, ἐν δὲ τῷ κειμένῳ ὑπεσημείωσα τὴν ἐρμηνείαν τῶν δυσκολωτέρων ἀραβικῶν λέξεων καὶ τὴν παραγωγὴν αὐτῶν κατὰ τοὺς γραμματικούς κανόνας τῆς γλώσσης ταύτης.

Βέβαιος ὁ εἶμι ὅτι καὶ ἡ παρούσα ἐκδοσις θέλει τύχη τῆς αὐτῆς καὶ ἡ προηγουμένη ὑποδοχῆς παρὰ τοῖς φίλοις καὶ ἄλλοτε συναδέλφοις μου καθηγηταῖς τῆς τουρκικῆς, ὡς καὶ παντὶ ἐραστῇ τῆς ὀθωμανικῆς γλώσσης.

Ἐν Δορυλαίῳ (Ἐστὶ Σελίτζ), τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1896.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὅτε πρό τινων ἐτῶν ἐξέδιδον τὴν Ὀθωμανικὴν Ἑγκυκλοπαιδεΐαν μου καὶ τὴν πρώτην ἔκδοσιν τοῦ ἀνά χειρας πονήματος, ἔγραψον ἐν τῷ προλόγῳ αὐτῶν τὰ ἐπόμενα: «Ὅτι ἡ σπουδὴ τῆς τουρκικῆς γλώσσης ὡφέλιμός ἐστι πᾶσι τοῖς λαοῖς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ὅτι ἡ γνῶσις αὐτῆς μόνη δύναται νὰ διανοίξῃ εἰς αὐτοὺς τὸ πολιτικὸν καὶ δικαστικὸν στάδιον, οὐδεμιᾶς χρήζει ἀποδείξεως οὐδὲ λόγον. Ἀλλὰ δυσμαθήτου οὐσης τῆς γλώσσης ταύτης διὰ τε ἄλλα καὶ διὰ τὰς καθ' ἑκάστην εἰσαγομένας εἰς αὐτὴν ἐκ τε τῆς ἀραβικῆς καὶ τῆς περσικῆς λέξεις, φράσεις καὶ συντάξεις, ἀναγκαῖα ἀποβαίνει ἡ ἔκδοσις διδακτικῶν βιβλίων διευκολύνοντων τὴν ἐκμάθησιν αὐτῆς».

Ἡ πείρα δὲ ἐδίδαξε νὰ εἰσαγάγω ῥιζικὰς μεταρρυθμίσεις. Τὰς μεταρρυθμίσεις ταύτας ὑπηγόρευσε βεβαίως ἡ ὁσημέραι ἐπαισθητὴ γινομένη ἀνάγκη πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ὀθωμανικῆς, ἥτις εἶναι οὐ μόνον ἐπίσημος τοῦ ἐν ᾧ βιοῦμεν τόπου γλῶσσα, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα συμβάλλεται εἰς τὴν πρός κτησιν σπουδαίας ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς κοινωνίᾳ θέσεως. Ἐπὶ τούτῳ δὲ συναρμολογήσας τὴν **Πνευματικὴν Τροφὴν**,

Δηλῶσα Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιας

ΤΗ, ΙΕΡΑ, ΣΚΙΑ,
ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ ΜΟΙ ΓΟΝΕΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΣ

ΙΕΡΟΝ

Ι. Π. ΜΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Καταδιώκεται ὡς κλεψίτυπον πρὸς ἀντίτυπον μὴ
φέρων τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδότου.

Σ^ρ Μηνιαίου

ΤΥΠΟΙΣ Κ. ΖΙΒΙΔΟΥ ΚΑΙ Β. ΒΟΥΛΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Γαλατῇ, ὁδῷ Χαρατσῆ, ἀριθ. 12.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

6 *Συνάδην 6 τόμοι*

ΝΕΔΑΡΙΩΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ Π. ΜΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΦΗ

ΤΕΥΧΟΣ Α'

6 τόμοι

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΔΙΕΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΔΕΠΑΣΤΑ—ΣΦΥΡΑ—ΓΕΡΑΡΔΟΥ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1897

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

11
9
2

11
9
2

11
9
K
3

249

1411

1

عبدالله

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ